

OKTOBER
2024

POROČANJE

URADNE OBJAVE 7/2024

POROČEVALEC OBČINE POLZELA • 24. OKTOBER 2024

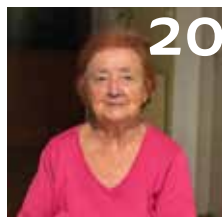
Poštnina plačana pri pošti 3313 Polzela

13
Intervju s častnim občanom Francijem Uratnikom

60
Levstikovi dnevi 2024

20
Portret: Marica Hojan

35
Izšla je nova glasbena kompilacija

52
Marjan Uršič zmagal na ribiškem tekmovanju

29
Teden otroka v vrtcu

30
Teden otroka na Osnovni šoli Polzela

45
Štiri kolajne za Marka Božička

48
Koncert z Alyo ob prazniku Občine Polzela

51
Jesensko druženje članov in podpornikov Hopsov

16
Ob dnevu bele palice po središču Polzele s Sanjo Kos

Poročevalec Občine Polzela
Številka 10, oktober 2024
Datum izida: 24. 10. 2024
Letnik 12

Izdajatelj

Občina Polzela
 Malteška cesta 28
 3313 Polzela

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:
 Jolanda Železnik

Tehnična urednica:

Manuela Mlakar Podgoršek

Programski sodelavci
(po abecedi):

Mihael Frankovič

Manuela Mlakar Podgoršek

Špela Ožir

mag. Bernardka Sopčič

Blaž Turnšek

Kontakt uredništva

Naslov: Malteška cesta 28,
 3313 Polzela
 Telefon: 03 703 32 00
 E-pošta:
 urednistvo-polzelan@polzela.si

Fotografije

Tone Tavčer, Špela Ožir, Jan Korošec, Valerija Jerman, Karmen Kreže, Nataša Koren, Jolanda Železnik, ŠGZ STA, Arhiv PGD Andraž nad Polzelo, arhiv društev Občine Polzela, arhiv OŠ Polzela, arhiv Občine Polzela, splet

Lektoriranje

Lektoris, Lea Felicijan, s. p.

Oblikovanje

DIS, Tina Čas, s. p.

Tisk

Kreativna fabrika, d. o. o.

Naklada

2400 izvodov

Fotografija na naslovnici

Nik Škerbiš

Polzelan, poročevalec Občine Polzela, je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije pod zaporedno številko 1734.

Glasilo brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v Občini Polzela. Če glasila niste prejeli na dom, ga prejmete brezplačno v TIC Polzela ali na Občini Polzela.

Na voljo je tudi v elektronski obliki na spletni strani občine www.polzela.si.

Dragi bralci Polzelana, vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor vas vabi, da obogatite vsebino Polzelana s svojimi prispevki. Prispevke (besedilo in fotografije) za naslednjo številko Polzelana zbiramo na uredništvu Polzelana, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, po elektronski pošti: urednistvo-polzelan@polzela.si, do 11. 11. 2024. Zraven navedite avtorja in kontaktno telefonsko številko. Uredništvo si pridržuje pravico do lektur, krajšanja člankov in izbora fotografij po lastni presoji. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Uredništvo tudi presoja in odloča o primernosti prispevka za objavo.

Naslednja številka izide 21. 11. 2024.

Spoštovani občanke in občani ter drugi bralci Polzelana!

Prav dobro smo že vkorakali v jesenski čas, na kar nas poleg koledarja opozarja tudi narava, ki se je odela v tople jesenke odtenke. Prijeten jesenski veter nežno ziblje veje in se igra z listi, ki počasi padajo na tla. Dnevi so vse krajši, ob večerih pa lahko uživamo ob čudovitem rdečkasto obarvanem nebu. Gozdni plodovi nam bogatijo košare, sadovnjaki nas razveseljujejo s polnimi krošnjami sladkih sadežev, vinska trta pa nas je obogatila z grozdem, iz katerega bomo dobili rujno kapljico. Kmetje z njiv in polj pospravljajo še zadnje pridelke ter pripravljajo zemljo, da se bo po dobri letini lahko vsaj za kratek čas spočila.

Jesen je v naše duše prinesla polno toplino, poleg te pa nam prinaša številne možnosti, da se za hip ustavimo, umirimo in počnemo tisto, kar nam zares veliko pomeni. Prihajam iz Andraža nad Polzelo, ki ga z vseh strani obdajajo narava in dobri ljudje. Ravno zato svoj prosti čas najraje izkoristim v naravi ter za prijetna druženja z družino, sorodniki in prijatelji. Poleg tega sem aktivna članica nekaterih društev v domačem kraju, ki pomembno soustvarjajo podobno in delovanje Občine Polzela.

Začetka meseca oktobra pa ni zaznamoval le prihod jeseni, temveč tudi praznik Občine Polzela, ki ga praznujemo drugega oktobra. Na predvečer praznika so bila na slavnostni akademiji podeljena številna priznanja občanom, ki s svojim delom prispevajo k uspešnemu delovanju občine. Na tem mestu vsem prejemnikom iskreno čestitam. Zavedajmo se, v kako čudovitem okolju živimo, ter spoštujmo in cenimo to. Kot učiteljica razrednega pouka želim pri svojem poklicu otroke naučiti predvsem strpnosti in medsebojnega spoštovanja, kar je ključnega pomena za uspešno delovanje v skupnosti. Vsi mi s svojimi zgledi stremimo k temu ter ohranjamo podobo občine in njen razvoj takšen, kot si ga vsi želimo. Zahvaljujem se vam za vaš prispevek in vas kot občinska svetnica vabim, da nam še vnaprej podajate svoja razmišljanja, s katerimi bi lahko našo občino še izboljšali.

Verjamem, da se vsi veselimo konca tekočega meseca. Otroci se veselijo prvih počitnic v novem šolskem letu, vsi drugi pa dela prostega dneva na dan državnega praznika – dneva reformacije. Z vstopom v november pa je pred nami tudi praznik spomina na mrtve. Kljub podaljšanemu koncu tedna, ki nam ga prinašata oba praznika, ne pozabimo na njun pomen. Vzemimo v roke dobro slovensko knjigo in s tem izkažimo podporo našemu čudovitemu jeziku, slovenščini. S hvaležnostjo se spomnimo na vse naše ljubljene, ki so nas zapustili. Ravno ta dan se lahko še posebno zavemo, kako hitro teče čas in kaj v življenju resnično šteje.

Vzemite si čas za praznovanje obeh praznikov, preživite jih z ljudmi, ki jih imate radi, ter počnite tisto, kar vam napolni dušo in srce. Uživajte v čarih, ki nam jih prinaša jesen, in vsaj za trenutek upočasnite svoj tempo življenja. Želim vam sproščujoče in lepe jesenske dni, ki so pred nami.

Nika Ograjenšek

Srečno, Občina Polzela!

Bil je 2. oktober 1942, eden izmed najbolj črnih dni v zgodovini Maribora, ko so nacisti v enem dnevu na dvorišču sodnih zaporov ustrelili kar 143 slovenskih domoljubov samo zato, ker so ljubili domovino in rodno grudo. Med njimi je bilo tudi deset Polzelanov.

2. oktober je Občina Polzela izbrala za svoj praznik. V spomin njim, ki so izpostavili svoja življenja in jih žrtvovali za svojo domovino, in v opomin vsem nam, da je nujno vsa nesoglasja tega sveta reševati na miren in strpen način. V Športni dvorani na Polzeli smo se na povabilo župana Občine Polzela Jožeta Kužnika zbrali na predvečer praznika, da bi skupaj praznovali.

Uvodoma je o skrbnih vlaganjih v naložbe za našo svetlo in prijazno skupno prihodnost govoril slavnostni govornik Jože Kužnik, župan Občine Polzela. Med drugim je povedal: »V sodobnem svetu ni nič samoumevno, vse pa je postalo mogoče, če le vemo vsi: začenja se tukaj, začenja se z menoj. Vsak izmed nas je le majhna pika. Skupaj pa zmoremo skoraj vse. Nekateri izstopajo, zato se jim na slavnostni akademiji vsako leto zahvalimo. Iskreno se zahvaljujem in čestitam vsem letošnjim nagrajencem.«

In kdo so letošnji nagrajenci? Župan je podelil tri županova priznanja, dve plaketi, grb in naziv častni občan Občine Polzela. Za neprecenljiv prispevek na področju zaščite in reševanja ter humanitarno zavzeto delo, s katerim je bistveno pripomogel k prepoznavnosti Občine Polzela doma in v tujini, je županovo priznanje prejel Dušan Pungartnik. Za 120 let aktivnega delovanja, predanega dela v službi

zaščite in reševanja ter neprecenljivega prispevka k varnosti in povezanosti v lokalni skupnosti je županovo priznanje prejelo Prostovoljno gasilsko društvo Polzela. Županovo priznanje je prejelo tudi Gasilsko poveljstvo Občine Polzela, in sicer za dolgoletno požrtovalno delo, neprecenljiv prispevek k varnosti in zaščiti občanov ter za vzorno sodelovanje pri vseh nalogah, ki krepijo povezanost

▲ Moderatorka Jolanda Železnik

▲ Župan Jože Kužnik med govorom

Prejemniki županovih priznanj

Prejemnika plaketa Občine Polzela

Prejemnik grba Občine Polzela

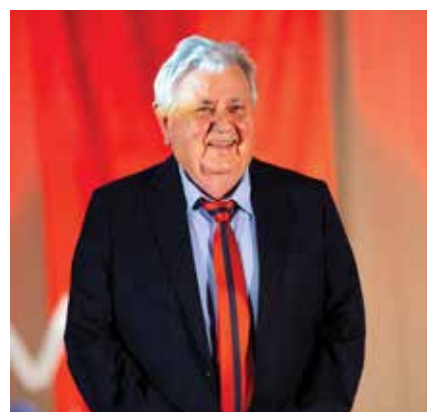
Ani Frece in Hotel za srečo

skupnosti in zagotavljajo njeno dobrobit. Prejemnika plakete Občine Polzela sta bila **Jože Kotnik** za aktivno in predano delo na društvenih področjih v Občini Polzela ter **Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote NOB Andraž**, in sicer za 70 let aktivnega in predanega dela na društvenem področju, ki je za Občino Polzela izjemnega pomena. Za dolgoletno, prizadevno in predano delo na društvenem področju ter za številne aktivnosti, ki izboljšujejo podobo našega kraja, je grb Občine Polzela prejel **Srečko Rajh**. Letos je bil podeljen tudi naziv častni občan Občine Polzela. Za dolgoletno aktivno in požrtvovalno ter nesebično in predano delo, ki je pomembno za ugled gospodarstva in turizma v Občini Polzela, ga je prejel **Franci Uratnik**. Vsem še enkrat iskreno čestitamo.

Slavnostno akademijo sem povezovala Jolanda Železnik, kulturni program pa so sooblikovali Ani Frece & Hotel za srečo, Pihalni orkester KGD Cecilija, ki ga

vodi Gašper Smisl, ter Polzelski tamburaši, ki jih vodi Mija Novak. Slovesnost se je začela s prihodom praporščakov in končala z njihovim odhodom. Poveljeval jim je podpoveljnik Gasilskega poveljstva Občine Polzela Bojan Adamič. Za brezhiben zvok je skrbel Matjaž Jeršič, za svetlobne efekte pa Matevž Weber. Film o častnem občanu je posnela Savinjska televizija, ki je slavnostno akademijo tudi posnela in si jo lahko ogledate na Youtubeu. Čudovita cvetlična dekoracija je bila delo Nadje Korošec iz Cvetličarnice Žalec. Slavnostno akademijo je zasnovala in kot vedno dovršeno organizirala Lidija Praprotnik.

Na povabilo gostitelja Jožeta Kužnika, župana Občine Polzela, smo po zaključku slovesnosti zbrani nazdravili in okušali kulinarčne dobrote, ki so jih pripravili v gostilni Cizej na Polzeli. Dve uri pred slavnostno akademijo je v cerkvi sv. Marjete na Polzeli potekala maša za mir in blagor v Občini Polzela.

Častni občan Občine Polzela

V imenu Jožeta Kužnika, župana Občine Polzela, se zahvaljujem vsem, ki ste prišli, in vsem, ki ste slavnostno akademijo sooblikovali. Hvala za vsak kamenček, tudi najbolj obrobni, ki je bil dodan v mozaik slavnostne akademije ob prazniku Občine Polzela 2024.

Jolanda Železnik

Novi prizidek Doma upokojencev Polzela

Na mednarodni dan starejših, v torek, 1. oktobra 2024, so v Domu upokojencev Polzela slavnostno odprli novi prizidek, ki bo na nekaj več kot 2000 m² sodobne prostore zagotovil 54 stanovalcem, od tega 20 v enoposteljnih in 17 v dvoposteljnih sobah. Vrednost naložbe znaša 5.654.199 evrov. Sredstva v višini 4.724.436 evrov je zagotovilo Ministrstvo za solidarno prihodnost Republike Slovenije. Razliko v višini malo manj kot milijon evrov je dom upokojencev pokrnil z lastnimi sredstvi.

▲ Slavnostni prerez traku ob odprtju modernih prostorov za stanovalce Doma upokojencev Polzela

Izvajanje investicije se je začelo maja lani in je bilo končano z izdajo pravnomočnega uporabnega dovoljenja 21. junija letos. Sledili sta nabava in montaža opreme. S prizidkom se kapaciteta ne povečuje, temveč z novo investicijo dom v celoti ustreza standardom in normativom, predpisanim za izvajanje institucionalnega varstva starejših.

V krajšem programu, ki ga je vodil Franci Podbrežnik, so zbrane nagovorili direktorica doma Eva Lenko, župan Občine Polzela Jože Kužnik, državni sekretar na ministrstvu za solidarno prihodnost Luka Omladič in stanovalka doma Marija Dobravc. Poudarili so, da so novi prostori velika pridobitev tako za stanovalce in zaposlene kot tudi za lokalno skupnost, saj bodo starostnikom omogočili varno in udobno bivanje.

Direktorica se je v svojem govoru zahvalila vsem, ki so po svojih močeh pripomogli, da se je projekt uspešno zaključil, in ob koncu poudarila: »Ni naključje, da smo danes tu, razlog je jassen. Dejstvo pa je, da nič v življenju ni nemogoče, če se najdejo pravi ljudje, ki vedo, želijo in zmorejo, da v življenju naredijo nekaj več, da naredijo nekaj dobrega.«

Tone Tavčer

Lokacije avtomatskih zunanjih defibrilatorjev (AED) v Občini Polzela:

- ZDRAVSTVENI DOM POLZELA
- GASILSKI DOM POLZELA
- STAVBA NOGOMETNEGA KLUBA POLZELA
- GASILSKI DOM LOČICA OB SAVINJI
- DOM KRAJANOV ANDRAŽ NAD POLZELO
- GORA OLJKA
- ZALOŽE, KMETIJA TURNŠEK BLAŽ
- DOBRIČ, PETER HELBEL
- STANOVANJSKI OBJEKT POD LIPAMI 5, LASTNIK BORIS TERGLAV

▲ Pri stanovanjski hiši Helbel v Dobriču

Nepravilno odloženi odpadki v zabojnikih za odpadne nagrobne sveče

Občino Polzela je podjetje Simbio, d. o. o. obvestilo in opozorilo, da so v zabojnikih za odpadne nagrobne sveče opazili neprimerne odpadke, kot so zeleni vrtni odpad, pesek z grobov in embalaža. Če se stvar ne bo izboljšala, lahko pride do dodatnih stroškov pri oddaji odpadnih nagrobnih sveč.

Tudi na Občini Polzela vse pogosteje opazujemo nepravilno odlaganje odpadkov na prostorih za ločevanje odpadkov na pokopališčih. Nekateri posamezniki namreč odpadke na pokopališča vozi-jo od drugod in jih odlagajo v napačne zabojnike ali pa celo ob zabojnike. O tem smo opozarjali že v prejšnji številki Polzelana. Večina uporabnikov s svojimi odpadki ravna pravilno, vestno in odgovorno, potem pa je njihov trud izničen zaradi peščice neodgovornih posameznikov, ki onesnažujejo okolje in okolico. Ob tem želimo poudariti, da so zabojniki na pokopališčih namenjeni le odpadkom, ki nastanejo pri urejanju grobov. Morebitne večje količine odpadkov naj uporabniki peljejo v zbirne centre, namenjene temu.

Le nekaj časa nas še loči do prvega novembra, praznika, imenovanega dan spomina na mrtve, ko množično obiskujemo pokopališča in urejamo grobove svojcev, ter jim na različne načine izkazujemo spoštovanje. Kaj pa ta praznik pomeni za nas? Ali je res praznik spomina na mrtve ali pa ga poznamo kot praznik prižiganja sveč na grobovih?

Naša navada je, da ob tem prižigamo sveče, celo več. Pomembno je, da se potrošniki začnemo zavedati, da nista pomembni količina in velikost sveč, ampak nekaj drugega. Tisto, kar ni vidno. Načelo »manj lahko pomeni več« je torej ustrežnejše za okolje in nas, uresničevati pa ga je treba v praksi, še zlasti, če za to obstaja možnost. Pokojnih se najlepše spomnimo s tem, da jih obiščemo na mestu njihovega večnega počitka. Predniki vam ne bodo zamerili, če grob ne bo poln sveč, potomci pa vam bodo za to hvaležni.

Ločevanje odpadkov na pokopališču

V zabojnike za odpadne nagrobne sveče odložimo vse vrste sveč, sveče z ohišji iz stekla, keramike in plastike, sveče, ki imajo vložek s trdim ali tekočim voskom, kot tudi elektronske sveče. Vse glavne sestavine sveč, plastično ali stekleno ohišje, ostanek parafina, kovinski pokrov in baterije je mogoče reciklirati, zato je pomembno, da jih zbiramo ločeno.

Biorazgradljive odpadke, kot so cvetje, plevel, listje, lončnice brez loncev, žalni venci, papirnate brisače, papir in papirnate vrečke, odlagajte v rjave zabojnike. Ikebane brez žalnih trakov, posod in cvetličarskih gob prav tako spadajo v rjavi zabojnik. Prosimo, da v zabojnik odložite samo biorazgradljive odpadke, brez nosilnih plastičnih vrečk, ki spadajo v zabojnik z rumenim pokrovom.

▲ Zabojniki na pokopališčih so namenjeni izključno odpadkom, ki nastanejo pri urejanju grobov.

Med embalažo spadajo še cvetlične posode, folije, plastični lončki, sestavljena embalaža – tetrapak, žalni trakovi in cvetličarske gobe od ikeban.

V zabojnike ni dovoljeno odlagati zemlje, peska in kamenja z grobov, kamnoseških odpadkov in drugih gradbenih odpadkov. Tovrstni odpadni material je treba odpeljati s pokopališča v zbirni center.

Ker se le ločeno zbrani odpadki lahko nemoteno reciklirajo, je na obiskovalcih pokopališč velika odgovornost, da odpadke odvržejo v ustrezne zabojnike in poskrbijo, da bo praznični dan do okolja prijazen dan.

Mija Čulk

OBČINSKA CELOSTNA PROMETNA STRATEGIJA Občine Polzela

Občanke in občani Občine Polzela ste vabljeni k sodelovanju ob pripravi nove Občinske celostne prometne strategije Občine Polzela. Vabimo vas, da svoje predloge na temo celostnega prometnega načrtovanja v Občini Polzela posredujete na elektronski naslov ocps-polzela@rci.si

Hkrati vas vabimo še k izpolnitvi ankete o stanju prometa v Občini Polzela, dostopni na spletni povezavi: <https://www.1ka.si/a/c5197cb9>

Veselim se vašega sodelovanja.

Poziv lastnikom priobalnih zemljišč ob vodotokih 2. reda

Obveščamo vse lastnike priobalnih zemljišč ob vodotokih drugega reda (to so vsi vodotoki, ki v prilogi Zakona o vodah niso navedeni kot vodotoki prvega reda; <http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1244>), da so po določilih 100. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02 in spremembe) dolžni sami zagotavljati odstranjevanje odvečne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja (odpadlega listja in drugih plavajočih predmetov), odpadkov in drugih opuščenih in odvrženih predmetov ter snovi z vodnih in priobalnih zemljišč.

Pogoji, pod katerimi lahko čiščenje priobalnega (in vodnega) zemljišča izvede priobalni lastnik oziroma drug uporabnik zemljišča, so naslednji:

- zagotavljati je treba selektivno odstranjevanje odmrle, poškodovane in odvečne zarasti iz brežin in priobalnega zemljišča, zlasti zarasti, ki sega v strugo potoka;
- golosekov ni dovoljeno izvajati; morebitnih večjih zdravih dreves, če rastejo ob potoku, se torej ne sme posekati. V priobalnem pasu vodotoka, ki predstavlja 5-metrski pas od zgornjega roba brežine potoka, je treba ohranjati nepretrgano drevesno in grmovno zarast;

➤ propadlo in odstranjeno zarast ter odpadke je treba v celoti odstraniti z območja na naravi neškodljiv način; material je prepovedano odlagati v strugo, na brežino, v priobalni pas vodotoka;

➤ potrebno je redno odstranjevanje plavja iz vodnega in priobalnega zemljišča (odpadlega listja in drugih plavajočih predmetov);

➤ potrebno je odstranjevanje odpadkov in morebitnih drugih opuščenih in odvrženih predmetov iz vodnega in priobalnega zemljišča (o morebitnem odlaganju tretjih oseb je treba obvestiti pristojno inšpekcijsko službo);

➤ na urejenih odsekih vodotokov v strnjenih naseljih je potrebno redno kositi brežine in priobalni pas vodotokov;

Pri načrtovanju vegetativnega vzdrževanja, to je predvsem odstranjevanju grmičevja in drevja, je treba tudi upoštevati, da je v skladu z Zakonom o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04 in spremembe) prepovedano odstranjevanje zarasti ob vodnih koritih v obdobju med 1. marcem in 1. avgustom.

Pri odstranjevanju obrežne zarasti na območjih z naravovarstvenim statusom je treba upoštevati še naravovarstveno zakonodajo. Območja z naravovarstvenim statusom so razvidna iz Atlasa okolja in Atlasa voda. Za napotke glede upoštevanja tega naj se lastniki oziroma uporabniki priobalnih zemljišč obrnejo na pristojne območne enote Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave.

Hkrati vas obveščamo, da je z namenom zmanjševanja erozijske in poplavalne ogroženosti prebivalcev, objektov, premoženja in zemljišč prepovedano odlaganje vejevja, lesne mase oziroma kakršno koli deponiranje lesa na vodnem in priobalnem zemljišču.

Prav tako je v skladu s ciljem varstva in urejanja voda in zmanjševanja posledic škodljivega delovanja voda prepovedano na vodnem in priobalnem zemljišču postavljanje kakršnih koli ovir, vzdolžnih ali prečnih ograj, deponiranje bal sena in drugih pridelkov, gradbenega materiala in gradbenih odpadkov, tudi v smislu začasnih deponij.

Direkcija Republike Slovenije za vode

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
DIREKCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VODE

OBČINA POLZELA

Vabilo

Slovesnost ob dnevu spomina na mrtve pri osrednjem spomeniku NOB

V petek, 25. oktobra 2024, ob 10.30

se bomo zbrali pri osrednjem spomeniku na Glavnem trgu na Polzeli.

S krajšim kulturnim programom bodo slovesnost popestrili otroci Vrtca Polzela in učenci Osnovne šole Polzela.

Slavnostni govornik bo Igor Pungartnik, podžupan Občine Polzela.

SEZNANITEV JAVNOSTI

o javni razgrnitvi predloga modelov vrednotenja

Javna razgrnitev predloga modelov vrednotenja nepremičnin in vpogled v poskusni izračun vrednosti

Občina Polzela obvešča vse občane in zainteresirano javnost, da je Geodetska uprava Republike Slovenije javno objavila predlog modelov vrednotenja nepremičnin.

Gradivo je javno razgrnjeno v času od 10. 10. 2024 do vključno 10. 11. 2024.

Gradivo bo javno dostopno v elektronski obliki na spletni strani Geodetske uprave Republike Slovenije – portal Prostor, na povezavi: <https://www.e-prostor.gov.si/>, od 10. 10. 2024 do 25. 11. 2024.

Način podajanja mnenj in pripomb

Vsi zainteresirani lahko od 10. 10. 2024 do 25. 11. 2024 podate mnenja in pripombe, ki morajo biti ustrezno obložene, in sicer:

1. Pripombe, ki se nanašajo na nepremičnine, ki ležijo na območju Občine Polzela in se nanašajo na vrednostne ravni in vrednostne cone, se dajejo na obrazcu JR.MV-1, dostopnem na spletnem naslovu: <https://www.e-prostor.gov.si/>.

Obrazec pošljete po pošti na naslov: Občina Polzela, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, ali po elektronski po-

šti na elektronski naslov: obcina.polzela@polzela.si ali oddate v sprejemni pisarni občine.

2. Splošne pripombe na modele vrednotenja nepremičnin se dajejo na obrazcu JR.MV-2, dostopnem na spletnem naslovu: <https://www.e-prostor.gov.si/>.

Obrazec pošljete po pošti na naslov: Geodetska uprava Republike Slovenije, Zemljemerska 12, 1000 Ljubljana, ali po elektronski pošti na naslov: vrednotenje@gov.si.

Informacije:
klicni center: 080 10 66
elektronski naslov: klicnicenter.gurs@gov.si

Obrazca JR.MV-1 in JR.MV-2 bosta v času dajanja mnenj in pripomb dostopna tudi na Občini Polzela.

Seznanitev s stališčem Geodetske uprave Republike Slovenije do prejetih pripomb

Občina se bo do prispelih pripomb in predlogov na vrednostne ravni in vrednostne cone opredelila ter jih skupaj z opredelitvami posredovala Geodetski upravi Republike Slovenije. S stališči Geodetske uprave Republike Slovenije do pripomb in predlogov bo občina javnost seznanila na krajevno običajen način.

Petra Siter

TEČAJ

**cestnoprometnih predpisov (CPP)
za bodoče voznike traktorjev**

Občina Polzela financira tečaj CPP
15 otrokom iz Občine Polzela (starim od 15,5 do 18 let),
katerih starši oziroma skrbniki imajo registrirano kmetijsko dejavnost na območju Občine Polzela.

- Tečaj je mogoče opraviti v času od 1. 11. 2024 do 31. 8. 2025.
- Izvajalec tečajev je Šola vožnje Verdev, Vojko Verdev, s. p., Rimska cesta 120, 3311 Šempeter v Savinjski dolini.
- Zainteresirani oddajo svojo prijavo izvajalcu storitve na e-mail: solavoznje.verdevmail@gmail.com ali na tel. št.: 040 479 306.

Število mest je omejeno. Prijave so mogoče do zapolnitve 15 mest.

TEČAJ

za varno delo z motorno žago

**Občina Polzela organizira za vse lastnike gozdov brezplačni tečaj
za varno delo z motorno žago.**

Tečaj bo potekal v dveh delih:

- 5. 11. 2024 od 7. 45 do 15.00 (teoretični del, na Lovski koči v Založah),
- 6. 11. 2024 od 7.45 do 15.00 (praktični del, lokacija: po dogovoru).

Minimalna starost udeležencev je 16 let.

Za vse udeležence je obvezna:

- uporaba ustrezne osebne varovalne opreme (protivrezne hlače, gozdarska čelada, delovne rokavice),
- lastna, z gorivom in mazivom napolnjena motorna žaga,
- lastne pile za brušenje motorne žage.

Maksimalno število udeležencev je 18.

Prijave zbiramo do zapolnitve mest na tel. št. 03 703 32 00 (najpozneje do srede, 30. 10. 2024).

Jamarji odstranili črno odlagališče odpadkov v Spodnji Sevškovi rupi

Območje Vinskega vrha (Vimperk) ima zaradi karbonatne kamnite zgradbe značaj razgibanega kraškega sveta s številnimi globokimi vrtačami, kraškimi brezni, veliko površinsko kamnitostjo in izviri na vznožju. Jamarji so do zdaj evidentirali in raziskali štiri večje kraške podzemne pojave, med katerimi so Baševa jama ter tri brezna: Spodnja Sevškova rupa, Zgornja Sevškova rupa in Mačji meander.

V gozdu nad domačijo Sevšek je v skalnatih tleh večja odprtina s prepadnimi stenami, ki predstavlja vhod v 14 metrov globoko brezno. Brezno so jamarji prvič raziskali leta 1970 in ga poimenovali Spodnja Sevškova rupa. Jama je udornega nastanka in ima dva navpična vhoda. V jami ni sigastih ali kapniških tvorb. V okviru spremljanja stanja jam so jamarji opazili, da je brezno onesnaženo z večjo količino odpadkov. Kot marsikje drugod, kjer je lahek dostop, je bilo tudi to brezno očitno več časa naravno mesto za odlaganje raznovrstnih odpadkov.

Ob dejstvu, da odpadki predstavljajo veliko grožnjo za onesnaževanje vodnih virov, smo Občino Polzela seznanili s problemom ter jo povabili k sodelovanju za izvedbo čistilne akcije. Po velikem odobravanju, da se s čistilno akcijo odpravi grožnja, ki jo odvrženi odpadki predstavljajo v naravnem okolju, je ekipa jamarjev Šaleškega jamarskega kluba Podlasica Topolšica v nedeljo, 6. oktobra 2024, iz brezna odstranila okoli 1 m³ odpadkov, Občina Polzela pa je zagotovila odvoz odpadkov na ustrezno deponijo. Med odpadki je bilo največ gospodinjstev odpadkov in odpadkov živalskega izvora ter plastičnih vreč.

➤ Naravna vrednota Spodnja Sevškova rupa je z odstranitvijo odpadkov ponovno v naravnem stanju.

Odstranitev odpadkov iz brezna z namenom ponovne vzpostavitve naravnega stanja je bila izvedena s finančno podporo Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave v sklopu njegovih naravovarstvenih akcij. Uspešno izvedena naravovarstvena akcija je še ena v vrsti rezultatov, ki so plod dobrega sodelovanja z društvi in lokalno skupnostjo, kar pa je ključnega pomena za uspešno varstvo narave.

Ljudmila Strahovnik

Začasno prebivališče – kdaj ga moramo prijaviti?

Področje prijave in odjavne obveznosti stalnega in začasnega prebivališča ureja Zakon o prijavi prebivališča.

Začasno prebivališče je kraj, kjer posameznik biva začasno, na primer zaradi opravljanja dela, šolanja, prestopanja kazni ali iz drugih razlogov, pri čemer tam ne namerava stalno prebivati. Začasno prebivališče se razlikuje od stalnega prebivališča, kjer posameznik stalno prebiva in kjer ima središče svojih življenjskih interesov.

Začasno prebivališče lahko prijavi le oseba, ki že ima prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji ali tujini. Ob tem je mogoče imeti prijavljeno le eno začasno prebivališče. Posameznik (lahko) ob prijavi prebivališča določi tudi naslov za vročanje, pri čemer lahko izbere, ali bo to stalno ali začasno prebivališče.

Kdo in kdaj mora prijaviti začasno prebivališče?

Državljan Republike Slovenije ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje, ki začasno prebiva zunaj naslova stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, vendar ne pri stanodajalcu ali gostitelju, in bo na tem naslovu prebival več kot 90 dni, mora prijaviti začasno prebivališče na upravni enoti v osmih dneh od dneva začasne naselitve.

Posameznik s stalnim prebivališčem v Sloveniji, ki se začasno naseli v tujini za več kot 90 dni (na primer zaradi dela ali študija), mora svoj začasni naslov v tujini prijaviti pri upravni enoti ali na diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini.

Tujec z veljavnim dovoljenjem za začasno prebivanje (potrdilom o prijavi prebivanja, vizumom za dolgoročno bivanje itd.), ki v Sloveniji še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje in ne prebiva pri stanodajalcu ali gostitelju, mora upravni enoti prijaviti začasno prebivališče na naslov, kjer začasno prebiva, v osmih dneh od dneva začasne naselitve.

Kje lahko uredimo začasno prebivališče?

Posameznik lahko prijavo od 25. oktobra 2024 uredi na kateri koli upravni

enoti ali krajevnem uradu v Sloveniji (do tega datuma le na krajevno pristojni upravni enoti, na območju katere prijavlja prebivališče), saj je s tem datumom krajevna pristojnost za prijavo stalnega in začasnega prebivališča odpravljena. Imetniki kvalificiranega digitalnega potrdila lahko prebivališče uredijo tudi prek enotnega državnega portala e-Uprava.

V imenu posameznika lahko prijavo začasnega prebivališča opravi tudi tretja oseba, če ima njegovo pisno pooblastilo. Ob prijavi začasnega prebivališča je treba predložiti veljaven osebni dokument ter dokazilo o pravici do bivanja na naslovu, ki se prijavlja. Med ustrezna dokazila štejejo na primer izjava o (so)lastništvu, najemna pogodba ali soglasje (so)lastnika nepremičnine. Če je lastništvo nepremičnine na naslovu, katerega želi posameznik prijaviti kot začasno prebivališče, razvidno iz uradnih evidenc, ni potrebno dokazovati lastništva nad to nepremičnino, ampak se navede le ime katastrske občine in številka parcele.

Začasno prebivališče v Sloveniji se lahko prijavi za čas do dveh let oziroma za čas veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o prijavi prebivanja ali vizuma za dolgoročno bivanje (če je ta krajši od dveh let). Prebivališče mora posameznik znova prijaviti pred njegovim prenehanjem, če želi po poteku na naslovu še naprej začasno prebivati. Seveda je treba ob prijavi oziroma obnovi prebivališča na upravni enoti ponovno predložiti dokazilo o upravičenosti do bivanja na določenem naslovu.

Kako prijavite začasno prebivališče otroku?

Začasno prebivališče otroku prijavi starši ali zakoniti zastopnik. Soglasje drugega starša ni potrebno, če gre za naslov obeh staršev v Sloveniji ali tujini, če otrok biva pri staršu, ki mu je zaupan v varstvo, ali če je prebivališče določeno s sporazumom ali sodno odločbo. Prav tako soglasje ni potrebno, če je prebivališče drugega starša neznano ali mu je odvzeta roditeljska pravica. Posamezniki, starejši od 15 let, ki imajo popolno poslovno sposobnost, morajo sami prijaviti prebivališče.

Kdaj je treba odjaviti začasno prebivališče?

Enako kot je posameznik dolžan prijaviti začasno prebivališče, je dolžan tudi odjaviti začasno prebivališče najpozneje v osmih dneh po odselitvi na kateri koli upravni enoti ali krajevnem uradu v Republiki Sloveniji ali prek enotnega državnega portala e-Uprava s kvalificiranim digitalnim potrdilom. Odjavo začasnega prebivališča lahko s posameznikovim pisnim pooblastilom opravi tudi tretja oseba.

Kako ločiti med stalnim in začasnim prebivališčem?

Glede na to, da se je nedavno začelo novo študijsko leto vzemimo za primer študenta. Študent se odseli od staršev v kraj, kjer bo študiral, in tam sklene najemno pogodbo z najemodajalcem. V nekaj letih si v kraju študija ustvari socialno mrežo, spozna nove prijatelje in dekle. Po končanem dodiplomskem študiju se vpiše na magistrski program in začne redno opravljati študentsko delo pri delodajalcu, pri katerem si želi po študiju tudi zaposliti. V tem času se preseli v novo najemniško stanovanje, kjer živi skupaj z dekletom. Študent se je v kraju študija »udomačil« in ni dvoma, da bo po koncu izobraževanja tam iskal zaposlitev. Tako lahko kraj, ki je sprva služil le kot začasno prebivališče za izpolnitev določene življenjske potrebe, postopoma postane središče vseh njegovih osebnih in profesionalnih interesov. V teh okoliščinah ni posebnega dvoma, da bi kraj, kjer študent trenutno živi, lahko označili kot njegovo stalno prebivališče.

Za konec

Naj vas še opozorimo, da je pomembno upoštevati predpisane roke za prijavo ali odjavo prebivališča, saj se boste s tem izognili nepotrebnim kršitvam. Če posameznik ne prijavi začasnega prebivališča v predpisanem roku, mu grozi globa v višini od 200 do 600 evrov.

Za dodatne informacije nas lahko pokličete na sedež Upravne enote Žalec na številko 03 713 51 20 ali nam pišite na e-naslov ue.zalec@gov.si.

Simona Stanter

Policijska kronika – september 2024

3. 9. smo bili policisti Policijske postaje (PP) Žalec obveščeni o kaznivem dejanju spletne goljufije, in sicer so neznani storilci ogoljufali oškodovanca iz Ločice ob Savinji za večjo vsoto denarja. Policisti bomo po zbranih obvestilih na Okrožno državno tožilstvo (ODT) Celje podali kazensko ovadbo.

5. 9. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o tatvini platišč z osebnega avtomobila na Polzeli. Pri zbiranju obvestil je bilo ugotovljeno, da je neznani storilec oškodovancu z vozila odvijal vsa štiri platišča s pnevmatikami ter si jih protipravno prilastil. Za neznanim storilcem policisti še poizvedujemo in bomo na ODT Celje podali kazensko ovadbo.

13. 9. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o vlomu v prostore Balinarskega kluba na Polzeli (pri Osnovni šoli Polzela). Neznani storilec je nasilno vstopil v prostore kluba in iz njih odtujil manjšo količino denarja. Policisti bomo po zbranih obvestilih na ODT Celje podali kazensko ovadbo.

20. 9. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju poškodovanja tuje stvari, in sicer je neznani storilec pristopil do objekta Lovske družine (LD) Polzela v Založah ter s silo poškodoval kljuko vhodnih vrat in LD Polzela s tem povzročil materialno škodo. Policisti bomo o kaznivem dejanju obvestili ODT Celje s kazensko ovadbo v skrajšanem postopku.

23. 9. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju vloma v stanovanjsko hišo na Polzeli, in sicer je neznani storilec vstopil v hišo oškodovanca in iz nje odtujil denar. Za neznanim storilcem policisti še poizvedujemo in bomo na ODT Celje podali kazensko ovadbo.

27. 9. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju goljufije na območju Ločice ob Savinji. Oškodovanec je v podjetju iz Celja naročil in plačal avans za nova okna na stanovanjski hiši, ki pa jih v dogovorjenem roku ni dobil, niti ni dobil vrnjenega avansa. Zoper znano osebo sledi kazenska ovadba na ODT Celje.

Prav tako smo policisti PP Žalec v mesecu septembru na območju Občine Polzela obravnavali štiri prometne nesreče,

in sicer vse z materialno škodo. V dveh primerih se je prometna nesreča zgodila na Polzeli, ena na Bregu in ena v Andražu nad Polzelo.

Policisti PP Žalec smo bili v mesecu septembru obveščeni še o požaru v kurilnici stanovanjske hiše na območju Andraža nad Polzelo, tuja krivda je bila izključena, policisti pa smo o požaru napisali poročilo na ODT Celje.

Prav tako smo bili policisti PP Žalec v septembru obveščeni o izgubi registrske tablice s kolesa z motorjem – skuterja, in sicer z oznako CE 04-MV. V primeru najdbe registrske tablice obvestite PP Žalec.

Drugih varnostno problematičnih dogodkov policisti PP Žalec v mesecu septembru na območju Občine Polzela nismo obravnavali.

Nasveti:

Policisti vam v tem jesenskem času svetujemo, da ste še zlasti previdni vsi tisti, ki se v tem času ukvarjate s pridelavo mošta in kuhanjem sokov. To velja zlasti ob predelavi izdelkov, ki zahteva zadrževanje v neprezračenih prostorih, kot so vinske kleti. Možne so namreč povišane, zdravju škodljive koncentracije plinov. Prav tako ne pozabite na varnost v cestnem prometu, zato vam svetujemo, da ne vozite pod vplivom alkohola.

Pri vrenju mošta nastaja večja količina ogljikovega dioksida, ki zmanjša koncentracijo kisika v zraku, zato je lahko zadrževanje v neprezračenih vinskih kletih takrat smrtno nevarno. Svetujemo, da prostore, v katerih uporabljate grelna telesa za kuhanje sokov, še posebno pozorno zračite, tako da večkrat na dan naredite prepih, predvsem pa tega opravila nikoli ne izvajajte sami.

Ob vsem tem ni odveč omeniti, da je čas trgatev tudi čas, ko za volan na žalost sede še več vinjenih ljudi kot sicer. Če ste pod vplivom alkohola ali drugih psihoaktivnih snovi, se volana raje ognite, če greste v trgatve k sorodnikom in prijateljem, pa tako poskrbite, da bo vozil nekdo, ki ni pil, ali pa se preprosto dogovorite, da tam prespite.

Jakob Udrih

Franci

Uratnik

... častni občan Občine Polzela

Na slavnostni akademiji, ki je bila prvega oktobra, na predvečer praznika Občine Polzela, je Občina Polzela dobila novega častnega občana. Ta naziv je prejel Franci Uratnik. Želeli smo ga podrobneje spoznati, zato smo mu zastavili nekaj vprašanj.

Aplavz, ki se je razlegel po prireditvenem prostoru, je potrdil pravilnost odločitve. Ni in ni ga bilo konec. Kakšni občutki so vas prežemali v trenutku, ko ste z gospodom županom stali na prizorišču in poslušali aplavz, namenjen vam?

Težko vprašanje in ni lahko opisati tistih trenutkov, ko stojiš sredi velike športne dvorane in ob tebi gospod župan, ki te je predlagal za ta častni naziv. Vem, da ta aplavz ni bil namenjen samo meni, ampak tudi vsem tistim, ki so presodili, da si to z mojim delom v vsem tem času zaslužim. Da, na koncu me je že zaskrbelo, da bo treba prižgati luči in vse še enkrat ponoviti.

Biti častni občan je najbrž velik ponos in tudi odgovornost. Bo vaše življenje zdaj teklo kaj drugače?

Ne vem, kaj vse me čaka, ker se bom moral tega še naučiti, saj so me že predstavili, da sem najmlajši častni občan. To je dobro, da se hitro učim. Moje življenje pa bo še naprej takšno, kot ga živi osemdesetletnik, ki gre počasi proti devetdesetim. Če pa pozabim kakšno tabletko, me nanjo spomni žena.

Kako ste sprejeli vest, da boste postali častni občan Občine Polzela?

Iskreno povedano, neka tiha diplomacija je potekala, ki pa je bila potrjena z vabilom na slavnostno akademijo ob prazniku Občine Polzela. Seveda pa je bilo treba urediti garderobo, primerno za ta dogodek.

Vsakega častnega člana želimo podrobneje spoznati. Prosim, če nam na kratko predstavite svojo življenjsko pot. Kje ste se rodili, kje ste odrasčali, kje živite ...?

Rodil sem se kot tretji otrok staršem na Polzeli leta 1944. Osnovno šolo sem obiskoval na Polzeli in želel po končani osnovni šoli leta 1958 nadaljevati šolanje na Srednji gozdarski šoli v Postojni. Prav takrat pa mi je umrl oče in misel na drago šolanje je ugasnila. V Agroservisu Šempeter sem se izučil za poklic avtomehanika in po tridesetih letih v Sipu Šempeter odšel leta 1990 na samostojno pot obrtnika. V Parizljah smo zgradili družinsko hišo, pozneje pa še servisno delavnico in trgovino. Po odhodu v pokoj zdaj z ženo živiva v naselju Grče nad Jamo Pekel.

▲ S podelitve naziva častni občan Občine Polzela ob letošnjem občinskem prazniku

V predstavitvenem filmu na slavnostni akademiji smo videli, da ste močno vpeti v ožjo in širšo lokalno skupnost. Aktivni ste na različnih področjih, a najbrž vas najbolj poznamo po vaši gobarski dejavnosti. Kako se je začela vaša gobarska pot?

Gobe sem začel spoznavati že kot otrok. Z veseljem sem se pridružil vsakemu domačemu gobarju ter vzljubil lepoto gozda in narave. Dano mi je bilo spoznanje, da nas narava hrani, da nas gozd s kurjavo greje in poleti hladi pred pripeko in soncem. Zato sem že med šolanjem in pozneje v službi izkoristil vsak prosti čas za vračanje v objem gozda. To mi je dajalo novih moči za premagovanje vsakodnevnih težav. Ugotovil sem, da je življenje z naravo neobhodno potrebno za srečo vsakega človeka. Sama po sebi se mi je ponujala rešitev, da je treba pokazati ljudem pravo pot do zadovoljstva, sreče in zdravja. Da bi pri nabiranju in uživanju gozdnih sadežev ne prišlo do nesreč, smo na Polzeli leta 2004 ustanovili gobarsko-mikološko društvo. Na naših poučnih ekskurzijah se učimo spoznavati užitnost gob in njihove priprave v kulinariki. Ne smemo pozabiti, da goba ni zrezek, temveč je začimba, zaradi katere je zrezek okusnejši.

Svoje znanje o naravi, gobah, zeliščih in čebelah z veseljem podajate vsem generacijam ter jih spodbujate k pozitivnemu odnosu in delu. Še zlasti pa vam srce zaigra, ko pripovedujete o gobarskih druženjih z najmlajšimi, kajne?

Na svojih sprehodih v naravi sem spoznal veliko zdravih rožic, ki jih posušim ter podelim prijateljem in domačim. Pripravljam pa tudi kakšne grenčice, s katerimi počastim tiste, ki me obiščejo. Da, tudi čebelice so me našle. Najprej

▲ Ob fotografijah zelo rad obuja spomine na vse vloge dobrih mož, s katerimi razveseljuje otroke. Takole smo ga ujeli doma v Grčah.

mi je vnuk pripeljal panj čebel na pašo v našo neokrnjeno naravo, potem pa je nekega dne pobegli roj čebel pristal na češnjevi veji in se odločil, da poti ne bo nadaljeval. Treba je bilo ukrepati. Na pomoč mi je priskočil prijatelj čebelar in sva čebele ogrebla. Tako se je z izposojenim panjem začelo moje čebelarjenje. Sledila je registracija čebelnjaka in vpis v čebelarsko društvo na Polzeli. Sodelovanje z otroki v vrtcih in šolah poteka po našem letnem programu, s katerim učimo otroke, da ljubijo naravo.

Tudi odrske deske so vaš priljubljeni teren. Kakšna je bila vaša amaterska igralska kariera?

Kolikor se spomnim, sem odigral kar veliko vlog v igrah, ki smo jih pripravili na Polzeli. Že pri devetih letih sem dobil vlogo kurirčka Andrejčka, ki so jo pripravili polzelski gledališčniki. Bil sem skoraj sosed kulturnega doma in vse, kar se je tam dogajalo, sem živo spremljal. Po prihodu režiserja Jaka Jeršiča smo tudi gledališčniki vstopili na plano. Igral pa sem že tudi pod režijo njegovega sina Matjaža, ki stopa po očetovi poti.

Kako pa se počutite v vlogi decembrskih dobrih mož?

No, takrat, ko zima uspava vsa polja in gozdove, ko se čebele v panjih združijo, da jim je toplo, se odzovem čarobnemu klicu. Potrudim se, da mi v pravem času uspe priti v cerkve, vrtce, šole, vasi, do otrok, pa nikoli brez brade in praznih rok. Otrokom podarjam povesti, smehljaje, dotike, seveda pa povesod, kamor stopim, zastopam svetnike. Takrat pozabim na svoja leta. Tudi obiski v domu upokoencev na Polzeli so nepozabni.

▲ Dogajanje v Novem klostru kulinarčno pogosto popestri gobarsko-mikološko društvo.

▲ Zelo rad sodeluje s polzelskim domom upokoencev. Oskrbovancem nekaj jesenskega utripa vedno znova pričara s predavanjem o gobah.

Ste ustanovitelj družinskega podjetja Duseti. Zdaj ste že upokojeni in po vaši poti stopata hči in sin. Vi še kdaj priskočite na pomoč?

Veliko let je že za mano, ko sem se upokojil, me pa še vedno tudi kaj povprašajo, se pogovorimo in mi je toplo pri srcu, ko sem še upoštevan. Tudi v času lanskih avgustovskih poplav sem pomagal reševati stroje, ki so bili pod vodo.

Zadnjih 18 let ne živite v Občini Polzela. Z ženo vama je lepo gori v Grčah, a srce vam najbrž ves čas bije za Polzelo?

Res je, zjutraj, ko se zbudim, najprej stopim na balkon in pogledam proti Polzeli. Včasih je že rahlo obsijana s soncem, ki nas tu gori obišče nekje dopoldne. Velikokrat pa je v tem jesenskem času vsa dolina do neke višine v megli in spominja na morje. Takrat vzamem v roke telefon, napravim kakšen posnetek in si mislim, v kako lepem kraju Savinjske doline leži Polzela s svojo okolico. Seveda pa skoraj ni dneva, da ne bi bila z ženo na Polzeli, kjer opraviva obveznosti za društvo, obiščeva še lekarno in trgovino ter pozdraviva otroke v našem podjetju v Parižljah.

Kako običajno poteka vaš dan?

Ob jutranji kavici se z ženo pogovoriva, kakšne obveznosti naju čakajo ta dan. Najprej poskrbim za čebele, žena poskrbi za rojstnodnevne čestitke gobarjem, ki jih je treba pravočasno oddati na pošti. Za vsa opravila okrog hiše in na vrtu se vedno pogovarjava v množini, sva pa za to vedno samo midva. Tako v šali večkrat predlagam, naj še »oni« kaj postorijo. In smeh je tu.

Vaš stalni spremljevalec je humor. Ščepec ga dodate mimo-grede. Ste ta dar podedovali?

Od staršev tega nisem podedoval, je pa bil humor pridobljen z igranjem v humorističnih gledaliških igrah. Navdaja me misel, da vsaka prava beseda, pogled, vsako dejanje, vsak nasmeh lahko prinese srečo drugim ljudem.

Imate velik krog prijateljev in znancev. Omenili ste, da vaju z ženo pogosto obiščejo in da sta vsakogar zelo vesela. Pa sta sploh kaj doma glede na vse vaše aktivnosti?

Vsakdo najprej povpraša, ali sva doma, potem pa vse lažje izpeljeva. V teh najinih letih sva vesela vsakega obiska in rada obiskovalce tudi obdariva s tem, kar ustvarjava.

Kaj je vaš življenjski moto?

Obstaja čudovit, a skrivnosten zakon narave, da so tri reči, po katerih človek najbolj hrepeni: sreča, svoboda in duševni mir, vse to pa pridobimo tako, da jih podarimo drugim.

Načrtov imate zagotovo še zelo veliko. Čemu boste dali prednost?

Kolikor bo v mojih močeh, bom ostal predan dosedanjemu delu ter na razpolago, ko me bo kdor koli potreboval. Ne bom pa pozabil izkazanega zaupanja in se bom še naprej trudil za dobrobit vseh v občini.

Za konec pa še nehvaležno vprašanje. Kako bi se opisali?

Kot je že napisala gospa Sabina Posedel o meni: *Uratnikov Franci je čuden patron, zanimiv, v njegovi družbi je prav vsak hip igriv.*

Spoštovani gospod Franci Uratnik, častni občan Občine Polzela, še enkrat vam iskreno čestitam in se vam zahvaljujem za ta pogovor, obenem pa vas prosim za sklepno misel. Kaj sporočate bralcem Polzelana?

Imejte Polzelo v srcu tako kot jaz, ki jo s ponosom nosim v prsih vseh osemdeset let.

Jolanda Železnik

Ob dnevu bele palice po središču Polzele s Sanjo Kos

SANJA KOS V ZADNJIH NEKAJ LETIH IZ SOSEDNIJH BRASLOVČ POGOSTEJE ZAVIJE V NAŠO OBČINO, ZA KAR STA ZAGOTOVO RAZLOG NJENA DVA NEČAKA, KI ŽIVITA NA POLZELI. V LETOŠNJEM OKTOBRU SE JE PO OBČINSKEM SREDIŠČU SPREHODILA TUDI V NAŠI DRUŽBI. KOT PREDSEDNICA MEDOBČINSKEGA DRUŠTVA SLEPIH IN SLABOVIDNIH CELJE JE OB MEDNARODNEM DNEVU BELE PALICE, KI GA ZAZNAMUJEMO 15. OKTOBRA, OPOZORILA NA IZZIVE, S KATERIMI SE V JAVNEM PROSTORU SPOPRIJEMAJO SLEPI IN SLABOVIDNI. TUDI SAMA JE SLEPA OD ROJSTVA, SVOJE POSLANSTVO PA JE KOT DIPLOMANTKA SOCIOLOGIJE IN INTERDISCIPLINARNEGA DRUŽBOSLOVJA MED DRUGIM NAŠLA V OZAVEŠČANJU O SLEPOTI.

Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Celje je invalidska organizacija, ki združuje slepe in slabovidne iz 33 občin s širšega celjskega območja. Trenutno ima 451 članov, od tega je 13 občanov Občine Polzela. »Naše poslanstvo je prepoznati potrebe in problematiko slepih in slabovidnih ter se nanje odzvati z vso skrbnostjo. S pomočjo raznolikih aktivnosti, ki jih izvajamo v sklopu posebnih socialnih programov, si prizadevamo izboljšati kakovost življenja naših članov, spodbujati njihovo samostojnost ter jim pomagati pri uveljavljanju pravic, ki izhajajo iz njihove invalidnosti. Vse naše dejavnosti so skrbno prilagojene slepim in slabovidnim ter vključujejo aktivnosti s področja računalniškega opismenjevanja, vsakdanjih veščin, športa, kulture, orientacije, mobilnosti in še vrste drugih,« je pojasnila predsednica društva Sanja Kos. Dodala je, da poseben poudarek namenjajo individualni obravnavi članov, saj je njihovo sprejemanje slepote ali slabovidnosti in posledično njihovo življenje odvisno od številnih dejavnikov, kot so starost ob izgubi vida, stopnja ter hitrost izgubljanja vida, pridružene bolezni in invalidnosti.

1 Sanja

Kos v družbi nečakinje

2 Zvočni semaforji predstavljajo zelo veliko pomoč. Na Polzeli so na dveh mestih.

3 Bela palica je pripomoček, ki jim pomaga zaznavati ovire in obenem ozavešča okolico, da so slepi.

4 V zadnjih letih so se začele uveljavljati talne vodilne taktilne poti – črte in čepki, ki jih po trgih, pred prehodi ali stopnicami vidite ali začutite pod nogami. Na dveh mestih so tudi na Polzeli.

2

3

1

Ovire v javnem prostoru

Zelo pomemben del delovanja društva je ozaveščanje javnosti o življenju slepih in slabovidnih, o njihovih potrebah in posebnostih. »V ta namen sodelujemo z vrtci, šolami in drugimi institucijami. Zanje pripravljamo predavanja in izkustvene delavnice. Od uveljavitve Zakona o osebni asistenci, ki je slepim in slabovidnim omogočil samostojno življenje, smo tudi izvajalec osebne asistence. Na tem mestu si dovolim reči, da smo uporabniku prijazen izvajalec, saj je naš pristop k uporabniku individualen, kar je izjemnega pomena za pozitivne učinke osebne asistence.«

Za slepe in slabovidne orientacija v javnem prostoru ni nekaj samoumevnega. »Prva ovira, o kateri pogosto govorimo, je dostopnost infrastrukture. Morda ne pomislite, da je za slepo ali močno slabovidno osebo lahko že velik izziv ali pa skoraj nemogoče prečkanje ceste, ki sicer ima semaforizirani prehod, vendar ta ni ozvočen. Ker ne moremo voziti avtomobila, smo odvisni od javnega prevoza, pri uporabi katerega se pojavijo novi izzivi: kako najti pravi avtobus ali vlak? Kako najti prazen sedež? Kako vedeti, katera postaja je prava za izstop?« opozarja Sanja. Ob tem se srečujejo še z nepravilno parkiranimi avtomobili, motorji ali kolesi, kar slepe lahko v trenutku zmede in jim povzroči izgubo orientacije v okolju.

Kako je na Polzeli?

Če vzamemo za primer Občino Polzela. Sanja Kos je bila pred nekaj leti prijetno presenečena, ko je na prehodu za pešce slišala zvočni semafor. »To je resnično pohvalno. V zadnjih letih so se začele uveljavljati talne vodilne taktilne poti – črte in čepki, ki jih po trgih, pred prehodi ali stopnicami vidite ali začutite pod nogami. Te poti nam pomagajo pri gibanju in nas opozarjajo na spremembe v okolju. Tudi na Polzeli sem jih opazila pri dveh prehodih. Vedno pa je prostor za izboljšave. Vesela sem, da je občina pristopila tudi k projektu Občina po meri invalidov. Ne smemo pa pozabiti tudi na starejše, ki se spopadajo s slabšanjem vida,« pravi sogovornica.

S trudom in voljo gre

Ob mednarodnem dnevu bele palice sporoča, da so med nami ljudje, ki imajo težave z vidom, a tega morda niti ne zaznajo ali si tega zaradi strahu ne upajo priznati. »Vsem želim sporočiti, da je slepota ali slabovidnost velik izziv, vendar ga je mogoče uspešno premagovati s trudom, voljo. Pri tem nam je lahko v pomoč sodobna tehnologija. Čeprav smo slepi in slabovidni invalidi, želimo biti čim bolj enakovredni del družbe. O invalidnosti ozaveščajte vse okoli vas, zlasti pa otroke, ker so oni naša prihodnost. Ne zavračajte jih z besedami 'ne sprašuj tega, ne bomo govorili o tem', ko vas vprašajo kaj, kar je vezano na slepe in slabovidne,« ob koncu še dodaja Kosova.

Špela Ožir

Sanja Kos ...

... Je diplomantka sociologije in interdisciplinarnega družboslovja. Prihaja iz Braslovč, a je tam preživela skoraj manj časa kot po drugih krajih Slovenije. Pri šestih letih je zaradi slepote začela šolanje v takratnem Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani, tam je med tednom bivala v internatu. »To je bila zelo težka preizkušnja zame in za starše. Zato smo se družinsko odločili, da nadaljujem šolanje na Gimnaziji Lava v Celju, na kateri sem uspešno maturirala. To je bil zame eden največjih dosežkov, za kar so v veliki meri poleg staršev zaslužni tudi moji tedanji profesorji,« pravi 33-letnica.

Po maturi se je vpisala na študij sociologije v Mariboru. Po diplomi je začela pridobivati delovne izkušnje prek programa javnih del. V tem času se je intenzivno ukvarjala s showdownom, namiznim tenisom za slepe. Z reprezentanco je prepotovala kar nekaj Evrope in Južno Korejo, kar je bila zanj neprecenljiva izkušnja. Trenutno je njeno športno udejstvovanje v mirovanju, saj so jo prevzele druge prioritete. Njena pot je polna izzivov, vendar z njimi pridobiva dragocene izkušnje in znanja.

Za funkcijo predsednice Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Celje je bila izvoljena leta 2021. Pred tem je tri leta delala v društvu in Zvezi slepih in slabovidnih, kjer se je posvečala izključno področju slepote in slabovidnosti. »Čutila sem, da lahko svoje delo nadaljujem na enakem področju, vendar na nekoliko drugačen način. Rada delam z ljudmi, čeprav priznam, da je to pogosto velik izziv. Vodi me želja pomagati vsem, ki se znajdejo v enakih ali podobnih okoliščinah kot jaz. S sodelavci v društvu se trudimo, da ljudje pri nas najdejo tisto, kar potrebujejo, da se njihovo življenje osmisli. Prizadevamo si približati vsebine, za katere smo kot slepi pogosto prikrajšani,« pravi.

Sanja Kos je slepa od rojstva. Od leta 2021 je predsednica Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Celje.

v Krajevnem odboru OROVA VAS

V NIZU NAŠIH POPOTOVANJ PO KRAJEVNIH ODBORIH OBČINE POLZELA JE V TOKRATNI ŠTEVILKI POLZELANA NA VRSTI ŠE ZADNJI KRAJEVNI ODBOR – OROVA VAS. LETA 1880 JE V NJEJ ŽIVELO 42 LJUDI. TRENUTNO ŠTEJE 100 OBČANOV, KAR JE NEKOLIKO VEČ KOT V PRETEKLIH NEKAJ LETIH, A ŠE VEDNO MANJ KOT NA PRIMER LETA 2008, KO JE BILO V OROVI VASI 113 PREBIVALCEV.

▲ Orova vas je strnjeno obcestno naselje na terasi med Polzelo in Ločico ob Savinji na višini 287 metrov.

Orova vas je najverjetneje nastala v 12. stoletju, ko je zaradi ugodnejših gospodarskih razmer v Srednji in Zahodni Evropi število prebivalcev naraščalo in so se mnogi priseljevali v manj obljudene predele. Novi priseljenci so prihajali na območja, ki so bila še posebno primerna za obdelovanje zemlje. Kot izhaja iz knjižice Stara hišna imena na Polzeli, naj bi bili po navedbah zgodovinarja Milka Kosa na zunaj še posebno očitni znaki poseljevanja razširjene vasi, katerih imena so sestavljena iz osebnega ali kakega drugega imena in pridevnika. V Spodnji Savinjski dolini je kar precej naselij, ki imajo v svojem imenu besedo vas. Ob Orovi vasi so to še Orla vas, Dobrteša vas, Grajska vas, Latkova vas in še katera.

➤ OD JEROVE DO OROVE VASI

Kot je pojasnjeno v omenjeni knjižici, je Orova vas v zgodovinskih virih prvič omenjena leta 1350 kot Erendorf, kar je pomenilo mašniška ali mašnikova vas. Ime je nastalo iz beneške besede jer – duhovnik, mašnik. Naši predniki so skoraj tisočletje pripadali cerkvenoupravnemu središču v Ogleju, oglejskemu duhovniku pa so rekli jer (tudi jerov). Iz tega izhaja, da so naselju, ki mu je pripadalo, pravili Jerova vas. Nato se je v 18. stoletju imenovala Rova vas. Domačini so si izvor poimenovanja razlagali po svoje. Vas naj bi po njihovem ime dobila po podzemeljskem rovu, ki naj bi iz Komende vodil v naselje in se končal pri hišni številki 1. To razlago je zgodovinar Janko Orožen zapisal celo v knjigi Gradovi in graščine v narodnem izročilu.

▲ Središče vasi še danes ostaja križišče pri kapelici.

▲ Leta 1770 je imela Orova vas osem domačij.

➤ TUDI Z MLINOM

Leta 1770 je imela Orova vas osem domačij. Kot je še zapisano v knjižici Stara hišna imena na Polzeli, je bilo sprememb pri hišnih imenih skozi več stoletij le malo, saj je kar šest domačij ohranilo prvotno ime. Parfantove domačije, ki je stala na severni strani vasi (blizu Ciberla), že od sredine 19. stoletja ni več. Ime je večkrat menjala le Ožetova domačija. Iz nekaterih zgodovinskih virov pa lahko celo razberemo, da je imela Orova vas v 14. stoletju tudi mlin. Verjetno je stal nekje na desnem bregu Ložnice, saj druge tekoče vode v bližini ni bilo. Vas je imela nekoč pretežno kmečki značaj, posestva so se raztezala po ravnini, na mejah med zamočvirjenimi travniki in nekoliko bolj sušnimi njivami. Ložnica, ki je na severni strani omejevala posesti, je redno poplavljala okoliške travnike in njive ter cestno infrastrukturo.

▲ Dolga leta zaščitni znak Orove vasi so lesene table, ki jih je še vedno mogoče opaziti v naselju.

➤ CENTER PETRA

Središče vasi še danes ostaja križišče pri kapelici, kjer ima svoj prostor tudi oglasna deska, kjer je kljub preplavi sodobnih oblik tehnologije še vedno mogoče najti marsikatero dobrodošlo informacijo. V zadnjih letih je Orova vas v širši javnosti postala poznana zaradi Rehabilitacijskega centra Petra, ki primarno ozavešča ljudi, deluje za boljše razumevanje narave in živali, predvsem konj, navezovanje dobrih medsebojnih odnosov z inšpekcijskimi službami in enotami Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (Vurs), saj imajo možnost nastaniti tudi z inšpekcijo odvzete konje.

Špela Ožir

▲ Vas je imela nekoč pretežno kmečki značaj, posestva so se raztezala po ravnini, na mejah med zamočvirjenimi travniki in nekoliko bolj sušnimi njivami.

Marica Hojan

Gospa Marica Hojan me prijazno sprejme v svojem domu in ko se mi pri vhodnih vratih pristrčno nasmehne ter me povabi naprej, si ne bi nikoli mislila, da je lani dopolnila že 90 let. Dobro skriva svoja leta, hkrati pa žal dobro skriva tudi vse trpljenje, ki ji ga je dalo življenje.

»Odpiranje starih ran me zelo boli, čeprav je od tega minilo že več let. Stara sem 90 let, kmalu jih bom dopolnila 91. Spomini živijo v nas in so včasih kot nekakšne sanje. Ravno predčerašnjim sem v časopisu Delo prebrala misel avtomobilskega dirkača Lewisa Hamiltona, ki se me je dotaknila: 'Ostajajo rane, ki se na telesu nikoli ne pokažejo in so globlje in bolj boleče od vsega, kar krvavi.' Tudi sama še vedno čutim tiste globoke in boleče rane. Malokomu pripovedujem o svojem življenju. Takrat sem bila stara sedem let, ampak še vedno se zelo dobro spomnim,« pripoveduje Marica Hojan.

Marica Hojan se je rodila na Dolenjskem. Mama je bila Dolenjka, oče pa Štajerec. Tam sta se tudi poročila, čez eno leto pa na svet pozdravila svojo edinko. Kmalu so se preselili v Andraž nad Polzelo, čeprav razloga ne pozna. »V Andražu nad Polzelo se je začela mamina kalvarija. Oče je bil po poklicu čevljar, kar pomeni, da je bil veliko zdoma, zato je bila mama prisiljena sama skrbeti za naju. Kar je zaslužil, je večinoma porabil zase. Domov ni prinesel skoraj ničesar.« Bili so veliki reveži in se po Andražu nad Polzelo nekajkrat selili. Približno leta 1937 so kupili staro kaščo in se vanjo preselili. Tu se je zgodil dogodek, ki je zaznamoval Maričino življenje.

»Prišli so 21. julija leta 1941 zgodaj zjutraj. Na vrata sta potrkala dva Nemca s tolmačem in rekla, da se morava spraviti v pol ure. Zraven sva lahko vzeli le nekaj najnujnejših stvari. Prestrašeni sva bili. Mama je planila v jok, nato pa še jaz. Kovčka nismo imeli, ker smo bili reveži. Na tla sredi hiše je vrgla rjuho in nanjo metala obleke. Sama sem pri svojih sedmih letih vzela le emajliran lonček, ki mi ga je kupila namesto igrače, ko je prodajala češnje,« se spominja. Čez pol ure so ju peljali pod Smodejevo štalo, kjer je čakal črn avto, ki ju je nato peljal v zbirni center v Celju, kjer je bilo že polno ljudi. Slama na tleh je bila že močno poteptana, kar le priča o tem, koliko ljudi se je že sprehodilo čeznjo. Pot se je nadaljevala do taborišča Reichenburg, nato pa s tovornim vlakom do Sarajeva. Tam so ju zaprli v večjo zgradbo, čez nekaj časa pa ju le izpustili na prostost. Njena mama se je morala tedensko javljati, vendar sta se lahko

prosto gibali. »Bili sva prosti, nisva pa imeli hrane in strehe nad glavo. Mama je začela trkati po stanovanjih in prosila, da naju vzamejo. Usmilila se naju je judovska družina, ki nama je dala sobico z majhno posteljo. Meni so dali igrače. Lušno je bilo, ampak ni dolgo trajalo, saj so vse Jude izselili. Družino so ponoči izgnali, naju pa tudi. Spet sva bili na cesti,« pripoveduje Marica in doda, da se sicer vojne ne spomni pretirano. »Nisem doživela streljanja, sem pa doživela bombni napad, ko je blizu naše hiše padla bomba. Močno pa me je zaznamoval trenutek, ko me je mama poslala v Sarajevo. Do tja si hodil eno uro in prišla sem do drevoreda kostanjev ob glavni cesti. Pogledala sem gor in na vsakem kostanju sta visela dva mrtva človeka. Še vedno nerada o tem govorim, saj tega nikoli ne pozabiš. Planila sem v jok in do mene je pristopila gospa, ki me je objela, da nisem več gledala trupel. Še danes ne vem, kako sem se uspela vrniti k mami,« odpira stare rane.

Njena mama je nato našla prostor v prazni drvarnici, ki je bila velika ravno za posteljo, svetlobe pa je bilo zelo malo. Dobili sta mesečni dodatek hrane, ki pa je vseboval le kilogram koruznega zrna in kilogram sladkorja, zato je njena mama vseeno pri ljudeh prosila za hrano. »Najbolj sem bila srečna, ko je prišla domov in razprla predpasnik, v katerem je imela nekaj stare skorje kruha in drobtin,« pove Marica. Nekaj časa je delala na Alipašinem mostu v vrtnariji, nato pa sta se prestavili v vrtnarijo čez reko Miljatsko. »Skrbela sem za kokoši in race ter pobirala jajca. Komaj sva prišli skozi. Tisto poletje je mama dobila tifus in močno zbolela. Že drugače je bila močna v trebuh, zato je marsikdo rekel, da je noseča, v resnici pa ji je v trebuhu rasla gnojna bula, ki je bila velikosti otroške glave. Operirali so jo, vendar se je bula razlila. Še enkrat so jo operirali, ampak zdravljenje ni potekalo tako, kot bi moralo. V bolnišnici je bila kar sedem mesecev,« pripoveduje Marica, ki je kmalu zatem tudi sama zbolela. Sprejeli so jo na otroški oddelek, na katerem je bila tri mesece. Zanj je skrbela slovenska zdravnica Zdenka, ki je priredila izvide, zato da je lahko dlje časa ostala v bolnišnici in bila posledično bližje svoji mami. Po treh mesecih jo je k sebi vzela izseljenka iz Maribora, ki s partnerjem ni imela otrok.

»Vzeli so me tuji ljudje in še danes mislim, da je to uredila tista zdravnica,« je prepričana Marica. Spominja se še, kako je zbirala stare gumijaste ostanke, v zameno za katere je nato dobila čevlje. »Nisem vprašala mame, ker mi ne bi pustila. Sama sem hodila za Miljatsko za reko in pobirala gumijaste stvari. Nato sva jih skupaj peljali v mesto ter dobili čevlje zame in zanj, tako sem prvič nekaj zaslužila.«

Marica Hojan ima med pripovedovanjem pred seboj številne črno-bele fotografije. Na eni izmed njih je tudi njena mama v bolnišnici. Ker je njeno zdravljenje trajalo več mesecev in niso imeli upanja, da bo ozdravela, so jo prestavili v barako, ki je bila vseeeno del bolnišnice, ampak konec februarja leta 1945 so jo izpustili. Ker pri družini, kjer je ta čas bivala Marica, ni bilo več prostora, sta se z mamo ponovno odpravili na Alipašin most, kjer sta našli prazno stanovanje in se vselili. Tam sta dočakali svobodo. »To je bilo neznansko veselje. Pokanje in kresovi. To je bilo nepozabno. Izgnancem so organizirali transport in 21. julija smo se vrnili v Slovenijo,« pojasni. Njena mama se je v domovino vrnila bolna. »Mama me je klicala Meri. Preden je šla v bolnišnico mi je dejala, naj grem k Smodejevi teti in jo naprosim, naj pride k njej. Še danes ne vem, kaj sta se dogovorili. Teta me je vzela k sebi in od takrat sem bila pri Smodeju deset let. Lepo je bilo pri njih, vendar čutiš, da nimaš staršev, katerim lahko zaupaš svoje stiske.« Marica se je za trenutek ustavila in s tišjim glasom začela pripovedovati: »Zdaj pa smo prišli do dogodka, ki mi ostaja v globokem spominu. Nismo velikokrat hodili na obisk v bolnišnico, ker si moral peš na Polzelo in na vlak do Celja. Le enkrat sem jo obiskala, da sem točno vedela, kje je njena postelja. Teta si ni vzela časa zame, saj sem bila tuji otrok. Na praznik treh kraljev sva se odločili s teto, da mamo vendarle obiščeva. Prideva v sobo in hitro grem k mamini postelji, ki pa je bila prazna. Kje je mama? Povedali so mi, da je pokopana.« Umrla je 4. januarja 1946.

Ko je Marica naredila prvi razred osnovne šole, so ju z mamo odpeljali. Kar štiri leta ni obiskovala šole, saj v Sarajevu šolstvo ni bilo dobro urejeno ali pa so jih iz šole izselili vojaki, ki so potrebovali prostor. Ko sta se leta 1945 vrnili v Andraž nad Polzelo, so jo vpisali v četrti ali peti razred, vendar Marica prizna, da ji leta brez šole še kako manjkajo, saj se takrat ni uspela naučiti osnov, ki jih je potrebovala. »Leta 1948 so teti poslali dopis, da me mora ali posvojiti ali dati naprej v šolo. Vprašala me je, kaj si želim. Rada me je imela in bi me vzela, ampak sama tega nisem želela, saj bi mi lahko očitala, da sem k njim prišla s 'punklom'. Rekla sem, da grem v šolo. Delala sem izpit za prvo gimnazijo, potem pa bila sedem let v internatih. Najprej v internatu za gimnazijo, nato pa v internatu za učiteljske, kamor sem se vpisala. Želela sem v trgovsko, vendar je teta rekla, da sem premajhna in prešibka, da bi nosila žaklje, zato mi je preostalo le učiteljske. Ljubljane sem se bala,« pripoveduje. Najprej je stanovala pri Kapucinarjih, kjer je bivala v sobi z 52 sostanovalci. V vsaki postelji sta spali dve. Bilo je težko in bili so lačni. Prejeli so le košček kruha za malico. »Končala sem šolo in s teto sva imeli hud spor. Ko je rekla, naj zaprosim za delo v Andražu nad Polzelo, sem to odločno zavrnila in v prošnji napisala, da si želim delovno mesto učiteljice kjer koli v Sloveniji. Dobila sem lepo delovno mesto v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Po dveh letih dela sem se poročila z Ivanom Hojanom ter začela delati v Osnovni šoli Mihe Pintarja Toleda v Velenju, kjer sem ostala vse do upokojitve, oddelala sem približno trideset let.« Danes še vedno živi v Velenju in ima dva otroke – Marka in Alenko. Z iskrico v očeh pove, da ima kar tri vnuke in šest pravnukov, kar ji pomeni ogromno in polni njeno srce.

Ker očeta ravno takrat, ko so po Marico in njeno mamo prišli Nemci, ni bilo doma, je ostal tukaj in leta 1943 šel v Šlandrovo brigado. Bil je zadolžen za partizana, ki je imel kurjo slepoto. Vojak je preživel in pozneje prenesel novico, da je njen oče padel pri preboju čez reko Savo. »Takrat so bili hudi boji. Šest jih je padlo pri preboju pri mostu pri vasi Sava in oče je verjetno eden izmed njih. Tam je spomenik, vendar piše, da je namenjen neznanim vojakom. Niso vedeli, kateri je padel, ker noben partizan ni imel dokumentov in nihče ni mogel povedati, kdo je kdo,« pojasni Hojanova. »Ljudje me vedno vprašajo, zakaj so izselili ravno naju,« za konec pove. »Vem, zakaj. Hitler je rekel, da želi to deželo narediti nemško vse do Save. Prvi izseljenci so bili izobraženci, župniki, zdravniki, sodniki, v glavnem inteligenca. Midve nisva spadali mednje, so pa hkrati izseljevali tudi tiste ljudi, ki niso bili rasno čisti. Ocenjevali so barvo kože, rodovnik, vse. Nemci so vse pregledali in na tej zemlji želeli le Štajerce. Ker pa matere določajo, kaj si po krvi, moja mama pa je bila Dolenjka, so naju izselili. V Andražu nad Polzelo sva bili edini priseljenki in tudi prvi izseljenki,« še pojasni.

Marica Hojan se še vedno težko spominja časov, ki so marsikomu neverjetni. Pri rosnih sedmih letih so jo zaznamovali dogodki, ki se jih še danes zelo dobro spominja. Njena mama ji je pomenila vse: »Moja mama je bila srčna ženska in zelo pridna. Sama pol toliko nisem,« prizna ob obujanju spominov.

Živa Avžner

Vse več starejših ostaja delovno aktivnih tudi po upokojitvi

V zadnjih letih se Slovenija podobno kot številne druge države spoprijema z resnim pomanjkanjem izkušene delovne sile tako v gospodarstvu kot negospodarstvu. Demografske spremembe, staranje prebivalstva in vse večje povpraševanje po izkušenih delavcih povzročajo velike težave zaposlovalcem.

Tradicionalno v Sloveniji ni bilo običajno, da bi posamezniki po upokojitvi še naprej delali. Veljalo je prepričanje, da je upokožitev obdobje zasluženega počitka in osebnih aktivnosti. A zaradi pomanjkanja delovne sile so bili potrebni premiki v politiki, ki bi upokožencem omogočili, da ostanejo še naprej aktivni na trgu dela. Država je tako uvedla nove ukrepe, ki spodbujajo zaposlovanje po upokojitvi.

Po novih pravilih lahko upokojeni posamezniki ob nadaljevanju dela ali ob ponovni zaposlitvi poleg redne plače prejemajo tudi 40 % svoje pokojnine, in to za obdobje treh let. Po preteku tega obdobja pa se znesek pokojnine, ki se prejema vzporedno s plačo, zniža na 20 %. Takšna ureditev omogoča upokožencem dodatni zaslužek, hkrati pa jih

spodbuja, da ostanejo aktivni še vsaj nekaj let po formalni upokojitvi.

Po podatkih Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje več kot 20.000 upravičencev poleg plače prejema še 40 oziroma 20 % pokojnine. Fizični delavci zaradi zahtevnosti dela in utrujenosti redkeje ostajajo na delovnem mestu po upokojitvi. Se pa za to obliko zaposlovanja pogosteje odločajo tisti, ki opravljajo intelektualno delo, kot so šolniki, zdravniki, sodniki profesorji, inženirji itd.

V sektorjih, kot so zdravstvo in izobraževanje, se že dolgo spopadajo s pomanjkanjem kadra, kar lahko vodi v daljše čakalne dobe, preobremenjenost obstoječih delavcev in upad kakovosti storitev. Ponovno zaposlovanje upokojenih zdravnikov, profesorjev in drugih strokovnjakov tako prinaša številne koristi. Ti posamezniki imajo neprecenljivo znanje in izkušnje, ki jih lahko prenesejo na mlajše kolege ter tako pomagajo k stabilnejšemu in učinkovitejšemu delovanju sistemov. V gospodarstvu pa so izkušeni menedžerji in drugi strokovnjaki

ključni pri sprejemanju strateških odločitev, vodenju podjetij in projektov ter usmerjanju podjetij v inovativne rešitve. Zadrževanje teh posameznikov v delovnem okolju tako ne koristi zgolj podjetjem, temveč celotnemu gospodarstvu.

Eden izmed pomembnih motivacijskih dejavnikov za nadaljevanje dela po upokojitvi je tudi možnost višje pokojnine po dokončni upokojitvi. Za vsako dodatno leto dela po formalni upokojitvi se posamezniku zviša pokojnina v določenem odstotku, kar pomeni, da bo po popolni upokojitvi prejemal višjo mesečno rento. To je še zlasti privlačna možnost za tiste, ki si želijo finančno varnejše prihodnosti ali ki si preprosto ne želijo popolnoma izstopiti iz aktivnega poklicnega življenja.

Kljub spodbudam pa zaposlovanje upokojenih oseb prinaša tudi nekatere izzive. Delodajalci morajo pogosto prilagoditi delovne pogoje, da bi omogočili učinkovito delo starejšim zaposlenim, kar vključuje prilagajanje delovnega časa, zmanjševanje fizičnih obremenitev in uvajanje fleksibilnih oblik dela. Poleg tega obstaja potreba po ustvarjanju okolja, v katerem bi starejši delavci lahko uspešno sodelovali z mlajšimi generacijami, kar zahteva določene spremembe v vodenju in komunikaciji v podjetjih.

Spodbujanje zaposlovanja po upokojitvi je korak v pravo smer, saj omogoča ohranjanje ključnih kadrov, ki imajo dragocene izkušnje in znanje. Čeprav se za to možnost najpogosteje odločajo tisti, ki opravljajo intelektualno delo, pa bi sčasoma lahko tudi fizični delavci ob primernih prilagoditvah bolj sodelovali v tej obliki podaljšanega zaposlovanja. Z upoštevanjem potreb starejših zaposlenih in ponujanjem finančnih spodbud lahko Slovenija uspešno premaguje izzive, povezane s pomanjkanjem delovne sile, in hkrati poskrbi za boljšo kakovost življenja starejših.

Vir: MMC RTV, Finance

Mihael Frankovič

KRONOTERM 1976

TOPLOTNE ČRPALKE

ADAPT

Toplotna črpalka je pametna, varčna in elegantna rešitev za vaš dom, ki zagotavlja udobno temperaturo in minimalističen dizajn, ki se zliva z okolico.

5,20 SCOP

SEZONSKA
ZMOGLJIVOST

3-18 kW

TOPLOTNA
MOČ

KRONOTERM D.O.O. | Trnava 5e, 3303 Gomilsko | 03 703 16 20

Oglas ni lektoriran.

OZIMNICA V DOBRI KLETI ~ pravi zaklad!

ZA PRIPRAVO SVOJE OZIMNICE POTREBUJEMO NEKAJ ČASA, DOBRE VOLJE IN SVEŽIH DOBROT. TAKO BOMO DOMAČO HRANO LAHKO UŽIVALI TUDI V ZIMSKIH OBROKIH, KO JE V TRGOVINAH NA VOLJO PRETEŽNO LE TISTA IZ ODDALJENIH KRAJEV. SADJE IN ZELENJAVA STA NEPOGREŠLJIVI DEL URAVNOTEŽENE PREHRANE, SAJ JU UVRŠČAMO MED ŽIVILA VELIKE VREDNOSTI.

Shranjevanje vrtnin pogosto povezujemo z zamrzovalno skrinjo, vendar so naše babice za ozimnico znale poskrbeti tudi drugače. Pred shranjevanjem moramo vedno poskrbeti, da izbiramo le zdrave pridelke.

Radi okušamo različne jedi in tako je tudi s shranjevanjem ozimnice. V shrambah najdemo različno hrano, gospodinje pa za shranjevanje izbirajo različne postopke.

➤ SUŠENJE

Najbolj poznano je verjetno sušenje sadja (slive, hruške, jabolka, fige ...) in zelišč, vendar pa lahko sušimo tudi zelenjavo. Prednosti sušenja sta prihranek prostora in časa pri kuhanju. Tako na primer iz 10 kilogramov sveže čebule ustvarimo le 1 kilogram suhe čebule.

➤ VEDNO SVEŽI PRIDELKI

Shranjujemo tudi svežo zelenjavo, na primer bučke, buče, zelje, korenje, krompir, česen in čebulo. Sveže, vendar čiste in suhe pridelke lahko hranimo v hladnih prostorih, na primer v kleti ali zasipnici. V hladnih prostorih je pomembno, da omogočimo kroženje zraka. Pridelke bomo najbolje ohranili v plitvih, zračnih zabojčkih ali visečih mrežah.

V zasipnicah shranjujemo korenovke, najpogostejše korenje. S peskom, mivko ali vlažno zemljo napolnimo izbrane zabojčke, večja vedra, posode ali kartonaste škatle. Izmenično vsipamo plasti peska in polagamo plodove, ki pa se med seboj ne smejo dotikati. Končajmo s peskom. Zasipnice so včasih hranili kar na prostem, tako da so zabojček položili v vsaj meter globoko jamo ali pa so zasipnico uredili kar v jami. V tem primeru s pomočjo listja in slame poskrbimo še za toplotno izolacijo. Zabojčke lahko hranimo tudi v hladnih prostorih.

➤ VLAGANJE

V kozarce lahko vlagamo prav vsako hrano. Izberemo ustrezne kozarce. Če smo med letom shranili stare kozarce, poskrbimo za ustrezne pokrovčke in sterilizacijo. Za uspešno shranjevanje pokrovčke in kozarčke temeljito operimo in dodobra osušimo. Kozarčke takoj po polnjenju zapremo. Napolnjene in ohlajene kozarce hranimo v suhem in temnem prostoru.

Različne pridelke vlagamo z različnimi sestavinami. Poznamo vlaganje v kis (na primer paprika ali kumarice), olivno olje (na primer sušeni paradižniki), sol (na primer korenje) ali celo belo vino (na primer hruške). Ali pa za vlaganje pripravimo gotovo jed, kot so namazi, marmelada, kompot, omake, solate, kisli prigrizki in še kaj.

Na koncu še nasvet: katera zelenjava se lahko skladišči skupaj in katera ne?

Upoštevati velja pravilo, in to so dobri sosedi. V prostoru, kjer skladiščim česen in čebulo, ne skladiščimo jabolčk, niti krompirja. Prav tako skupaj ne skladiščimo krompirja in jabolčk. Krompirju je najboljše nameniti svoj prostor, saj jabolka, česen in čebula pospešujejo njegovo kalitev in propadanje gomoljev. Čebula pa ne vpliva dobro na jabolka, saj se ta lahko navzamejo njenega vonja.

Vir: revija Delo in dom

Blaž Turnšek

KMETIJSKA ZADRUGA POLZELA

Jabolka Gala -
integrirana pridelava

Krompir za ozimnico,
kis Sora, Rudolph, Marabel

Mačeha, resje, trajnice,
heba ...

**Kupujte ceneje, zaupajte le
najboljšim!**

GOD – GODOVNI DAN

GODOVNIKI V OKTOBRU

3. in 15. oktober

TEREZIJA – ženske različice imena: Tereza, Resi, Rezika, Teja, Zita; moška različica imena: Terezij.

Ime Terezija izvira iz grškega imena Theresía. Ena izmed razlag jo povezuje z imenom starodavnega grškega otoka Thera (današnji Santorini).

Sv. Terezija iz Lisieuxa goduje 3. oktobra. Imenovana je tudi Mala Terezija in je ena izmed najbolj priljubljenih svetnic v katoliški cerkvi. Rojena je bila v Franciji in se je že pri 15 letih pridružila karmeličanskemu redu. Poznana je po svoji »mali poti« svetosti, kar pomeni, da se je osredotočila na majhna dejanja ljubezni in predanosti Bogu v vsakodnevnem življenju. Umrla je zelo mlada, pri 24 letih, in postala zavetnica Francije, karmeličank in misijonov.

Sv. Terezija Avilska goduje 15. oktobra in je poznana tudi kot Terezija Velika. Bila je španska mistikinja, reformatorica karmeličanskega reda in cerkvena učiteljica. Njeno življenje je zaznamovalo globoko mistično doživetje Boga, ki ga je opisala v svojih delih, kot je Notranji grad. S svojimi reformami je temeljito prenovila red, ki je bil takrat daleč od svojih prvotnih načel. Terezija Avilska je ena izmed štirih žensk, ki so bile imenovane za cerkvene učiteljice zaradi svojega vpliva na teologijo in duhovno življenje.

Pregovori o Tereziji:

- S Terezijo gre vse lažje.
- Majhna dejanja, narejena z ljubeznijo, so vredna veliko več kot velika brez ljubezni.

20. oktober

IRENA – ženske različice imena so vezane na različne države oziroma jezike, in sicer: Irina (rusko, bolgarsko, srbsko), Eirene (starogrško), Irene (angleško, špansko, francosko, italijansko), Irène (francosko), Irini (grško), Irja (finsko), Arina (rusko); moška različica imena Irena neposredno ne obstaja, najbližje ji je ime Irenej.

Ime Irena izvira iz grške besede eirene, ki pomeni mir ali mirnost. To ime simbolizira mir, harmonijo in spokojnost, kar so vrline, ki jih mnogi povezujejo z osebami, ki nosijo to ime.

Po nekaterih virih naj bi bila sv. Irena mlada kristjanka iz Soluna, ki je zavrnila poganske obrede in se odločno držala svoje krščanske vere. Zaradi te zvestobe je bila podvržena preganjanju. Njeno mučeništvo in predanost veri sta jo povzdignila v svetniški status.

Sv. Irena velja za simbol vere, poguma in zvestobe, njeno ime pa nosi pomen miru in spokojnosti ter ima pridih klasične elegancije in modrosti.

Pregovori o Ireni:

Čeprav posebnih pregovorov o sv. Ireni ni, obstajajo splošni pregovori, ki izražajo vrednote, povezane z mirom, ki jih sv. Irena pooseblja:

- Kjer je mir, je blagoslov.
- Mir v hiši, mir v duši.

Vir: Družina, Ognjišče

Mihael Frankovič

SERVIS KUŽMA

montaža
pnevmatik
prodaja plina
servis

Marko Kužnik s. p.
041 783 745
Andraž nad Polzelo 221
3313 Polzela

TOMOS

PIAGGIO

STIHL

Bencinski pihalnik STIHL BG 56

Za hitro čiščenje listja ali pokošene trave z okroglo šobo in tipko za zaustavitev.

326,00 €
Najnižja cena v zadnjih 30 dneh 348,00 €

DUSETI
03 700 11 70 www.duseti.si

TEHNOSOLAR
SONČNE ELEKTRARNE
Baterijski hranilniki
Električne polnilnice

Dolgoletne izkušnje na trgu
Preko 1.000 uspešno izvedenih projektov
Lokalni ponudnik s hitrim odzivom

- Brezplačen ogled in tehnično svetovanje
- Pomoč pri pripravi dokumentacije pred izvedbo, vključno s pridobitvijo elektro soglasja
- Vodenje postopka za pridobitev subvencije in/ali namenskega kredita
- Izvedba po principu "ključ v roke": izgradnja, zagon, izvedba postopka za priključitev na omrežje, vzpostavitev sistema za nadzor delovanja in lastne porabe
- Garancija na izvedbo in vgrajeno opremo
- Servisne in vzdrževalne storitve

040 545 210
info@tehnosolar.si

Tehnosolar
Tehnosolar d.o.o., Tabor 6, 3304 Tabor

Oglas ni lektoriran.

HÖRMANN
Slovenija
WWW.HORMANN.SI

**VAŠ DOM,
VAŠ STIL,
NAŠA STRAST.**

#jubimovrata

Iz vrtca v šolske prostore

»Piskrček mezinček, kupljen za cekinček,
sveti se kot murček, milnat je mehurček,
sladek kot bombonček, počí kot balonček ... pok ...
Družbo vanj povabim, da me razvedri,
sonca ne pozabim, solze naj suši,
mavrico prestrežem, svet naj se iskri,
dobro voljo vprežem, ki je zlepa dosti ni.«
(Iz glasbene pravljice Mojca Pokrajculja)

Prvi šolski dan je bil za nas prav poseben dan, kajti naš vrtec bi lahko kmalu »počil« kot piskrček Mojce Pokrajculje.

Da pa se to ne bi zgodilo, smo z veliko opore in poguma vstopili v prostore šole. Sprva smo se malo bali velike »hiše«, a ko smo ugledali novoopremljeno garderobo in prijetno igralnico z novimi igračami ter seveda svoje nove in tudi že poznane prijateljčke ter vzgojiteljci, so vse skrbi kmalu izpuhtele kot milnati mehurček. Veselimo se raziskovanja šolskih prostorov, ki nam bodo nudili nove izkušnje. Nismo pa popolnoma pozabili na vrtec, kamor se radi vračamo.

▲ Vrtec v šoli

Veselimo se vseh naslednjih vrtčevskih dni, pardon, šolskih dni!

Mojca Pajenk in Simona Gačnik

Evropski teden mobilnosti na POŠ Andraž

◀ Andraški pešbus ▲

V evropskem tednu mobilnosti smo tudi na POŠ Andraž izvajali pešbus od ponedeljka, 16., do četrta, 19. septembra 2024.

Pešbus je »vozil« kar dvakrat na dan, in sicer ob 7.10 in 7.40 od Doma krajanov do šole po novi šolski poti. Pot je novourejena, varna, vodi mimo igrišča, pod sadovnjakom, ob gozdnem robu, zadnji del pa po lokalni asfaltirani cesti v skupni dolžini skoraj kilometer. Na pot smo se podali v vsakem vremenu in med potjo opazovali srne, ovčke, močerade in lepo jesensko naravo.

V tem tednu je po opisani poti hodilo peš v šolo 91 % učencev, ki so skupaj na tak način prehodili 83,7 kilometra. Želimo si, da bi tudi sicer, ne le v tednu mobilnosti, to pot vsakodnevno uporabljalo čim več učencev.

Mateja Medved

Prejšnji teden je bil teden mobilnosti. Vsako jutro smo šli na pešbus. Z avtobusom smo se pripeljali le do Doma krajanov. Tam nas je čakala učiteljica. Skupaj smo se odpravili po novi šolski poti in prispeli do šole. Jaz sem šla na pešbus samo dvakrat, ker sem zbolela.

Lara Jelen, 3. r.

Lili na obisku v vrtcu

V mesecu juliju nas je v vrtcu obiskala prav posebna gostja.

V velikem terariju, polnem zelenih vej in orhidej, nam jo je prinesel Vitanov ati. Izvedeli smo, da so ji zelo slastne žuželke, ki jih lovi s svojim doooooolgim lepljivim jezičkom. Zelo je hitra in zelo rada pleza. Zaupamo vam še to: ime ji je Lili. Uganete, o kom govorimo? Poglejte si fotografiji.

Natalija Skornšek

Veš, kdo sem?

Teden otroka v vrtcu

Teden otroka vsako leto v našem vrtcu še posebej obeležimo. Letošnja tema »Otrok, nepopisan list« nas je pripeljala do ideje, da v tem tednu otrokom še zlasti prisluhnemo, izhajamo iz njihovih želja in idej, sledimo otroški radovednosti ter skupaj ustvarimo spodbudno učno okolje.

Pocrkljali smo jih z različnimi zanimivimi aktivnostmi. Ogledali so si lahko ples z ognjem, igrano igro »Strašilo motovilo« v izvedbi strokovnih delavk ter se družili in prepevali z drugimi oddelki ob spremljavi klavirja in kitare.

V četrtek se je na vrtčevskem igrišču zgodil pravi jesenski živžav. Otroci so lahko raziskovali, ustvarjali, preizkušali svoje gibalne spretnosti, prisluhnili glasbenim ugankam, se fotografirali, plesali ob glasbi in se na koncu še posladkali s pečenim kostanjem. Pri peki nam je na pomoč priskočilo Planinsko društvo Polzela. Kostanj pa je bil še bolj okusen, saj so bili otroci tisti, ki so ga skrbno nabrali in prinesli v vrtec. Ponosno so pripovedovali, kje in s kom so ga nabirali.

Z razstavo gozdnih plodov sta nas razveselila gobarja Marta in Franci iz Gobarsko-mikološkega društva Polzela, otroci pa so lahko sodelovali tudi pri mletju žitaric.

Vzgojiteljice

Zanimivo in poučno v Tednu otroka

Teden otroka na Osnovni šoli Polzela

Tudi letos smo se med 7. in 13. oktobrom 2024 vključili v državni projekt Teden otroka, ki v Sloveniji poteka že 70 let. Na matični in podružnični šoli smo pripravili veliko zanimivih dejavnosti pod skupnim naslovom Otroci, nepopisan list.

V ponedeljek nas je po zvočniku nagovorila ravnateljica in med drugim napovedala, da lahko učenci sodelujejo v literarnem in fotografskem natečaju. Povabila nas je tudi k zbiralni akciji papirja. Najbolj pa smo se razveselili malic, ki so bile v tem tednu po naših željah. Na sestanku šolske skupnosti so jo določili naši predstavniki.

V ponedeljek, 7. oktobra 2024, so na kulturnem dnevu, ki smo ga poimenovali Branje za znanje, četrtošolci spoznavali, kako nastanejo knjige. Veliko so brali in ustvarjali, obiskali pa so tudi računalniško učilnico in šolsko knjižnico.

V torek, 8. oktobra 2024, smo imeli vsi učenci od 1. do 8. razreda prav poseben tehniški dan, ki smo ga poimenovali Merjenje in matematično ustvarjanje, devetošolci pa smo imeli naravoslovni dan z naslovom Plastika ni znanstvena fantastika. Vsi učenci smo sodelovali pri zanimivih in poučnih aktivnostih, prilagojenih posameznim starostnim skupinam.

Devetošolci smo dan začeli z obiskom kulturnega doma, kjer smo si ogledali predstavo o življenju in delu ene najpomembnejših znanstvenic vseh časov, Marie Curie. Predstava je bila zasnovana tako, da je na preprost, a zanimiv način prikazala njeno izjemno znanstveno pot in pomembne dosežke. Marie Curie je v zgodovini pustila neizbrisno sled, saj je s svojimi raziskavami odkrila pojav radioaktivnosti in za svoje delo prejela kar dve Nobelovi nagradi, prvo za fiziko in drugo za kemijo, kar je redkost v znanstvenem svetu. Radioaktivnost, ki jo je raziskovala, je skozi predstavo postala razumljivejša tudi nam, saj sta igralca na zabaven način prikazala, kako ta naravni pojav vpliva na naše okolje in zdravje.

Po ogledu predstave smo imeli priložnost razpravljati o aktualnih okolijskih vprašanjih, med katerimi je bila v ospredju tema mikroplastike. Ta postaja vse večji problem na globalni ravni, saj najdemo mikroplastiko v skoraj vseh naravnih okoljih, tudi v slovenskih vodah. Ogledali smo si oddajo, ki je razkrila, da je naše Jadransko morje že močno onesnaženo s temi malimi delci plastike, ki se razgrajujejo zelo počasi in se kopičijo v prehranjevalni verigi.

Posebno zanimiva je bila tudi predstavitev naših sošolcev, ki obiskujejo izbirni predmet kemija v življenju. S pomočjo naravnih sestavin so nam prikazali postopek izdelave biorazgradljive plastike. Videli in izvedeli smo, kako lahko z naravnimi materiali izdelamo plastiko, ki se v naravi razgradi veliko hitreje kot običajna plastika, kar bi lahko bistveno prispevalo k zmanjšanju kopičenja odpadkov.

Na koncu dneva smo se odpravili še na šolsko igrišče, kjer smo združili teorijo in prakso merjenja. Vsak izmed nas je petkrat pretekel razdaljo tridesetih metrov, pri tem pa smo merili čas in izračunavali naše pospeške. Z uporabo preprostih meritev smo lahko ugotovili, kako hitro pospešujemo in kakšna je naša povprečna hitrost pri teku. Tako smo teorijo, ki smo jo do zdaj spoznavali v učilnicah, povezali z vsakdanjimi aktivnostmi, kar je učenje naredilo še bolj zanimivo.

Naravoslovni dan je bil izjemno uspešen in poučen. Poleg novih znanj o znanosti, okoljevarstvu in merjenju smo se naučili tudi, kako pomembno je, da kot posamezniki prispevamo k reševanju okolijskih problemov. Prav tako smo dobili vpogled v delo velikih znanstvenikov, kot je Marie Curie, in razumeli, kako znanost lahko vpliva na svet okoli nas. Učenci smo od dneva odnesli veliko koristnih informacij in uporabnih veščin, ki nam bodo zagotovo prišle prav tudi v prihodnosti.

Na tehniškem dnevu so prvošolci tehtali s prevesno tehtnico, na katero so polagali uteži in ugotavljali, kaj je težje. Merili so tudi s koraki, pedmi in stopali. Drugošolci in tretješolci so delali v različnih skupinah, v katerih so merili prostornino, dolžino, izdelali so tudi svoj meter.

Za četrtošolce in petošolce so učiteljice pripravile pet različnih delavnic, med katerimi so učenci prehajali in izvajali različne naloge.

Šestošolci so izpopolnjevali znanje merskih enot tako, da so merili prostornino, dolžino in čas ter tehtali. Sedmošolci so izdelovali mrežo kvadra in kocke ter merili površino in prostornino. Spoznavali so tudi enote za merjenje prostornine. Pri skoku v daljino z mesta so merili dolžino, izdelali pa so tudi družabno igro in ob njej metali kocko ter izvajali gibalne naloge. Osmošolci so merili pot in čas premikajočih se teles. Ob merjenju poti in časa so izračunali hitrost. Ponovili so obrazce za računanje obsegov in ploščin likov. Na šolskem vrtu so iskali like, jih skicirali in izračunali obseg in ploščino. V učilnicah so izdelali različne like in iz njih ustvarjali umetniška dela. Izmerili so tudi dolžino, širino, višino učilnice, velikost oken, vrat.

Učiteljici Jerica Rajšek in Mojca Arcet, ki sta z razredničarkami od 1. do 6. razreda pripravili program, sta bili zelo zadovoljni z izvedbo. Ugotavljata, da učenci bolje razumejo matematične pojme, če jih spoznavajo na praktičen način.

- Najbolj mi je bilo vseč, ko smo ustvarjali meter iz papirja in ko smo delali sadno solato.
Zarja Lukner, 3. r.
- Najbolj mi je bilo vseč, ker nismo imeli domače naloge. Ni mi bilo vseč, ker smo imeli veliko matematike.
Eva Javornik, 3. r.
- Vse je bilo v redu, ničesar ne bi spremenil.
Maks Kobola, 3. r.
- Najbolj mi je bilo vseč, ko smo prelivali vodo in se pogovarjali.
Niko Krumpak, 3. r.
- V kuharski delavnici smo izdelovali čokoladno-kokosove kroglice. Najbolje je bilo, da smo jih na koncu lahko tudi pojedli. Bile so zelo okusne.
Žiga Bašič, 4. r.
- Najbolj mi je bilo vseč, ko smo spuščali avtomobilčke in merili njihovo hitrost. Kuharice pa so tisti dan pripravile tudi odlično kosilo po naših željah, saj je bil Teden otroka. Všeč pa mi je bilo tudi, ker smo se družili in tekli.
Miha Rizmal, 8. r.

V **sredo, 9. oktobra 2024**, so se sedmošolci odpravili na naravoslovni dan v Maribor, kjer so v Akvaterariju in bližnjem mestnem parku raziskovali različna živa bitja. Seveda so jih najbolj navdušile ribe in nevarni plazilci.

V sredo so v oddelkih podaljšanega bivanja izvedli tudi tek »Začni mlad, tekmuji pošteno« pod okriljem Atletske zveze Slovenije. Teka so se udeležili vsi v OPB vključeni učenci ter se pošteno borili za zmago. Najhitrejšim smo podelili medalje.

V **četrtek, 10. oktobra 2024**, so prvošolci odšli na obisk v občinsko knjižnico na grad Komenda. Tam jih je sprejela knjižničarka Irena Štusej. Učenci so z velikim zanimanjem prisluhnili več kot sto let stari pravljici Šivilja in škarjice. Ob koncu so prejeli list z informacijami o knjižnici in mini presenečenje. Z veseljem bodo knjižnico obiskali tudi s starši. Potem pa so otroci že odhiteli na obisk v vrtec.

Na kulturni dan na grad Žovnek so se v **petek, 11. oktobra 2024**, odpravili še petošolci. Po kratkem vzponu so uživali v razgledu z gradu, navdušeno pa so prisluhnili razlagi o zgodovini znamenitih gospodov Žovneških.

V petek so z oktobrskimi delavnicami »Pozdrav ptic miru« Teden otroka sklenili učenci v oddelkih podaljšanega bivanja.

Šolske novinarke
Ajda Čremožnik, Neža Matjaž in Ajda Smrekar z Aljo Bratuša

Pohod po poteh Občine Polzela

V soboto, 28. septembra 2024, smo se mladi planinci odpravili na prvi planinski pohod v novem šolskem letu.

Najprej smo se seznanili s pravili hoje, se prešteli in se skupaj s Planinskim društvom Polzela odpravili na pot. Pot nas je vodila mimo Osnovne šole Polzela do Šeneka, kjer smo se sprehodili skozi lepo urejen park in pot nadaljevali po gozdu do kmetije. Po prvem delu prehojene poti smo ugotovili, da ob danih vremenskih razmerah prideta prav znanje hoje v hribih in previdnost. Kaj kmalu nas je po poti proti Vimperku pozdravil rahel dež, ki nas je ob vzpenjanju hladil. Ob prihodu na Vinski vrh smo imeli počitek, pregledali vpisne knjige, se malce podkrepili in nadaljevali pot do hiše Neže Maurer. Ob prijetni gozdni poti smo lahko opazovali gobe. Prihod do hiše Neže Maurer je naznanjal tudi vonj po hotdogih in čaju, ki smo ga prejeli in se z njim pogreli.

▲ Mladi planinci na Vimperku

Po ogledu hiše Neže Maurer smo se odpravili nazaj v dolino. Vreme se je izboljšalo. V dolini nas je prijazno pozdravilo sonce in nam čestitalo za prvi opravljeni vzpon.

Katja Kobale, Tanja Sadnik in Patricia Sovič

Evropski dan jezikov 2024: »Jeziki za mir – človek, ne jezi se«

Že od leta 2001 vsako leto 26. septembra obeležujemo evropski dan jezikov. To je dan, ko podpiramo večjezičnost in medkulturno razumevanje.

Dan, ko spodbujamo vseživljenjsko učenje jezikov v šoli in zunaj nje. Poudarili smo, kako učenje in znanje jezikov širi obzorja ter odpira nove svetove. V sklopu natečaja »Jeziki za mir« Evropskega centra za moderne jezike Sveta Evrope so otroci od predšolske skupine do 9. razreda razmišljali o miru. Sporočilnost misli smo razstavili v avli šole, da bi prenesli sporočila o enotnosti in razumevanju med različnimi jeziki ter aktivno prispevali k uporabi jezikov kot sredstva za preseganje jezikovnih in kulturnih razlik.

Na Osnovni šoli Polzela smo si zadali, da se vprašamo, kaj nam pomeni mir. Zapisali smo svoje misli o miru, poiskali citate in prek igre človek, ne jezi se opazovali, kako čustva vplivajo na naše počutje in vedenje.

Zveni znano? Človek, ne jezi se zagotavlja zabavo vseh članov. Njen čar je namreč razjeziti nasprotnika takrat, ko ga tik pred vstopom v varno zavetje cilja vrneš na začetek.

Učenci so v okviru pouka izvajali različne aktivnosti.

- Razmišljanje, zapis v angleščini, nemščini, slovenščini: Kaj je mir? Kaj je zate mir? Katere besede so povezane z mirom? kateri citat slavne osebe ti je všeč?
- Pri prevajanju so lahko uporabili svoje telefone.
- Teden igre človek, ne jezi se in nastanek hišice počutja, v katero so narisali/zapisali svoja občutja pred gro in po njej.
- Medvrstniško druženje učencev 9. in 1. razreda, kjer smo združili starejše in najmlajše z namenom, da sodelujejo in se igrajo skupaj. Razmišljali so o miru, se pogovarjali, združili razmišljanja o miru in odigrali igro.

▲ Letos dan jezikov v znamenju miru

Pridružila se nam je tudi ravnateljica Bernardka Sopčič.

- Uredili in dopolnili so mapo Evropskega jezikovnega listovnika.

In kaj učencem pomeni beseda MIR?

- Mir je mavrične barve.
- Mirno je, ko pada sneg, gledam v zvezde.
- Ko nisem lačna.
- Je čas, ko lahko 15 minut v miru berem.
- Lahko v miru jem sladoled.
- Da me Sviti ne jezi.
- Mir je super.
- Da se počutim kot ptica.
- Ko se imamo radi in se ne jezimo.

Dragica Vidmar

Uroš Perić - portret slovenskega glasbenega virtuozu

Uroš Perić je priznani slovenski glasbenik, pevec, pianist, skladatelj in producent, ki je postal mednarodno znan zaradi interpretacije bluze, džez in soula. Njegovo ime je še zlasti povezano z glasbeno zapuščino legendarnega ameriškega pevcu Raya Charlesa, saj ga številni oboževalci in kritiki pogosto označujejo kot enega izmed najboljših sodobnih interpretov Charlesove glasbe.

Perić je zanimanje za glasbo kazal že v zgodnjih letih, ko je kot samouk začel

igrati klavir in prepevati pesmi, predvsem iz sveta džez in bluze. Pr 19 letih je začel aktivno nastopati po slovenskih in mednarodnih odrih ter hitro pridobil sloves nadarjenega pevcu in pianista. Njegov glas in način igranja klavirja sta presenetljivo podobna Charlesovemu, kar mu je prineslo priznanje tako doma kot v tujini.

Leta 2004 je izdal svoj prvi album, na katerem je predstavil mešanico džezovskih, bluzovskih in soul skladb. Največji preboj je dosegel, ko je začel sodelovati

z mednarodno uveljavljenimi glasbeniki in orkestri. Njegov nastop zaznamujeta energična vokalna izvedba in virtuoza igranja klavirja, s katerima brezhibno ujame duh glasbene dobe, ki jo oživila.

Perić je znan po sodelovanjih z mnogimi priznanimi glasbeniki, orkestri in zasedbami. Nastopal je na večjih džez festivalih po svetu, kot so: New York, Pariz, Praga, Dunaj in Moskva. Uroš Perić je skozi leta prejel številna priznanja za svoje glasbeno delo, tako v Sloveniji kot v tujini. Njegov izjemni talent in predanost glasbi sta mu prinesla številne oboževalce in ga postavila ob bok največjim sodobnim izvajalcem v žanrih, ki jih poustvarja.

Perić se kljub svojemu mednarodnemu uspehu vedno rad vrača v Slovenijo, kjer nastopa na domačih koncertih in dogodkih. Njegova glasba povezuje ljudi različnih generacij, saj s svojim unikatnim slogom prinaša nostalgijo, obenem pa pritegne nove poslušalce, ki jih zanimajo džez, bluz in soul. Z nami se je skupaj z bendom The Bluenote Quartet podružil v Kulturnem domu na Polzeli v petek, 20. septembra 2024, ko smo jim za izjemen nastop, vokalne sposobnosti in strast do glasbe bučno ploskali.

Uroš Perić je s svojim izjemnim nastopom in strastjo do glasbe skupaj z bendom The Bluenote Quartet navdušil občinstvo v Kulturnem domu na Polzeli.

Lidija Praprotnik

Pravljčna ura v Občinski knjižnici Polzela

Jesensko pravljčno uro v polzelski knjižnici smo popestrili s kamišibaj pravljico o šivilji in škarjicah. Otroci so nemo gledali ilustracije, ki so prihajale in odhajale v majhnem gledališču.

Zgodba jih je povlekla v vzporedni svet, kjer je mogoče vse. Tudi to, da škarjice same krojijo oblačila, če jih lepo prosiš, da začnejo in se tudi ustavijo. Hudobne graščakinje, ki želijo imeti vse, pa si tako ali tako ne zapomnijo vsega. Potem tudi škarjic, ki so jih na silo odvzele, ne znajo ustaviti. V gozdu, kamor je zbežala deklica, ko jo je graščakinja spodila, so jeseni tudi ježki, zviti v klobčič ali pa kam hitijo.

Tako smo po pravljici naredili svoje ježke in jim namesto bodic oblekli posušeno jesensko listje. Veselja in ustvarjalnosti je bilo ravno dovolj za prijetno jesensko popoldne.

Irena Štusej

Ustvarjanje ježkov

Včasih je bilo drugače

Dragoceno je prebujati spomine na preteklo življenje, saj sprožajo smeh, nostalgijo ali predvsem ugotovitev, da se s časom vse spremeni, tudi odnos do nekdanjih vrednot.

Na pogovornem večeru v Občinski knjižnici Polzela, ki ga je usmerjala bibliotekarka Irena Štusej, so sogovorniki v vzajemni energiji prebudili Polzelo, kot je bila nekoč. Podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik, predsednica Medgeneracijskega društva Mozaik generacij Polzela Marjana Šmajš, upokojena učiteljica slovenskega jezika Magda Trobina in predsednik Gobarsko-mikološkega društva Polzela Franc Uratnik so obudili način življenja in razmišljanja na Polzeli nekaj desetletij nazaj.

Številni obiskovalci večera so bili tudi sogovorniki, saj so oživilje spomine z lahkoto podoživljali. O marsičem je tekla beseda, znova pa smo ugotovili, da Polzelani niso Polzeljani, kot to navajata Krajevni leksikon Slovenije in Slovenski pravopis, ampak preprosto Polzelani, ker sami tako želijo. Razpredali smo misli o šoli nekdanj, odnosih nekdanj in danes, obiranju hmelja, obirovcih in obirovski južini, pobiranju polžev za prodajo v zadruzi, plesih, kinu, zimskem športanju v Ovčji jami, nekdanji Komendi, Šeneku, Gori Oljki, o tem, kako smo se igrali kot otroci, kopanju za Savinjo in še o marsičem, kar je nanese.

▲ Od leve proti desni: Franci Uratnik, Magda Trobina, Irena Štusej, Igor Pungartnik in Marjana Šmajš

Čuječnost pomeni, da moramo ozavestiti to, kar se nam dogaja, da bomo znali ohraniti in znova priklicati. Včasih se je temu reklo uživati v življenju, v vsem, kar nam prinaša dobrega in vrednega, potem se zagotovo ohrani za naprej in za nazaj.

Irena Štusej

Obilna letina potomke najstarejše trte na svetu na gradu Komenda

V sklopu praznovanja Občine Polzela je v četrtek, 26. septembra 2024, na gradu Komenda potekala trgatav potomke najstarejše trte na svetu - žlahtne žametne črnine oziroma modre kavčine, ki je bila zasajena leta 2016. Dogodek, poln ponosa in veselja, sta z navzočnostjo počastila župan Občine Polzela Jože Kužnik in Martin Kodre, pravi gospodar ter skrbnik trte skozi vse leto.

Letos je narava kljub spomladanski pozebi in vročemu poletju radodarno obrodila, saj smo natrgali kar 52 grozdov. Zahvaljujoč obilici sonca, bo letošnje vino vrhunske kakovosti, saj je sladkorna stopnja dosegla kar 18 °Brix, kar obeta izjemnen okus in bogat značaj vina.

Modra kavčina, ki že več kot 400 let kljubuje času, je vpisana v Guinnessovo knjigo rekordov kot najstarejša trta na svetu. Občina Polzela je izjemno ponosna, da na svojem ozemlju gosti kar tri potomke te žlahtne trte. Vsakoletni pridelek prinaša veselje in povezanost z dediščino, ki sega globoko v zgodovino, hkrati pa je obljuba, da nas bodo tudi v prihodnje razveseljevale s svojimi dragocenimi grozdi.

▲ Župan Jože Kužnik (levo) in skrbnik potomke najstarejše trte Martin Kodre

Letošnja trgatav na gradu Komenda ni le običajna obeležitev, temveč izraz spoštovanja do tradicije, narave in skrbnosti, ki omogoča, da najstarejša trta na svetu še naprej živi med nami.

Lidija Praprotnik

Izšla je nova glasbena kompilacija

▲ Avtorji glasbe na kompilaciji 'Savinjska muzika 2024', ki so združili moči pod vodstvom idejnega vodje Jurija Žoharja (desno)

4. oktobra 2024 je v samozaložbi Društva Dobra ideja izšla sedma glasbena kompilacija Savinjska muzika 2024.

Vodja projekta Jurij Žohar je povedal, da gre za popolnoma prostovoljen projekt in da je vesel, da glasbeniki v Savinjski dolini ustvarjalno sodelujejo: »Ponosni smo na udeležbo in zanimanje glasbenikov za objavo avtorske glasbe. Menim, da je še veliko glasbenikov v Savinjski dolini, ki se iz različnih razlogov še niso predstavili na naši glasbeni kompilaciji, čeprav je udeležba povsem brezplačna. Nerač mislim negativno, vendar iz izkušnje opažam, da glasbeni uredniki v slovenskih medijih večinoma ne cenijo avtorske glasbe neznanih avtorjev, seveda pa obstajajo redke izjeme. Vesel

sem, da nas Občina Žalec že več let podpira in organizira koncert, na katerem se savinjski glasbeniki lahko predstavijo tudi širšemu občinstvu. Čestitam vsem avtorjem, poslušalcem in ljubiteljem glasbe pa želim veliko užitkov ob poslušanju. Presenečeni boste.«

Na letošnji kompilaciji so sodelovali: 3Tone, AnJ, David, Gasos Cover Band Celje, Jan Potrč, KordStrom, Ofsajder Bend, Radio Jam, Noxire, Juriš, Haris Pilton, Foe spre glass om in Mr. Sintos.

Vse glasbene kompilacije, vključno z letošnjo, lahko brezplačno poslušate na spletni strani Band Camp, če vtipkate "Savinjska muzika".

Bina Plaznik

Prvošolke in prvošolci v Občinski knjižnici Polzela

September je čas, ko nas obiščejo prvošolke in prvošolci. Peš pridejo, vsi imajo okrog vratu rumene rutice, počasi se umirijo.

Skoraj polovica izmed njih dvigne roko, ko vprašam, ali je že kdo obiskal polzelsko knjižnico. S starši so prišli v času, ko so brali v projektu branja predšolskih otrok Mali Savinčani bremo. Zdaj prihajajo redno. Drugo polovico bo morda zamikalo, da bodo doma starše naprosili, da pridejo in jih včlanijo. Zato se potrudim, da je predstavitev knjižnice mikavna in privlačna.

Poslušajo pravljico, kar se za obisk poslušnih in radovednih otrok spodobi. Tokrat slišijo Kettejevo Šivilja in škarjice, staro zgodbo, ki še vedno pritegne večino otrok. Še posebno so pozorni, ker v kamišibaj gledališču spremljajo ilustracije Jelke Reichman.

Za spomin na obisk prejmejo drobna in krhka ravnilca. Plastična bi bila sicer vzdržnejša, a čuvamo naravo. Ko jim pomaham v slovo, vem, da bodo z leti postali naši odrasli bralci.

Irena Štusej

▲ Navdušeni prvošolčki se pred gradom veselijo obiska knjižnice.

Trgatev potomke najstarejše trte v Podvinu

Med trgatvijo v domačem vinogradu

Potem ko smo v sklopu praznovanja Občine Polzela na gradu Komenda opravili s trgatvijo potomke najstarejše trte na svetu, žlahtne žametne črnine oziroma modre kavčine, je bil čas, da trgatev opravimo še v domačem vinogradu.

Potomka stare trte, modra kavčina, je bila v Pirhovem vinogradu v Podvinu pri Polzeli posajena na gregorjevo leta 2012, leto prej pa cepljena v trsničarstvu Krajšek v Radečah. Ime je dobila po vnukinji Nejki in je kot vsako leto tudi tokrat bogato obrodila, in to kljub nenormalnim vremenskim pogojem.

Njena kakovost je zelo dobra, z maksimalno sladkorno stopnjo za to sorto, in sicer 18,0 Brix/75 Oe. Natrgali smo približno 60 kilogramov grozdja modre kavčine, ki smo jo skupaj s potomko z gradu Komenda zmelili, jo macerirali približno en teden, da grozdje dobi svojo barvo in povre v kadi, potem pa jo bomo stisnili s hidravlično stiskalnico, da iz drozge priteče mostek, ki bo za martinovo postal mlado vino.

Martin Kodre

Gospodarstvo in prostovoljstvo z roko v roki

Člani Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Andraž nad Polzelo smo bili v spomladanskih in poletnih mesecih aktivni tudi na investicijsko-vzdrževalnem področju. Pred gasilskim domom smo povečali asfaltirano parkirišče, postavili oporni zid in razsvetljavo ter vse skupaj zavarovali s panelno ograjo, ki daje varnost pred poškodbami, predvsem pri mlajšem članstvu.

Zahvaljujemo se družbi Strabag, d. o. o., ki je na novo parkirišče brezplačno vgradila dvoslojno asfaltno zmes. Želimo jim veliko poslovnih uspehov.

NA POMOČ!

David Zabukovnik,
predsednik
PGD Andraž

14. november - svetovni dan sladkorne bolezni

Ob svetovnem dnevu sladkorne bolezni v času med 11. in 17. novembrom 2024 bomo grad Komenda osvetlili z modro barvo.

S tem se pridružujemo mednarodnim aktivnostim ob svetovnem dnevu sladkorne bolezni.

OBČINA POLZELA

Pihalni orkester Cecilija Polzela ponovil koncert "Več nas je, bolje je" na Polzeli

Godbi pod vodstvom Gašperja Smisla sta se povezali v prijetnem glasbenem vzdušju.

Na zadnjo septembrsko soboto, 28. septembra 2024, sta Pihalni orkester Cecilija in Godba Liboje s skupnimi močmi poskrbela za odlično ponovitev koncerta "Več nas je, bolje je".

Pihalni orkester Cecilija in Godba Liboje sta že drugič stopila skupaj, združila moči in izpeljala dva različna projekta. Ne le zato, ker si delijo dirigenta, ampak so ugotovili, da skupaj zvenijo resnično dobro.

Dirigent Gašper Smisl, prav tako tudi predsednik Cecilije, kulturno-glasbenega društva Polzela, je poskrbel za raznolik repertoar. Koncert so začeli z vsem dobro poznanim Slovenskim venčkom številka 1, ki ga je priredil Jože Privšek. Manjkalo ni niti filmske, pop in zahtevne glasbe. S skladbo Cik cak se je predstavila tolkalistka Eva Zavšek in prejela enega izmed največjih aplavzov, s skladbo Children of Sanchez pa je občinstvo navdušil trobentač Žan Florjanc. Dogodek je povezovala voditeljica Pika Pilko. Če ste zamudili

koncert, si lahko več utrinkov pogledate na našem Facebook profilu, kjer nas najdete pod imenom Cecilija, KGD Polzela.

Godba Liboje bo letos praznovala 90. obletnico delovanja, Pihalni orkester Cecilija pa bo imel naslednje leto 15. obletnico, zato lahko pričakujete, da bodo kaj dobrega ušpičili. Še prej pa vas vljudno vabimo na tradicionalni božično obarvan koncert, ki bo letos v soboto, 14. decembra 2024. Pa do naslednjici!

Živa Avžner

OBELEŽILI BOMO TEDEN SLOVENSKE HRANE

OBČINA POLZELA

V sklopu tedna slovenske hrane vas vabimo na prav poseben dogodek, na katerem bodo domači ponudniki predstavljali slovensko lokalno in domačo hrano in izdelke.

Dogodek bo potekal v soboto, 16. novembra 2024, med 8. in 12. uro na stojnicah pred trgovino Tuš na Polzeli.

Stojnice bodo polne okusnih dobrot, pridelanih in izdelanih v domačem okolju, ki jih boste lahko pokusili ter izvedeli več o njihovem nastanku in proizvajalcih.

Podprite lokalne ponudnike in okusite Slovenijo na prav poseben način.

Veseliimo se vašega obiska.

34. likovna kolonija prijateljstva

Spremljajoč kulturni dogodek v počastitev praznika Občine Polzela je bila likovna kolonija prijateljstva, ki je potekala 21. septembra 2024 in se končala z odprtjem razstave 27. septembra 2024 na gradu Komenda.

Na lep jesenski dan se je na gradu Komenda zbralo 36 ljubiteljskih slikarjev iz širše Slovenije, ki sta jih pozdravila Igor Pungartnik, podžupan Občine Polzela, in Marko Repnik iz žalske območne izpostave Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD OI Žalec).

Vsako leto se polzelskim likovnikom pridružijo novi obrazi, z novimi izkušnjami in idejami. Letos je dogodek popestril priznani slikar in pisec ikon Alimpije Košarkoski iz Šoštanja, s podaritvijo ikone. Tudi kipar in rezbar Milan Matko iz Šmartnega ob Paki je presenetil z rezbarijo polzelskega grba. Oba sta člana velenjskega društva in letos prvič ustvarjata na Polzeli. Predsednik Društva šaleških likovnikov Velenje Salih Biščič je bil zadovoljen, da se mu je pridružilo še pet Velenjčanov, ki že vrsto let ustvarjajo na polzelski likovni koloniji. Drugi udeleženci, razen Marte Vošnjak, predsednice likovnikov Kulturno-umetniškega društva (KUD) Žalec, prihajajo iz bolj oddaljenih krajev vzhodne Slovenije. Mentor letošnje likovne kolonije Vojko Kumer prihaja iz Oplotnice.

Skozi ustvarjalni dan so potekali pogovori o zgodovini likovne kolonije, začetkih, ko je bila likovna kolonija večdnevna in je potekala na Gori Oljki, o tem, koliko različnih mentorjev je sodelovalo v preteklih letih, in tudi o dejstvu, da je bila pred leti ta kolonija že skoraj obsojena na ukinitve. Za ohranitev dogodka je bilo potrebno veliko vztrajnosti, prizadevnosti in nemalo odrekovanja. Likovniki KUD Polzela so hvaležni za spodbudo Marku Slokarju, nekdanjemu predsedniku, ki je vedno našel pogum in smisel, da se projekt nadaljuje in se ohranja likovna kultura. Posebno priznanje in zahvala za ohranitev likovne kolonije prijateljstva vsekakor pripada vodji JSKD OI Žalec Marku Repniku in Občini Polzela.

Udeleženci likovne kolonije pred gradom Komenda

Ob odprtju razstave 27. septembra 2024 se je na gradu Komenda zbralo zelo veliko obiskovalcev in skoraj vsi udeleženci oziroma likovni ustvarjalci. Vodja likovne sekcije Sonja Jezernik je povedala, da predstavljajo slike predvsem motive naše širše okolice v vseh letnih časih in arhitekturne znamenitosti, nekaj pa je tudi abstraktnih motivov, kar je za gledalce še poseben izziv. Mentor Vojko Kumer je v svojem nagovoru povedal, da je zadovoljen z delom ljubiteljskih slikarjev, ker se je vsak potrudil po svojih močeh in s svojim znanjem, da so nastala lepa, raznolika in predvsem zanimiva dela. Pozdrav in zahvalo zbranim je izrekla predsednica KUD Polzela Klavdija Sitar ter s predsednikom sveta JSKD OI Žalec Milanom Vogrincem izročila udeležencem priznanja in simbolično darilo Občine Polzela.

Potek odprtja letošnje likovne kolonije prijateljstva je tudi letos spremljala glasba. Tokrat se je predstavil učenec Glasbene šole Cecilija Lovro Hribovšek. Ob čudovitih zvokih klarineta, katerega sta zaigrala Lovro in njegov očka, je sledila še posebna zahvala Marku Repniku, dosedanjemu vodji JSKD OI Žalec. Za dolgoletno sodelovanje, mnoge strokovne nasvete in pomoč pri ljubiteljskem likovnem ustvarjanju so mu likovniki KUD

Z odprtja razstave

Polzela podarili sliko slikarja Vlada Geršaka z željo, da nadaljuje uspešno delo v vodenju Zavoda za kulturo, šport in turizem (ZKŠT) Žalec. Ker je Marko Repnik tudi odličen pesnik, smo prisluhnili njegovim verzom: "V svojih sem mislih črto narisal, z veliko pisavo pod njo se podpisal in sliko obesil v srčni sem hram. Črta ločuje sovraštvo, ljubezen, na črto lahko nas položi bolezen, ko tiho odnese nas tja prek meja ..."

S pozdravnim govorom je župan Občine Polzela Jože Kužnik uradno odprl razstavo 34. likovne kolonije prijateljstva, ki je na gradu Komenda na ogled do 25. oktobra 2024.

Moja Korošec

Kmečka tržnica in preventivna stojnica o prometu

▲ Ponudba domačih izdelkov na kmečki tržnici je privabila številne obiskovalce.

Turistično društvo (TD) Občine Polzela je v soboto, 21. septembra 2024, ob občinskem prazniku organiziralo tradicionalno kmečko tržnico in preventivno stojnico o prometu z ozaveščanjem o čezmerni hitrosti, alkoholu, prometnih predpisih ...

Svoje pridelke in proizvode je postavilo na ogled 12 ponudnikov in kot je povedal predsednik TD Polzela Jurij Matjaž, so bili zadovoljni z obiskom.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPV) Občine Polzela je pripravil preventivno stojnico, na kateri so opozarjali na pomen spoštovanja prometnih predpisov, zlasti z opozorili na hitrost, govorili pa so tudi o alkoholu, uporabi varnostne čelade in tveganjih, povezanih z uporabo e-skirojev.

Predsednica SPV Dragica Sternad Pražnikar je k sodelovanju povabila policiste Policijske postaje Žalec in prostovoljce Zveze neodvisnih združenj logistov in mehatronikov Slovenije, ki so zainteresirane občane vodili po preventivnih delavnicah ter jim svetovali glede prometne varnosti.

Tone Tavčer

Strokovno predavanje o spoprijemanju s stresom

V četrtek, 3. oktobra 2024, smo v Občinski knjižnici Polzela prisluhnili pogovorni delavnici psihologinje mag. Valentine Hanžel o prepoznavanju stresa in spoprijemanju z njim. Predavanje je potekalo v sodelovanju z Medgeneracijskim društvom Mozaik generacij Polzela in Centrom za krepitev zdravja Zdravstvenega doma Žalec.

▲ Obiskovalci predavanja o spoprijemanju s stresom

Stres je ogrožajoč in neprijeten dogodek ali situacija, ki ji nismo kos ter je ne moremo nadzorovati in obvladovati. Najpogostejše so to čezmerne delovne zahteve, slabi odnosi, neustrezno delovno okolje in podobno. To v nas sproži stanje napetosti, kar imenujemo stres. Negativni stres sproža v nas občutke žalosti, nemoči, tesnobe, jeze in strahu, kar vpliva na naše vsakdanje delovanje.

Poznamo tudi pozitivni stres, ki ga povzroča zdrava mera napetosti, ki jo lahko uspešno obvladujemo, hkrati pa nas lahko spodbuja in motivira za doseganje zastavljenih ciljev. Stres ni nevaren, je pa nevaren odziv telesa nanj. V današnjem času je žal naš vsakdanji spremljevalec. Pomembno je, da pri sebi prepoznamo njegove znake, kako je povezan z našimi težavami v duševnem zdravju, se naučimo obvladovati svoja čustva in misli ter odkrijemo svoje vire moči.

Na predavanju smo dobili nekaj praktičnih nasvetov, kako neprijetne občutke obvladovati in si pomagati na poti k dobremu počutju s pogovorom, zdravim načinom življenja, telesno aktivnostjo, zadostnim spancem in različnimi tehnikami sproščanja. Večer smo zaključili mirno, brez stresa in z željo, da bo v našem življenju mirnih trenutkov čim več.

Renata Novak

Povej naprej: »Naša družina bere!«

V Medobčinski splošni knjižnici Žalec že četrto leto zapored izvajamo bralni projekt Povej naprej: »Naša družina bere!«. S projektom, ki poteka v času poletnih počitnic, spodbujamo družine z osnovnošolskimi otroki, da skupni čas namenijo spoznavanju okolja in geografskih značilnosti Spodnje Savinjske doline, etnoloških in kulturnih znamenitosti ter identitete ljudi, ki tu živimo. V začetku jeseni sledi sklepno dejanje projekta, to je vabilo na zaključni izlet s knjižnico.

▲ Zgodovino dvorca Novo Celje in njegovih lastnikov je predstavila Karmen Kreže.

Letos smo sodelujoče družine v soboto, 5. oktobra 2024, povabili pred dvorec Novo Celje v Dobriši vasi. Po tej krasni baročni stavbi, ki sicer kliče po obnovi, nas je popeljala bibliotekarka Karmen Kreže ter nam predstavila zgodovino dvorca in njegovih lastnikov. Nato smo se podali do bližnjega perišča, kjer nas je pričakala gospa Joži Grobelnik in nam pokazala, kako so v starih časih, ko ni bilo pralnih strojev, pridne gospodinjke prale perilo. Gospa Joži z vso skrbjo ohranja perišče in s tem skrbi za ohranjanje spomina na svoje prednike, za kar se ji iskreno zahvaljujemo. Ko se je dopoldne že prevesilo v popoldne, smo druženje zaokrožili v Verde Baru, kjer so poskrbeli, da smo se prav grofovsko okrepčali.

Imeli smo se lepo. Razšli smo se polni novih spoznanj in bogatejši za bližino drug drugega, z željo po sodelovanju tudi v prihodnjih sezonah.

Valerija Jerman

Po sveti maši še družabni del

Društvo upokojencev Polzela in Občina Polzela sta v sklopu prireditev ob občinskem prazniku pripravila drugo nedeljo v oktobru srečanje bolnih in ostarelih. Najprej je bila v župnijski cerkvi sveta maša, ki jo je daroval domači župnik Urban Lesjak, družabni del, na katerega so bili povabljeni občani, stari 80 in več let, pa je bil v domači gostilni Cizej.

▲ Na srečanju bolnih in ostarelih se zbrani prijetno družijo ob prazničnem vzdušju.

Zbrane - od več kot 280, ki jih živi v Občini Polzela, na srečanje pa jih je prišlo nekaj več kot tretjina - je uvodoma pozdravil predsednik Društva upokojencev Polzela Igor Pungartnik ter se zahvalil Občini Polzela za pomoč pri izvedbi srečanja in zaželel vsem, ki so na srečanje prišli, prijetno druženje in veliko zdravja.

Z izbranimi besedami je tudi župan Jože Kužnik nagovoril starejše, nato pa so skupaj nazdravili in zapeli pesem »Kol'kor kapljic, tol'ko let«. Sledilo je nedeljsko praznično kosilo. Da je bilo na srečanju zares praznično vzdušje, so s svojo ubrano pesmijo poskrbeli člani vokalnega skupine Lastovka.

Tone Tavčer

Zadnje srečanje gobarjev letos, na razstavi 174 vrst gob

▲ Obiskovalci so z navdušenjem raziskovali razstavljene gobe in se poučili o njihovi užitnosti in strupenosti.

Na oblačno soboto, 5. oktobra 2024, so se članice in člani Gobarsko-mikološkega društva (GMD) Polzela zadnjikrat, to-krat že petič v tem letu zbrali pri Gostišču Rimljan (Sedminek) v Šempetru in pripravili čudovito gobarsko razstavo, na kateri je bilo kar 174 vrst gob.

Tako kot običajno so nekateri člani nabirali gobe en dan prej, vendar so se to sobotno jutro še kljub temu odpravili v bližnje gozdove in tako dopolnili razstavo z novimi primerki. Razstavo je odprl predsednik društva Franci Uratnik, ki je med drugim pozdravil tudi poslanca v državnem zboru Aleksandra Reberška, ki si je tudi ogledal razstavo in izrazil priznanje go-barjem.

Z velikim zanimanjem so številni obiskovalci nato prisluhnili determinatorju - določevalcu gob Jerneju Gradišniku, ki je predstavil razstavljene gobe, njihovo užitnost in strupenost ter tudi to, katerih gob se ne sme pobirati, ker so po zakonodaji prepovedane z namenom, da se raznovrstnost gobjega življa ohranja za zanamce.

Tone Tavčer

Drobtinica: skupaj zbrali 3.239,08 evra, na Polzeli 553,23 evra

Tradicionalna Drobtinica ob svetovnem dnevu hrane (16. oktobra) je bila letos na območju Spodnje Savinjske doline na sedmih lokacijah. V soboto, 12. oktobra 2024, so prostovoljci krajevnih organizacij (KO) Rdečega križa (RK) Slovenije - Območnega združenja (OZ) Žalec na stojnicah ponujali kruh in druge izdelke v zameno za prostovoljne prispevke.

▲ Stojnica na Polzeli

Zbrana sredstva bodo namenili otrokom, ki jim starši zaradi različnih razlogov ne morejo plačati stroškov šolskih dejavnosti, ali pa bodo namenjena plačilu položnic občanom v stiski. Stojnice so tokrat bile pri Mercatorju na Celjski cesti in pred Žano v Žalcu, pri Mercatorju v Preboldu, Sparu v Šempetru v Savinjski dolini, Tušu na Polzeli ter pred trgovino Jager v Braslovčah in na Vranskem.

Poleg kruha, ki sta ga donirala Spar in Tuš, so na stojnicah ponujali tudi domače izdelke in izdelke lokalnih podjetnikov Kmetije Flis, Kmetije Randl, Kokošje farne Dobravc, Pekarne Fijavž, Sladolednega vrta Šempeter in Pekarne Emil Pocajt.

Prostovoljci KO RK so s pomočjo učencev osnovnih šol in njihovih mentorjev zbrali skupaj 3.239,08 evra, od tega KO RK Liboje v Žalcu skupaj pred obema trgovinama 349,63 evra, KO RK Šempeter 1.192,81 evra, KO RK Prebold 619,27 evra, KO RK Polzela 553,23 evra, KO RK Braslovče 1.010,00 evra in občinska organizacija (OO) RK Vransko 412,14 evra.

Tone Tavčer

Nevšečnost na likovni koloniji na Polzeli

V soboto, 21. septembra 2024, je na Polzeli potekala Likovna kolonija prijateljstva, ki so se je udeležili slikarji iz širše vzhodne Slovenije. Umetniki so v prijetnem in sproščenem vzdušju pred Kulturnim domom ustvarjali svoja dela ter se povezovali med seboj. Vse je potekalo gladko do kosila, ko je prišlo do nepričakovane nevšečnosti.

Medtem ko so slikarji zapustili svoja stojala z nedokončanimi slikami in se odpravili na kosilo v dvorano Kulturnega doma, je otrok poškodoval več umetniških del. Kljub prizadevanju, da bi po kosilu popravili škodo, so bila nekatera dela nepopravljivo uničena.

Dogodek, namenjen povezovanju in umetniškemu izražanju, je vsem udeležencem zapustil grenak priokus. Organizatorji obžalujemo neprijetnost in upamo, da bodo v prihodnje kolonije potekale brez takšnih zapletov in nevšečnosti.

Sonja Jezernik

◀ Poškodovana slika na likovni koloniji, kjer je nepričakovani dogodek zasenčil ustvarjalno vzdušje.

108 krvodajalcev na Polzeli

Letošnjo deveto terensko krvodajalsko akcijo v sredo, 18. septembra 2024, sta žalsko območno združenje in polzelska krajevna organizacija Rdečega križa pripravila v veroučni učilnici Župnije Polzela za Zavod za transfuzijsko medicino Ljubljana.

Na akcijo se je po telefonu prijavilo 87 krvodajalcev, kri pa je darovalo 108 krvodajalcev. »Na Polzeli že nekaj let število krvodajalcev upada, zato smo te številke zelo veseli. Vemo, da je delo v podjetjih organizirano optimalno in delodajalci težko pogrešajo zaposlene, poleg tega na udeležbo vplivajo vremenske razmere in prehladna obolenja, ko še krvodajalci ne morejo darovati krvi,« je dejal Matjaž Črešnovar, sekretar Rdečega križa Slovenije - Območno združenje Žalec.

Do konca leta bodo organizirali še štiri krvodajalske akcije, naslednjo v Hotelu Prebold, 17. oktobra 2024, od 7. do 10. ure.

▲ Krvodajalci s plemenitim dejanjem darovanja krvi rešujejo življenja.

Tone Tavčer

Mali oglasi

PEDIKURA – medicinska ali estetska.

Tudi na domu!

Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

MASAŽE (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna), maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti.
Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

Magus GB (diskretno, brez posredovanja): vedeževanje, osebno svetovanje, poslovno svetovanje. 090 64 63. Cena minute klica je 1,99 EUR (Telekom Slovenije). Druge cene določajo drugi operaterji.

Koča na Blegošu

▲ Lepo nam je skupaj.

Na grebenu med Poljansko in Selško dolino je pod 1562 metri visokim vrhom Blegoš koča, ki smo jo polzelski planinci obiskali na zadnji poletni dan, 21. septembra 2024.

V zgodnjih jutranjih urah smo se s kombijem podali proti Škofji Loki in se ustavili v prijetni kavarni na jutranji kavi. Pregledali smo traso načrtovane planinske poti in počakali še našega prijatelja, ki je prišel z Jesenic. Skupaj smo se zapeljali do izhodišča na Črnem Kalu. Krožna pot nas je po gozdni cesti peljala do Prve ravni in od tam skozi gozd na vrh Blegoš. Uživali smo v čudovitih razgledih na okoliške hribe. Čez pašnik smo se spustili do planinske koče, kjer smo si privoščili jabolčni zavitek, ajdove žgance, telečjo obaro in borovničeve štruklje. Uživali smo na sončku. Sledil je spust do parkirišča. Ob prihodu v dolino smo si privoščili še eno hladno osvežitev in na poti proti domu še obvezno krofe na Trojanah.

Vesela družina vas vabi, da se nam pridružite.

Aleksander Mlakar - Sandi

Program osebnostne rasti, kulture in umetnosti ter gostoljubnosti v Društvu Dvorec

Društvo Dvorec izvaja tri ključne programe: osebnostne rasti, kulture in umetnosti ter gostoljubnosti, ki obogatijo izkušnje članov in spodbujajo skupnost.

Program osebnostne rasti v graščini Novi kloster se mesečno osredotoča na refleksijo in razpravo o pomembnih vprašanjih, kot so spoštovanje svobode drugih, ohranjanje pozitivnosti v težkih trenutkih ter iskanje dobrih lastnosti v ljudeh. Te vrednote razvijajo notranjo moč, potrpežljivost in empatijo ter krepijo medosebne odnose.

▲ Pred rojstno hišo Rudolfa Maistra

Program kulture in umetnosti vključuje bralne krožke in kulturne ekskurzije, ki članom omogočajo raziskovanje zgodovine in kulture. Obiskali smo Mostar, Medžugorje in Ptuj, kjer smo spoznali bogato dediščino in se povezali z lokalnimi skupnostmi. Program spodbuja razumevanje kulturnih plasti naše identitete.

Gostoljubnost je temeljna vrлина, ki se izraža v skrbno urejenih prostorih in premišljenih podrobnostih. Priprava obrokov, ki upoštevajo gostove preference, ter čistoča in urejenost prostora ustvarjajo prijetno izkušnjo. Pozornost do detajlov, kot so pranje oblačil, izraža spoštovanje do gostov.

Ti trije programi krepijo skupnost v Društvu Dvorec ter spodbujajo osebnostno rast, kulturno zavedanje in medosebne odnose, kar prispeva k odprti in razumevajoči skupnosti.

Carmen Maria Fernandez

▲ Skupina iz Španije v avgustu

Praznovanje dneva gasilcev GZ Žalec in 120 let PGD Polzela

Letošnje praznovanje dneva gasilcev Gasilske zveze (GZ) Žalec je bilo v soboto, 21. septembra 2024, združeno s praznovanjem 120 let delovanja Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Polzela. Prireditve, ki sta jo pripravila GZ Žalec in PGD Polzela skupaj, se je udeležilo več kot 400 gasilk in gasilcev.

Slovesnost se je začela s slavnostnim prihodom osrednjega gosta, predsednika GZ Slovenije Janka Cerkvénika, v spremstvu predsednika GZ Žalec Milana Pustoslemška ter županov, županje in podžupanov občin Žalec, Vransko, Braslovče in Polzela. Nato sta na prizorišče prikorakala

častni vod in vod praporščakov s prapori 32 gasilskih društev GZ Žalec. Uvodni pozdrav je imel predsednik GZ Žalec Milan Pustoslemšek, v imenu gostitelja vseh štirih občin je govoril župan Občine Polzela Jože Kužnik, ki je PGD Polzela čestital za 120-letnico uspešnega delovanja.

Slavnostni govor je imel predsednik GZS Janko Cerkvénik. Gasilcem je izrazil hvaležnost za poslanstvo, ki ga opravljajo, poudaril je dobro sodelovanje z GZ Slovenije in GZ Žalec ter podelil gasilska odlikovanja za posebne zasluge, ki so jih prejeli: Peter Jager, gasilski častnik druge stopnje - 49 let član PGD Letuš, Anton Laznik, nižji

gasilski častnik druge stopnje - 55 let član PGD Grajska vas, Janko Lupše, višji gasilski častnik druge stopnje - 45 let član PGD Levec, Branko Novak, gasilski častnik druge stopnje - 40 let član PGD Velika Pirešica, Jože Stiplošek, gasilski častnik druge stopnje - 51 let član PGD Žalec, Boštjan Šalamon, gasilski častnik druge stopnje - 35 let član PGD Gomilsko. Srebrno plaketo z vgravirano letnico pa je prejel PGD Polzela, ki jo je prevzel predsednik PGD Polzela Ivan Kotnik. Ta se je v imenu odlikovancev zahvalil za prejeta odlikovanja, nekaj besed pa je namenil tudi 120-letnici PGD Polzela.

Trenutno je v PGD Polzela včlanjenih skoraj 150 gasilcev vseh starostnih kategorij. Najmlajši člani pridno vadijo in se udeležujejo različnih dejavnosti, prilagojenih njihovi starosti in zmogljivostim. Operativni gasilci med 18. in 65. letom starosti, ki imajo opravljena tudi ustrezna izobraževanja in gasilske specialnosti za delo z gasilsko tehniko, na leto opravijo od 30 do 45 intervencij, med katerimi so zadnja leta v porastu predvsem intervencije tehnične narave ter dogodki, povezani z različnimi vremenskimi težavami.

Program prireditve je povezovala Dragica Sternad Pražnikar, za glasbeno spremljavo so skrbeli člani polzelskega pihalnega orkestra Cecilija. Dogodek so sklenili z veliko gasilsko veselico pozno v noč.

Tone Tavčer

▲ Slovesnosti se je udeležilo več kot 400 gasilk in gasilcev.

▲ Prejemniki gasilskih priznanj za posebne zasluge

▲ Od leve proti desni: predsednik GZ Žalec Milan Pustoslemšek, predsednik GZS Janko Cerkvénik in predsednik PGD Polzela Ivan Kotnik s srebrno plaketo z vgravirano letnico

V župniji se dogaja: novi začetki

September je mesec novih začetkov, ko se življenje po lenobnosti poletja vrača v stalne tirnice. V župniji smo tako 15. septembra 2024 začeli novo veroučno leto.

Pri nedeljski maši smo se zbrali veroučenci in družine, vključene v družinsko katehezo, ki so takrat imele prvo srečanje. Prosili smo za blagoslov otrok, staršev, katehetov in učiteljev v novem učnem letu in blagoslovili tudi šolske torbe, ki so jih otroci prinesli s seboj. Verouk je tako že v polnem teku, z župnikom so se srečali tudi starši prvoobhajancev in birmancev ter zastavili pot k zakramentom.

Zadnja nedelja v septembru, na praznik svetih nadangelov Mihaela, Gabriela in Rafaela, ki so mogočni priprošnjiki v boju s hudim in slabim, pa je bila v znamenju skavtov, ki so prav pri sveti maši začeli skavtsko leto. V cerkvi so uredili skavtski tabor s tabornim ognjem, kuriščem in kuhališčem, bivakom s spalno vrečo ter celo drogom z zastavami: slovensko, skavtsko in zastavo stega Prebold - Polzela 1.

Bili smo priča dvigovanju zastav ter petju skavtske in slovenske himne. Presunila nas je slovesnost dogodka in začutili smo pristni skavtski utrip. Ker je tudi

župnik Urban po srcu skavt, nam je pridigi razbil stereotipe o skavtih oziroma osvetlil še njihovo drugačno plat. Da so skavti blatni in umazani, ker jih ni strah umazati se pri darovanju za sočloveka in Boga, saj se ta umazanija ne dotakne njihovih src in duš. Da skavti molijo, ker želijo čutiti Božjo bližino in tako ves čas sledijo, kam jih Bog vodi. Da skavti uživajo v naravi, ki jo je Bog ustvaril za ljudi, kjer ga lahko začutijo in kjer se naše duše spočijejo. Da si skavti stega Prebold - Polzela 1 želijo postati pivo, ker je pivo del savinjske naravne in kulturne dediščine ter je skozi zgodovino v močni meri oblikovalo življenje in značaj Savinjanov (in ga še danes). Pivo je zmes mnogih hranil in vitaminov ter daje veselje.

Tudi skavti želijo »nahrantiti«¹ ljudi, jih razveseliti in jim vlivati upanje. Skavtska rutka stega je v znamenju piva: črna je barva rodovitne savinjske zemlje, v kateri hmelj zraste; zelena ponazarja hmeljsko vitico, ki se vije v nebo; rumena je barva zrelih zlatorumenih hmeljskih kobuljic; oranžano pa je pivo. V svoje vrste so prav na tem dogodku povabili tudi nove somišljenike, otroke od petega razreda dalje.

Ni še prepozno, da se jim pridružite in da skupaj »rastemo gor, gor, gor«² proti Bogu in novim pustolovščinam naproti v duhu njihovega gesla.

Sabina Seražin

¹ Dvigovanje zastave na slovesnem dogodku

Štiri kolajne za Marka Božička

V črnogorskem mestu Bar so se ponovno, že 33. zapovrstjo, zbrali najboljši atleti, veterani iz vseh balkanskih držav.

Med slovenskimi predstavniki se je tekmovanja udeležil tudi naš občan Marko Božiček iz Ločice ob Savinji, ki je v svoji kategoriji M60 prepričljivo slavil v tekih na 100 in 300 metrov z ovirami (16:42 in 48:38) ter 400 metrov (65:51) in štafeti 4-krat 100 metrov (55:08).

Nашega šampiona zdaj čaka zaslužen počitek pred novimi izzivi v naslednji sezoni.

Tone Tavčer

Marko Božiček na najvišji stopnički

O festivalu za tretje življenjsko obdobje

Od 30. septembra do 2. oktobra 2024 je v Ljubljani potekal 23. festival za tretje življenjsko obdobje, ki je največji festival takšne vrste v vsej Evropi. Letos so ga poimenovali »Vsi smo ena generacija«. Vsako leto se ga udeleži na tisoče ljudi, tako smo se ga tudi iz Medgeneracijskega društva Mozaik generacij pod vodstvom Marjane Šmajš.

Zbrali smo se na železniški postaji in smo se z vlakom odpeljali v Ljubljano. Ker smo tudi zeliščarji, smo mimogrede skozi okna opazovali, kako se ponekod ob progi razširjajo invazivne rastline, največ octovec, rozga in topinambur. Zadnja dva sta bila s svojimi živorumenimi cvetovi kot dvojce malih sonc in sta nam polepšala siv oblačen dan. Ko se je v Litiji prikazalo še pravo sonce, smo dobro razpoloženi prišli v Cankarjev dom, kamor so se že zgrinjale trume ljudi. Razveseljivo je, da se med povsem neznanimi ljudmi na takem prostoru in v takšni množici takoj razvije solidarnost.

Najprej smo šli mimo najrazličnejših stojnic in si jih ogledovali. Vsak nam je prijazno odgovarjal in nam ni ničesar vsiljeval. Zelo zanimiva je bila tudi stojnica policije, polna najrazličnejših predmetov, ki jih uporabljajo pri svojem delu, modelčkov avtomobilov, ki so nas spomnili na nekdanjo milico, gradiva in starih člankov. Poslušali smo ljudske pevke, ki so pele čudovite stare pesmi, ki so se širile iz roda v rod.

▲ Udeleženci festivala so se pred vlakom zbrali v pričakovanju obiska festivala.

Potekale so najrazličnejše delavnice, predavanja in intervjuji z znanimi osebam. Nekateri smo šli poslušat predavanje medicinske sestre Špele Kramar »Demenci prijazna sestra pristopi k negi in oskrbi starejših« ter v isti dvorani še predavanje Andraža Purgerja »Dihamo z naravo«. Po teh dveh predavanjih smo imeli kar precej iztočnic za razmišljanje. Medtem so nekateri izmed nas poslušali pevske zборе starejših, pri čemer so jih zelo ganili Makedonci, ki so ponosno vihteli svojo zastavo, so nas navdušile tudi nune s svojimi pesmimi in plesom.

V treh dneh se je zvrstilo ogromno delavnic, predavanj in intervjujev. Tu so bili Vlasta Nussdorfer, Milena Miklavčič, Martin Streč, Martin Golob, Tone Partljič, Gojmir Lešnjak in veliko, veliko drugih

s svojim zanimivim življenjem, a kaj ko nismo mogli biti na več mestih hkrati.

V spodnjih prostorih smo si privoščili še kavo. Čeprav nas je bilo ves čas veliko (kava je bila zastonj), jo je prijazna študentka nepretrgoma kuhala in vsakemu odgovarjala na sleherni vprašanje zelo prijazno. Večina mladih je zelo spoštljiva in prijazna do nas starejših. Boli, ko jih nekateri mečejo v isti koš z nespoštljivimi, in boli, ko nekateri govorijo "Elita je šla z vlakom v Ljubljano, Maribor, na Obalo!", kar ni res.

Vsakdo se lahko udeležuje medgeneracijskih dogodkov, če le hoče stopiti iz svoje cone udobja.

Majda Mlakar

Orjakinja iz Andraža nad Polzelo

Jesen nas preseneča s takšnimi in drugačnimi darovi narave. V zadnjih letih so med njimi še posebno priljubljene buče najrazličnejših oblik in velikosti, s katerimi nekateri radi krasimo okolico domov.

Na kompostu Ferda Verdeva iz Andraža nad Polzelo je letos zrasla kar 247-kg-logramska orjakinja, ki krade poglede mimoidočih. Kot pravi Verdev, takšne buče potrebujejo kakovosten hlevski konjski gnoj in ogromno vode. Na srečo je bilo letos poleti dovolj padavin.

Verdev pa ima še več manjših buč raznih sort, nekatere so celo obrasle jablano.

Tone Tavčer

▲ Ferdo Verdev z bučo velikanko, ki tehta kar 247 kg.

Srečanja nekdanjih sošolcev Osnovne šole Polzela

Po dolgih 55 letih smo se nekdanji sošolci Osnovne šole Polzela ponovno srečali na prisrčnem druženju v Gostilni Cizej. Leta 1969 smo končali osnovno šolanje, naše poti so se takrat razšle v različne smeri, a spomini na mladost so nas ponovno povezali.

Generacija, ki je osnovno šolo zaključila leta 1969.

Srečanja se je udeležilo 20 nekdanjih sošolcev, ki so z nasmehom in radovednostjo obujali spomine na šolske dni. Prijazno vzdušje in veselje ob ponovnem srečanju sta napolnila prostor z živahnim pogovorom in številnimi anekdotami, ki so zaznamovale našo šolsko dobo.

Posebej zanimiv trenutek srečanja je bilo pripovedovanje življenjske zgodbe sošolca Žara, ki je s svojo zgodbo pritegnil pozornost in navdušenje vseh zbranih. Ob tem smo uživali v okusni hrani in pijači, ki nam jo je postregla Gostilna Cizej, ter se prepustili glasbi in plesu, kar je še dodatno popestrilo dogodek.

Ob koncu srečanja smo se vsi skupaj fotografirali, da bi ohranili lep spomin na to nepozabno druženje. Splošni vtis je bil izjemno pozitiven, vsi sošolci pa so izrazili željo, da bi takšna srečanja postala redna priložnost za ponovno veselje.

Sonja Ramšak

Cici planinci na izlet z vlakom

Ker je junija izlet na Velenjsko jezero zaradi slabega vremena odpadel, smo se najmlajši planinci na izlet odpravili v četrtek, 26. septembra 2024.

V spremstvu očkov, mamic, dedkov, babic in planinskih vodnikov smo se z vlakom peljali do Velenja. Sprehodili smo se do jezera in do razgledne ploščadi Vista. Nadaljevali smo v smeri Škalskega jezera in ob poti malicali. Ustavili smo se tudi na otroškem igrišču. Starši pa so si v simpatičnem ambientu ob vodi privoščili kavico.

Dan je jeseni že precej krajši, zato smo pohiteli na vlak in se zadovoljni vrnili domov.

Aleksander Mlakar - Sandi

Cici planinci s spremljevalci

Koncert z Alyo ob prazniku Občine Polzela

Alya, ena izmed prepoznavnejših slovenskih glasbenic, je vrelec večne energije, ki s svojim drznim in divjim temperamentom vedno znova navdušuje. Na odru jo poznamo kot eksplozivno, energično in samozavestno izvajalko, ki vsakega poslušalca popolnoma prevzame s svojo prezenco in izjemnim talentom.

Glasba spremlja Alyo že od malih nog. Njena glasbena pot se je začela zgodaj, ko je kot majhna deklica že pela in igrala na klaviature. Že takrat je ustvarjala lastne pesmi in si tako počasi utirala pot na slovensko glasbeno sceno. Pozneje je ob sebi zbrala izkušene instrumentaliste, s katerimi je ustvarila kakovosten bend, ki ji še danes pomaga na poti glasbenih uspehov.

Poleg glasbene kariere Alya s svojo predanostjo izstopa tudi na drugih področjih. Ena izmed odmevnejših akcij, v kateri je sodelovala, je bila kampanja proti nošenju krzna, s katero je izrazila svojo podporo etičnim vrednotam in skrb za živali. Njena ustvarjalnost pa se odraža tudi v modnem svetu. Ustanovila je svojo blagovno znamko Alya, pod katero je prodajala raznovrsten in edinstven nakit, ki prav tako odraža njeno razgibano in dinamično osebnost. To dokazuje, da je Alya vsestranska umetnica, ki sledi svojim strastem in jih uspešno združuje z različnimi projekti.

Ob občinskem prazniku Občine Polzele smo zaokrožili slavje s prav posebnim darilom za naše občane – brezplačnim koncertom Alye. S svojo energijo in glasbenim šarmom je poskrbela za nepozaben zaključek praznovanja, ki bo še dolgo ostal v lepem spominu vseh zbranih.

Lidija Praprotnik

Alya je s svojo energijo navdušila občinstvo.

Turistično-planinski pohod ob prazniku Občine Polzela

Prvi tovrstni pohod se je zgodil zadnjo soboto v septembru leta 1999. Idejni oče je bil Stanko Štorman. Planinsko društvo Polzela je letos ponovno organiziralo pohod mimo graščine Šenek do Slatin, nato v gozd na Vinski vrh.

Nadaljevali smo čez Vimperk v smeri Grofturna do rojstne hiše Neže Maurer. Manica Štorman nas je prijazno sprejela in pokazala notranjost hiše. Planinci so za vsakega pripravili topel čaj in hot dog.

Kljub ponesrečenemu vremenu se je zbralo 80 planincev. Pohod se bo izvedel tudi drugo leto v mesecu septembru. Hvala za udeležbo in organizatorjem za vodenje ter pogostitev.

Aleksander Mlakar - Sandi

Pod kozolcem pri hiši Neže Maurer

Meddruštveno tekmovanje upokojencev za pokal Občine Polzela

V petek, 27. septembra 2024, v sklopu praznika Občine Polzela je bilo Društvo upokojencev (DU) Andraž gostitelj tradicionalnega meddruštvenega tekmovanja upokojencev za pokal Občine Polzela, in sicer v štirih disciplinah: metanje obročev, kegljanje na vrvi, metanje pikada in streljanje z zračno puško.

Ekipe so se pomerile za zmago v ekipnem in posameznem tekmovanju ter za pokal Občine Polzela. Prijavljeni

gostje so bili člani ženskih in moških tekmovalnih ekip iz društev upokojencev Velenja, Ponikve, Levca, Gotovelj, Polzele, Šentilja, Velike Pirešice - Galicije, Vrbja, Sv. Urbana Destrnik in Doma upokojencev Polzela.

Pokal Občine Polzela za prvo mesto v vseh tekmovalnih disciplinah so osvojili tekmovalci DU Andraž pred tekmovalci iz DU Velenje (drugo mesto) in DU Ponikve (tretje mesto).

Ekipno so bili rezultati naslednji (imenovana samo prva mesta):

- tekmovanje v kegljanju na vrvi: moški – DU Šentilj, ženske – DU Andraž;
- tekmovanje v metanju obročev: moški – DU Ponikva, ženske – DU Andraž;
- tekmovanje v metanju pikada: moški – DU Ponikva, ženske – DU Velenje;
- tekmovanje v streljanju z zračno puško: moški – DU Velenje, ženske – DU Velenje.

Med posamezniki so bili najboljši (imenovana samo prva mesta): tekmovanje v kegljanju na vrvi: moški – Dragan Josipovski, DU Sv. Urban Destrnik, ženske – Zdenka Jamnikar, DU Andraž; tekmovanje v metanju obročev: moški – Janko Jelen, DU Ponikva, ženske – Anica Slatinšek, DU Velika Pirešica - Galicija; tekmovanje v metanju pikada: moški – Ljubo Jankovič, DU Ponikva, ženske – Irena Krk, DU Andraž; tekmovanje v streljanju z zračno puško: moški – Jure Goličnik, DU Velenje, ženske – Anica Vedenik, DU Velenje.

Kljub deževnemu dnevu je bilo druženje vseh društev upokojencev lepo in polno uživanja, saj je druženje tisto, kar še največ velja.

Prijetno druženje med tekmovanjem

Biserka Škoflek

Karate klub Polzela osvojil skupno 2. mesto na tekmi v Kozju

V soboto, 13. oktobra 2024, je v Kozjem potekal turnir "Kozjanski zmaj Open 2024". Udeležilo se ga je deset naših karateistov, osvojili pa so kar 17 kolajn ter si prislužili drugo mesto med klubi na tem turnirju.

Priporili smo si tri zlate, šest srebrnih in tri bronaste kolajne. Žan Goričan in Nino Mlakar sta osvojila prvo mesto, Tjan Mešič pa se je povzpela na najvišjo stopničko v kar dveh kategorijah. Tekmovalce je odlično vodila trenerka Nika Šenica.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo, saj ste pokazali pravo bojevitost in motivacijo, ki jo nosite v sebi.

Zoja Avžner

Ekipe Karate kluba Polzela

Karateisti na prvi mednarodni tekmi po počitnicah

▲ Maks Vidmajer (prvi z leve) je odlično začel sezono z drugim mestom.

V soboto, 21. septembra 2024, so se karateisti Karate kluba Polzela odpravili na mednarodno tekmovanje "Kranj open 2024", ki se ga je skupaj udeležilo 369 tekmovalcev iz 62 klubov šestih držav.

Karate klub Polzela je zastopala ekipa sedmih tekmovalcev. Za vse je bila to uvodna tekma v jesensko sezono, ki so se je udeležili po dobrih pripravah v avgustu in septembru. Rezultat dela se je pokazal s tremi odličji. Prvo mesto je osvojila Julija Rožič v kategoriji kadetinja do 61 kg, drugo mesto si je priboril Maks Vidmajer v kategoriji mlajših kadetov do 55 kg, tretje mesto pa je dosegel Žan Goričan v kategoriji dečkov do 41 kg.

Na tekmovanju so klub zastopali še Oskar Pižorn, Žan Novak, Ažbe Mlačnik in Filip Abraham ter trenerja Nika Šenica in Tilen Riosa Novak.

Čestitke vsem.

Zoja Avžner

Turnokolesarski izlet po meji Občine Polzela

V nedeljo, 22. septembra 2024, smo ob 26. obletnici ustanovitve Občine Polzela kolesarji turnokolesarskega odseka Planinskega društva Polzela prevozili meje naše občine. Naša pot je bila skrbno načrtovana, da bi zajela vse zaselke Občine Polzela.

▲ Na postojanki med kolesarskim izzivom

Izlet smo začeli pri gradu Komenda in se zapeljali do reke Savinje. Po njenem levem bregu smo se peljali mimo zaselka Breg pri Polzeli do Ločice, jo prečili in se skozi hmeljišča pripeljali do Založ. Sledil je vzpon na najvišji vrh Založ, Kadunec. Sledil je lep spust v Andraž nad Polzelo. Od tam smo prečili hrib Sevčnik in se spustili do Jajč ter se mimo kamnoloma povzpeli v Topolovec, kjer smo si pod Jelovškovo lipo privoščili malico.

Prvotni načrt je predvideval vožnjo skozi sotesko Hotunjščice, a je ta še vedno neprevozna zaradi lanskih poplav. Tako smo se odločili za vožnjo po cesti do Podkraja in pod Brunškim vrhom do Lovč in naprej do Dobriča ter najvišje ležeče kmetije Rogeljšek v Občini Polzela. Od tam smo se povzpeli na najvišji vrh naše občine, Goro Oljko.

Po krajšem premoru in okrepčilu smo se spustili v Podvin pri Polzeli in se spustili do Podvinskega slapa, od koder smo po levem bregu Savinje krenili nazaj na izhodišče.

https://www.youtube.com/watch?v=tD6Om_Lh0jc

Uroš Lešnik

Jesensko druženje članov in podpornikov Hopsov

V petek, 20. septembra 2024, je v športni dvorani na Polzeli potekalo jesensko druženje vseh članov in podpornikov Hopsov. Druženje je potekalo v sproščenem vzdušju, z obilo zabave in različnimi športnimi igrami.

Na začetku dogodka so si lahko obiskovalci ogledali trening članske ekipe in s tem začutili utrip profesionalnega košarkarskega treninga. Nato so na svoj račun prišli naši najmlajši in njihovi starši, ki so ob pomoči svojih trenerjev uspešno premagovali različne košarkarske poligone. Po najmlajših je prišla na vrsto prva uradna predstavitev celotne članske ekipe, ki je z novimi dresi navdušila vse zbrane. Po koncu predstavitve so vsem obiskovalcem nekaj besed namenili tudi trener Saša Mateničarski ter igralca Miha Vašl in Dino Murič.

Sledili sta selekciji U-14 in U-16, ki sta se proti svojim staršem pomerili v igri "tri na tri". Nato so izvedli tekmovanje v metu trojk, v katerem so iz vsake selekcije sodelovali najboljši metalci z razdalje. Ob koncu pa so priredili še zabavni kviz z vprašanji o Hopsih, v katerem so sodelovale štiri ekipe: ekipa staršev, ekipa uprave, ekipa Hmeljboysov in ekipa trenerjev. Vsi so pokazali veliko znanja o klubu, poleg tega pa so morali žogo voditi med stožci in zadeti met na koš.

Po koncu vseh dejavnosti so se z obilo veselja in zabave družili ob hrani in pijači. V klubu upamo, da so obiskovalci uživali in se skupaj z nami že veselijo naslednjega srečanja.

Timotej Satler

▶ Otroci s člansko ekipo Hopsov

Gasilsko tekmovanje mladine Savinjsko-Šaleške, tri ekipe PGD Andraž nad Polzelo na državno tekmovanje

V Športnem parku Žalec je v organizaciji Gasilske zveze Žalec v soboto, 5. oktobra 2024, potekalo gasilsko tekmovanje Savinjsko-Šaleške regije. Nastopilo je 44 ekip, ki so si pravico do nastopa pridobile na tekmovanjih svojih gasilskih zvez.

Pionirji in pionirke v starosti 6 do 11 let so tekmovali v vaji z vedrovko, štafeti z ovirami in vaji razvrščanja, mladinke in mladinci od 12 do 16 let pa v vaji z ovirami, vaji razvrščanja ter štafeti z ovirami.

Vrstni red - pionirji: 1. PGD Matke, 2. Parížlje - Topovlje, 3. Rečica ob Savinji; pionirke: 1. PGD Gaberke 2, 2. Andraž nad Polzelo, 3. Šoštanj mesto, mladinci: 1. PGD Andraž nad Polzelo, 2. Rečica ob Savinji, 3. Topolšica; mladinke: 1. PGD Andraž nad Polzelo, 2. Rečica ob Savinji, Šmartno ob Paki itd.

Vse našteje ekipe so se uvrstile na državno tekmovanje, ki bo naslednje leto, po doseženi normi pa so se na državno tekmovanje uvrstile tudi ekipe pionirk PGD Grajska vas, Šentilj 1 in Topolšica ter pionir-

Desetine PGD Andraž nad Polzelo po tekmovanju

ji PGD Velenje, Šoštanj mesto, Drešinja vas in Topolšica. Kolajne so ob koncu tekmovanja podelili: Marinka Brnar, predsednica mladinske komisije Savinjsko-Šaleške re-

gije, Mirko Brezovnik, poveljnik Savinjsko-Šaleške regije, in Dušan Pungartnik, predsednik regijskega sveta.

Tone Tavčer

Marjan Uršič zmagal na ribiškem tekmovanju v Preserjih

Na preserskem ribniku je prvo oktobrsko nedeljo potekalo tradicionalno ribiško tekmovanje za pokal Občine Polzela. Marjan Uršič je ulovil 30 rib in po določenih merilih dosegel 136 točk. Franc Turnšek je ujel pet rib manj kot Uršič in dosegel 111 točk, Franc Jakš pa je s 16 ujetimi ribami pristal na tretjem mestu.

Udeleženci tekmovanja s predsednikom Zveze športnih društev Polzela Markom Sitarjem (četrti z leve)

Ribiškega tekmovanja se je udeležilo devet tekmovalcev in ena tekmovalka, ki so skupaj ulovili 112 rib. Pri točkovanju so upoštevali različno točkovanje vrst rib. Med drugim so ulovili krape, plošče, klene in mreje. Za vabo so tekmovalci uporabili koruzo, kruh, žitarice, žgance in gluto. Jetrca in črvi niso bili dovoljeni.

“Presenetilo me je, koliko rib so tekmovalci ujeli, rezultat je bil nad pričakovanji. Zanimivo je bilo opazovati različne in inovativne tehnike ter opremo tekmovalcev. Na dober ulov tudi naslednje leto,” je dodal novi predsednik Zveze športnih društev Polzela Marko Sitar.

Natja Kapitler

37. vodeni pohod Po poteh Andraža

Športno društvo Andraž prek svoje planinske sekcije že od leta 1992 vsako leto drugo nedeljo v oktobru organizira vodeni pohod Po poteh Andraža. Letošnjega pohoda se je udeležilo 35 pohodnic in pohodnikov. Udeleženci so bili ljubitelji narave iz Andraža nad Polzelo, bližnje okolice, Celja, Maribora in Zagreba.

Del pohodnikov na začetku na igrišču v Andražu nad Polzelo

Pohod je potekal z igrišča v Andražu nad Polzelo proti domačiji Petelinšek, se v Loki priključil na Andraško pot in v obratni smeri do nekdanje gostilne Gričar. Od tam pa po novi rekreativni poti do cilja, ki je bil na igrišču tako kot start. Prva skupina pohodnikov se je na pot podala ob 8.15 in se vrnila ob 13. uri.

Pohodnikom smo nudili čajni napitek, ob koncu pa topli prigrizek. Na zaključku smo pohodnici Justini Urekar iz Celja podelili spominsko plaketo za opravljenih 20 pohodov in pohodniku Damirju Kuzmaniču iz Zagreba spominsko darilo za opravljenih 25 pohodov.

Udeležence pohoda je nagradilo tudi lepo vreme in so lahko uživali v jesenskih barvah narave.

Simon Ograjenšek

Koča na Dobrči

Nad gričevnatim svetom Ljubljanske kotline, med Tržičem in Begunjami na Gorenjskem, se dviga razgledna, 1634 metrov visoka Dobrča z malo nižje stoječo kočo. Razgledi v dolino, čez polno obloženo mizo, so dih jemajoči.

Planinci med vzponom na Dobrčo uživajo v čudovitih jesenskih razgledih.

Deset planincev je na lep jesenski dan v nedeljo, 13. oktobra 2024, osvojilo vrh. Za vzpon je na izbiro več markiranih poti, ki večinoma vodijo iz podgorških vasi Brezje pri Tržiču, Hudi graben in Srednja vas. Mi smo se najprej podali do Bistriške planine, kjer smo na planšariji malicali. Nato smo krenili na vrh in se spustili do koče, kjer so nas pričakali kolesarji turnokolesarskega odseka.

V dolino smo se vrnili po poti mimo klopce Poldeta Bibiča. Skupne hoje je bilo sedem ur. Vreme je služilo in družba je bila odlična. Naslednji mesec gremo na Martinov pohod v Cirkulane in še v Ajdovščino na Vrtovčev pohod. Vabljeni.

Aleksander Mlakar - Sandi

Turnir naključno izžrebanih dvojic ob koncu sezone

▲ Prve tri najboljše uvrščene dvojice na turnirju

Teniška sezona na Polzeli se počasi končuje. Kot vsako leto je v začetku oktobra potekal zaključni turnir, na katerem so članice in člani tekmovali v naključno izžrebanih dvojicah. V nedeljo je predsednik kluba Matjaž Hribernik podelil tudi pokale za ekipno ligo, v kateri je letos tekmovalo 11 ekip.

Na zaključni turnir se je prijavilo 20 igralcev. Zmagovalni pokal sta dvignila Dejan Udrih in Aleš Ževart, ki sta v finalu s 6 : 4 premagala Boruta Račnika in Petra Nakova. Tretje mesto sta osvojila Ivi Kapitler in Muharem Halilović. Za tretje mesto sta se potegovala tudi Milan Damiš in Aleksander Kolar. V ekipni ligi je prvo mesto dosegla ekipa Veleje, drugo mesto ekipa Duracell, tretji pa je bil duet igralcev pod imenom Stan & Olio.

Igranje na teniških igriščih je načrtovano do novembra oziroma dokler bodo vremenske razmere to dopuščale. Do takrat je igranje dovoljeno z brezplačno rezervacijo. Začetek sezone v naslednjem letu je predviden aprila.

Natja Kapitler

Na Polzeli ponovno gostili veteransko nogometno ekipo iz Velikega Gradišča

Prvi konec tedna v oktobru smo na Polzeli gostili veteransko nogometno ekipo iz srbskega Velikega Gradišča. Poleg igranja nogometa je namen obiska tudi potep po občini.

Ekipo sta sobotno dopoldne preživeli na kmetiji Cevzar v Andražu nad Polzelo, kjer so kmetijske mehanizacije, urejenost poslopij in domači pridelki naredili dober vtis na goste. Sledila je degustacija na posestvu Žnidar, kjer so jim ob obisku galerije predstavili tudi postopek pridobivanja žganja in pokušino njihovih izdelkov.

Na nogometnem igrišču z umetno travo je zmagala ekipa gostov, v kateri je bil tudi župan Občine Veliko Gradišče Dragan Milič. Polzelsko ekipo so letos sestavljali Damjan Ožir, Zlatko Majhen, Marjan Rizmal, Vladan Radovanović, Anton Brunšek, Mirko Meh, Leon Jošt, Marko Božiček, Robi Radkovič, Rašo Radonjič, Jure Goličnik, Muharem Halilović in Ivi Kapitler.

Po nogometni tekmi sta jih na gradu Komenda nagovorila podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik in organizator druženja Ivi Kapitler.

Natja Kapitler

▲ Ekipo Polzele in Novega Gradišča

Planinsko orientacijsko tekmovanje Ponikva 2024

V nedeljo 6. oktobra 2024, se je začela nova sezona Savinjske planinske orientacijske lige.

▲ Orientacisti PD Polzela

Prvo tekmo v novi sezoni je organiziralo Planinsko društvo Žalec na Ponikvi pri Žalcu. Tekmovanja se je udeležilo 191 tekmovalcev oziroma 48 ekip iz desetih planinskih društev.

Za Planinsko društvo Polzela je nastopilo šest ekip. Vse so dosegle odlične rezultate:

- MALTEŠKI ORLI so v kategoriji C (mladinci do 18 let) osvojili 1. mesto
(Nace Jazbec, Manca Jazbec, Jure Lešnik, Jakob Pepevnik),
- UNIOR HLODI so v kategoriji C (mladinci do 18 let) osvojili 3. mesto
(Julija Kramer, Leonida Tominšek, Sofia Štih),
- VOLUHARJI so v kategoriji D (člani do 45 let) osvojili 2. mesto
(Martin Rafael Gulin, Bor Kunstelj, Julija Trobina),
- STEKLE LISICE so v kategoriji D (člani do 45 let) osvojile 4. mesto
(Pavel Zapušek, Jakob Florjanc, Metod Pusovnik),
- MALTEŠKI LEVI so v kategoriji E (veterani nad 45 let) osvojili 1. mesto
(Uroš Lešnik, Evgen Tominšek, Danilo Gaberšek, Stanka Tominšek Kužnik, Valerija Turnšek),
- JAZBECI so v kategoriji F (družine) osvojili 1. mesto
(Tanja Jazbec, Lucija Jazbec, Zvonko Jazbinšek, Zlatka Jazbinšek).

Ob tej priložnosti Planinsko društvo Polzela vabi vse osnovnošolce na planinski orientacijski krožek, ki je vsak petek ob 17. uri v prostorih društva.

Uroš Lešnik

Polzelski karateisti uspešni v Šenčurju

▲ Na 3. pokalnem tekmovanju v Šenčurju, kjer so člani Karate kluba Polzela osvojili sedem bronastih kolajn.

V soboto, 19. oktobra 2024, je v Šenčurju potekalo tretje in zadnje pokalno tekmovanje Karate zveze Slovenije.

Nastopilo je 13 tekmovalcev Karate kluba Polzela: Filip Abraham, Žiga Bašič, Frida Bračko, Žan Goričan, Benja Mešič, Tjan Mešič, Ažbe Mlačnik, Nino Mlakar, Žan Novak, Oskar Pižorn, Julija Rožič, Maks Vidmajer in Geri Žibret. Osvojili smo sedem tretjih mest:

- Frida Bračko in Geri Žibret (kumite, U10, -32 kg),
- Žiga Bašič (kumite, U10, -26 kg),
- Žan Goričan (kumite, U12, -41 kg),
- Benja Mešič (kumite, U12, +44 kg),
- Maks Vidmajer (kumite, U14, -50 kg),
- Nino Mlakar (kumite, U14, +55 kg).

Čestitke vsem, zdaj pa so na vrsti priprave na "Maribor Open 2024", ki bo 26. 10. 2024.

Zoja Avžner

Odprtje Andraške rekreativno-zgodovinske krožne poti

V petek, 18. oktobra 2024, smo se zbrali na začetku neasfaltirane poti v Športnem parku Lipa v Andražu nad Polzelo z namenom, da predamo v uporabo novozgrajeno pot, ki povezuje športni park s Podružnično osnovno šolo (POŠ) Andraž.

Pot poteka po dolini pod farno cerkvijo, domačijo Bizjakovih in se na ovinku pod POŠ Andraž priključi na asfaltno cesto, ki povezuje Brinovškove. Dolžina poti je 400 metrov. Skupna dolžina poti od odcepa na začetku športnega parka do

POŠ Andraž pa znaša 665 metrov. Z izgradnjo tega vmesnega odseka smo omogočili varno hojo našim najmlajšim, ki obiskujejo vrtec, in učencem POŠ Andraž, da bodo lahko svoje športne potrebe urešničevali tudi v športnem parku. Po poti pričakujemo tudi veliko gibanja srednje in starejše populacije.

Da bi s to novo pridobitvijo omogočili gibanje širši javnosti in jo ob tem seznanili z našimi najpomembnejšimi objekti iz zgodovine in sedanjega časa, smo od POŠ Andraž, pri kateri je tudi obeležje

Milošu Levstiku, nadaljevali mimo osrednjega spomenika NOB, pokopališča, spominskega obeležja ameriškim letalcem, spominske plošče padlim v prvi svetovni vojni, mrliške veže, cerkve sv. Andreja, spominske plošče vojaku, ki je rešil andraške zvonove, mimo potomke najstarejše vinske trte na svetu, panoramske plošče severnega dela občine in na izhodišče. Skupna dolžina poti je 1350 metrov. Poimenovali smo jo Andraška rekreativno-zgodovinska krožna pot. Pripravili smo tudi zgibanko te poti.

Izgradnja je financirana iz sredstev Modu, iz naslova odškodnin livarske žlindre, ki se dovaža v Kamnolom Andraž in uporablja pri določenih asfaltnih mešanicah. Vrednost opravljenih del in dobav materiala znaša 27.900 evrov. Celoten projekt je trajal nekaj več kot šest mesecev.

Pri financiranju izgradnje poti se je izkazalo dobro sodelovanje med Občino Polzela in njenim županom Jožetom Kužnikom, Krajevnim odborom (KO) Andraž in upravnimi odbori društev v Andražu nad Polzelo, ki so v letu 2022 podprli sklepe s sestanka župana, predsednika KO Andraž in predsednikov društev v Andražu nad Polzelo. Zahvala gre tudi lastnikom zemljišč, ki so dovolili izgradnjo po njihovih zemljiščih, in vsem sodelujočim pri pripravi, izgradnji in predaji nove poti.

Simon Ograjenšek

▲ Nova krožna pot v Andražu na Polzelo

▲ Prerez traku

▲ Sprehod po novi poti

Turnokolesarski vzpon na Dobrčo

V nedeljo, 13. oktobra 2024, smo se člani turnokolesarskega odseka Planinskega društva Polzela odpravili na Dobrčo. Z avtomobili smo se zapeljali do vasi Kovor pri Tržiču, od koder smo se s kolesi odpravili po "gorenjskem balkonu" do vasi Leše. Tam se odcepi makadamska cesta, ki vodi

do Koče na Dobrči. Od tod smo morali premagati 800 višinskih metrov vzpona v nekaj več kot osmih kilometrih.

Najstrmejši del nas je čakal zadnji kilometer pred kočjo, kjer naklon ne pade pod 20 %, za piko na i pa je poskrbela še zelo

slabo utrjena cesta, ki je posledica obilnega deževja v zadnjem času. Vendar se je trpljenje izplačalo, saj smo bili nagradi z enkratnimi razgledi na skoraj vse strani neba. Le pogled na sever nam je zakrivalo pobočje Dobrče. Na vzhodu se bohotijo Kriška gora, Storžič in Kamniško-Savinjske Alpe, na jugovzhodu pa Posavsko hribovje, Ljubljanska kotlina ter notranjsko hribovje, vključno s Snežnikom. Videli smo tudi Polhograjsko in Škofjeloško pogorje, Jelovico in Pokljuko ter Julijske Alpe s Triglavom. Za povrhu nas je pričakalo še prijazno osebje Koče na Dobrči (z nazivom "naj kočja izpred nekaj let"), ki slovi po dobri kuhinji, kar smo tudi sami preizkusili.

Po zasluženem počitku in druženju s planinci PD Polzela, ki so prav tako imeli ta dan pohod na Dobrčo, smo se podali na spust po gozdni vlaki do Lešanske in Bistriške planine, kjer se je začela gozdna cesta, ki nas je pripeljala do Brezj pri Tržiču. Od tu je sledila še krajša vožnja skozi Bistrico pri Tržiču do izhodišča.

Turnokolesarski odsek Planinskega društva Polzela

Uroš Lešnik

POZIV OBČANOM

Ohranjajmo zgodovino dvorca Šenek

Spoštovani občani!

Pridružite se našemu prizadevanju za ohranjanje zgodovine dvorca Šenek. Iščemo stvari, povezane z dvorcem, ki nam lahko pomagajo ohraniti njegovo bogato dediščino in osvetliti preteklost.

Če imate doma predmete, fotografije ali dokumente, ki so povezani z dvorcem, vas prosimo, da nam sporočite, kaj imate. Vsak predmet, ne glede na velikost, pomembno prispeva k boljšemu razumevanju zgodovine našega kraja.

Za več informacij pokličite na telefonsko številko 03 703 32 28. Na podlagi vašega klica bo nekdo izmed naših sodelavcev prišel preveriti predmet.

Hvala, ker pomagajte ohranjati našo skupno dediščino.

Občina Polzela

Dornava in Polzela

– (ne)znana povezanost

Slovenci radi rečemo, kako majhna dežela, majhen narod smo. Ko pa potujemo po Sloveniji in jo raziskujemo, vedno bolj ugotavljamo, da jo premalo poznamo. In tako je tudi pri naših dveh krajih ali občinah – Dornava in Polzela.

Dvorec Dornava

Dornavčani pred graščino Šenek

V Dornavi imamo dvorec Dornava, ki ga domačini preprosto imenujemo grad. Zadnji lastnik do konca druge svetovne vojne je bil Guido Pongratz. Starejši ljudje so o njem imeli povedati veliko dobrega. Mnogi so pri njem dobili delo ali jim je pomagal na kakšen drug način, če so bili v stiski. Rad sem prisluhnil njihovim zgodbam, kako je bilo. Rekli so tudi, da je Pongratz pokopan na Polzeli in da so dornavski gasilci šli v uniformah na pogreb, saj jim je kupil prvo motorno brizgalno. »Zakaj pa na Polzeli?« se mi je takoj postavilo vprašanje. Ker se pogosto držim pregovora »Bodi radoveden, da boš rad in veden«, me je zgodba o rodbini Pongratz vedno bolj zanimala.

Rodbina Pongratz je imela pomembno mesto v Sloveniji in širše v Evropi. Začetnik plemiške rodbine Pongratz, vezane na Slovenijo, je bil Markus Pongratz. Zemljiško posest je rodbina imela v kraju Gross St. Florian v Avstriji približno 20 kilometrov od današnje slovenske meje (Šentilj). Markus se je v začetku 19. stoletja naselil na današnjem slovenskem ozemlju. Leta 1822 je kupil graščino Zbelovo (pri Poljčanah) in bil upravitelj posesti grofa Attemsa v Slovenski Bistrici.

Pongratzi so bili samozavestna in podjetna rodbina. Od devetih Markusovih otrok je bil najbolj podjeten Guido Pongratz. Imenovali so ga »železniški kralj Avstrije«, saj je gradil odseke železniških prog na Slovenskem, v Avstriji, Hrvaški. Gradil je pristaniške objekte na Reki, v Trstu, vodovod v Gradcu, izsuševalne sisteme ob Neretvi, parni mlin v Karlovcu, zagrebško plinarno, žago in parketarino. Kupil je premogovnik, ustanovil v Zagrebu Hrvatsko eksportno banko, zgradil dvorec v Visoki ulici v Zagrebu (Banski dvori), kjer je imel sedež. Na Bledu je rodbina imela tri vile za svoje tri otroke.

Njegov brat Oskar (oče dornavskega Guida) je imel v Ljubljani odvetniško pisarno v Gosposki ulici 1 in je bil njegov

pravni zastopnik pri gradnji železnice in drugih poslih. Izkoristil je neštete poslovne priložnosti 19. stoletja. Bil je zelo premožen in je postal tudi veleposestnik, saj je v okolici Ptuja, Ormoža in Jeruzalema kupil obsežne vinograde. Kupil je tudi graščino Polzela (Šenek), dvorec Dornava in dvorec Maruševac v hrvaškem Zagorju.

Leta 1869 se je preselil na Dunaj, kjer je delovala osrednja pisarna družine Pongratz. Leta 1890 se je poročil z Marijo Maurer in postal solastnik premogovnika Trbovlje. Kupil je tudi Mali grad na Ptuj in grad Ormož. Grad Pernegg na avstrijskem Štajerskem pa je še danes v lasti družine Pongratz. Nekaj članov družine Pongratz je živelo v Sloveniji tudi po drugi svetovni vojni. Po Oskarjevi smrti so premoženje dedovali otroci: hči Fani Polzelo (Šenek), sin Guido Dornavo, sin Oskar Maruševac. Pongratzi so niso bili le vitezi, plemiči ali grofje, temveč so bili dobri gospodarstveniki.

Z raziskovanjem rodbine Pongratz sem takoj spoznal tudi povezanost med Polzelo in Dornavo. Fani (1857–1940) in Guido (1865–1943) sta bila sestra in brat. Najprej sem se tako podal na Polzelo v Šenek, kjer sem ob ogledu in v razgovorih z domačini slišal prenekatero zgodbo. Nato sem šel na pokopališče poiskat grob Guida Pongratza. Mogoče bi kaj več izvedel v župnišču. Tu me je presenetil naš domačin Jožek (župnik Jože Kovačec), cenjen v našem okolju in na Polzeli. Tako sem vedno bolj spoznaval to okolje.

Srečal sem se s takratnim podžupanom Stankom Novakom, ki mi je ob razgovoru povedal, da je njegov oče vozil Guida Pongratza na njegovi zadnji poti na pokopališče na Polzeli (dobil sem tudi fotografijo). Seznanil me je tudi z nekdanjo kuharico in šiviljo pri Fani v Šeneku Hanko Kunst. Povedala mi je mnoge zgodbe in pokazala mesto, kjer je bil pokopan Guido Pongratz do obnove pokopališča.

Neznana povezanost Dornave in Polzele nam postaja vedno bolj znana.

Začeli smo se srečevati tudi na drugih področjih. V Občini Dornava imamo tudi gobarski praznik z razstavo gob (Žamenci) in Gobarsko-mikološko društvo Polzela s Francijem Uratnikom na čelu se

Pogreb Guida Pongratza na Polzeli leta 1943

je s številnimi člani udeležilo naše prireditve in se spoznalo z znamenitostmi Občine Dornava. S Ptujčani smo se udeležili in si izmenjevali pohode ob polni luni. Kot planinci smo obiskali Goro Oljko. Z Milošem in Bebo s Polzele ter Ireno in Mirkom iz Dornave smo spoznali Komendo, s Carmen Novi Klošter. In še bi se našlo mnogo drugih zgodb.

Tudi mnogi Polzelani so spoznava- li Dornavo, kot prijatelji, sorodniki ali kot turisti, ki so z zanimanjem obiskali naše prireditve ali kulturnozgodovinske znamenitosti. Za vsemi in pred vsemi kulturnimi in materialnimi vrednotami, ki smo jih spoznali, pa stoji človek. Veseli smo, da smo srečevali ljudi, ki delajo dobro v mislih, besedah in dejanjih. Ker sem bil radoveden, sem danes rad in veden.

Eden izmed simbolov Polzele je tudi lastovka. Bodimo tudi mi kot lastovke in se vračajmo med ljudi dobre volje ter spoznavajmo še vedno kaj neodkritega med nami.

Franc Zagoršak

Junija letos je bil
Franc Zagoršak
razglašen za
ČASTNEGA OBČANA
Občine Dornava.

O avtorju prispevka

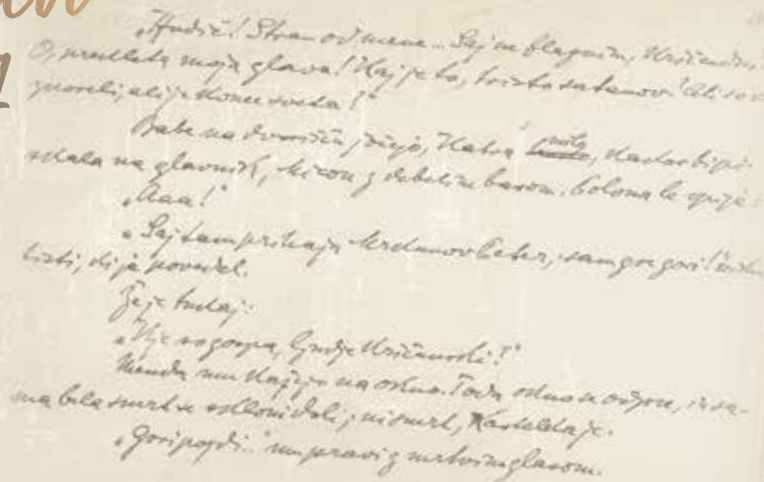
Franc Zagoršak, inž. agr., se je rodil leta 1948 v Žamencih pri Dornavi. Ob službi in delu na kmetiji se je vključil v različne dejavnosti, povezane z družbo, popotovanjem in zgodovino.

Tri mandate je deloval kot svetnik v občinskem svetu Občine Dornava (1994–2006), dva mandata je bil tudi podžupan (1998–2006). Deloval je v različnih komisijah in odborih. Kar dvajset let (1994–2014) je namenil delu v odboru za obnovo dvorca Dornava. Na podlagi njihovih prizadevanj so odprli vrata dvorca za širšo javnost, gostili umetnike in strokovnjake svetovnega slovesa, organizirali koncerte, posvete, simpozije ter sodelovali pri dokončanju projektov za namembnost in obnovo dvorca.

Aktiven je v več društvih, veliko časa pa namenja tudi ljubiteljskemu raziskovanju lokalne zgodovine. Rezultate svojih raziskovanj objavlja v samostojnih publikacijah. Je tudi turistični vodnik po Občini Dornava.

Mihael Frankovič

2024

Miloša Levstika izpostavljamo predvsem kot učitelja in sadjarja. Že ob prijavi na razpis za mesto učitelja na komaj zgrajeni šoli v Andražu nad Polzelo, je vedel, da bo potrebno tako kot pri opremljanju šole kot tudi na področju vzgoje in izobraževanja veliko vztrajnega dela. Kot vsestransko izobražen učitelj je bil prepričan, da za popolno izobrazbo ni dovolj zgolj teoretično znanje, pač pa je nujno potrebno tudi praktično preizkušanje. Prav zato je ob nastopu službovanja predlagal, da se dokupi nekaj zemlje, kjer bi naredili šolski vrt.

Še ostajamo pri Milošu, ki je bil tudi velik sadjar. Takoj po prihodu v Andraž nad Polzelo, je ugotovil, kako so tam ugodne razmere za napredno sadjarstvo. S pravo požrtovalnostjo se je lotil osveščanja vaščanov in njegovo nesebično delo je v 15-ih letih spremenilo podobo kraja. Pokrajina je kmalu postala en sam sadovnjak, sadje pa vir dohodka in blagostanja.

Miloš je sam zasajal, imel je tečaj o obrezovanju. Škropili takrat niso. Spoprijateljil se je z dedom Konrada Brunška, ki je bil odprt za nove ideje in zagotovo je to tudi močan razlog, da se s sadjarstvom ukvarja tudi Konrad Brunšek.

Na pobudo Konrada Brunška, je bil v spomin na Miloša Levstika pred šolo v Andražu nad Polzelo postavljen njegov doprni kip. Prav tako na pobudo Konrada Brunška so se v Andražu nad Polzelo začele sadjarske razstave, na njegovo pobudo je bilo postavljeno tudi spominsko obeležje Vladimirju Levstiku in njegovi Kastelki pri Jelovski lipi, on pa je tudi avtor zloženke o Mihaelu Milošu Levstiku.

Vladimir Levstik je bil prvorojenec Mihaela in Neže Levstik. Ko je bil star dobro leto, so se preselili v Andraž nad Polzelo. Imel je dve sestri, Jelo in Vero. Obe sta postali učiteljici.

Jela je najprej službovala na Dobrni, nato v Mariboru. Vera pa je živela v različnih krajih Savinjske doline, med drugim je vodila Žensko nižjo gimnazijo v Celju in bila med ustanovitelji Javne mestne knjižnice. Je ena najzaslužnejših za vzpostavitev in organizacijo javnega knjižničarstva v Celju. Bila je prva poklicna celjska knjižničarka.

Kot že rečeno, je Vladimir Levstik odšel kot prvi učenec andraške šole v takratno nemško-slovensko gimnazijo v Celje. Tam je ostal do leta 1889, ko se je na očetovo željo preselil v Maribor, kjer naj bi se pripravljala na bodoči duhovniški poklic. Ko je spoznal, da ne bo mogel izpolniti očetove želje, se je vrnil v mesto ob Savinji, to je bilo leta 1901, kamor se je preselila tudi družina Levstikovih. Na celjski gimnaziji je bil do leta 1903, ko se je zaradi nesoglasij z očetom odločil nadaljevati šolanje v Ljubljani. Zaradi gmotnih težav in sporov z nekdanjimi profesorji pa je že v šolskem letu 1903/1904 redno šolanje zaključil. Skregal se je profesorjem matematike in demonstrativno zapustil šolo. Oče mu je odtegnil vso finančno podporo, zato se je moral preživljati sam. Za vsakdanji kruh je pisal in objavljala lastna dela ter prevajal.

Vladimir se je že v času šolanja ukvarjal tudi s prvimi pesniškimi poskusi. Leta 1903 je v Ljubljanskem zvonu izšla njegova pesem Izgubljeni raj, podpisana s pravim avtorjevim imenom. Urednik dr. Fran Zbašnik je namreč pozabil na Vladimirjevo prošnjo, naj objavi pesem pod psevdonimom, saj je bilo po takratnih dijaških disciplinskih predpisih dijakom objavljane prepovedano. Pesmi je objavljala do leta 1910 predvsem v Ljubljanskem zvonu in Slovanu. V knjižni obliki niso izšle.

V Ljubljani si je Levstik brez težav našel primerno družbo: Hinka Smrekarja, Cvetka Golarja, Maksima Gasparija, Ivana Cankarja, Matija Čopa in druge.

V letih 1906/7 je živel v Parizu ali »Babilonu svobode«, kot ga je imenoval in postal prav gotovo eden najbolj široko in evropsko mislečih slovenskih kulturnikov svojega časa.

Prve črtice in novele je objavil v Slovanu in v Zabavni knjižnici Slovenske matice (Povest iz temne noči, Bele roke, Sirota Jerica). V njegovem srednjem ustvarjalnem obdobju so nastala dela Gadje gnezdo, Zapiski Tine Gramontove, Hilarij Pernat.

Maja 1915 je bil osumljen nacionalistične propagande in interniran na ljubljanskem gradu. Po nekajkratnih premestitvah je bil nameščen v taborišču Mittergrabern.

Ko so ga spomladi 1917 izpustili, se je zatekel v Prago, kjer je napisal delo Zapiski Tine Gramontove. Gadje gnezdo pa je napisal, ko se je kasneje preselil k sestri Veri v Tabor v Savinjski dolini.

Na dogodku smo slišali nekaj kratkih odlomkov iz knjige Gadje gnezdo – povest iz dni trpljenja in nad, ki se dogaja v nam znanem okolju. Zanimivo je, da je Levstik postavil Gadje gnezdo v kraje svoje prve mladosti, v Savinjsko dolino, v Št. Andraž nad Polzelo, raztreseno slemensko vas vzhodno od Gore Ojke. Razčlenjenost pokrajine, prometnice, potok Ložnica, bližnji trg z usnjarno (Šoštanj) in trg s premogovnikom (Velenje) sicer niso poimenovani, a so razločljivi. Sevški hrib in Konjska reber sta preimenovana: hrib s Sevčnikovo domačijo na jugovzhodu Št. Andraža, na severazohodu pa Konjina. Mesto s tlakovanim trgom in s kipom na podstavku pred kasarno, kamor gre Kastelka prosit, naj ji ne jemljejo sinov na vojsko, je Celje s takratnim trgom Jožefa II., s cesarjevim kipom in mestno kasarno.

Omenim naj še, da je pisal tudi za mladino, in sicer kar nekaj črtic in povesti. Najlepše med njimi so izšle v knjigi Deček brez imena. Prisluhnilo smo še povestici Vladko in veter, ki se dogaja pod Goro Oljko.

Ruščine se je zaradi svojega izrednega posluha za jezike naučil mimogrede in pri 18 letih prevedel svoj prvi roman – Foma Gordjejeva od Gorkega, potem pa do leta 1910 še 7 romanov; med njimi tudi tako markantna dela kot Ponižani in razžaljeni ter Zločin in kazen (Dostojevski), Ana Karenina (Tolstoj) in Gospa Bovary (Flaubert).

Prevajal je še iz nemščine, angleščine in francoščine. Prevedel je kar 62 knjig 37 avtorjev.

Njegovo zasebno življenje je bilo precej razgibano. Prvič se je poročil leta 1919 s Pepino, rojeno Dular. Leta 1924 se je prvič redno zaposlil. Prevzel je uredniške posle v Jutrovem podlistku in mladinski prilogi. Pri Jutru je spoznal drugo ženo Franko, rojeno Lavrenčič. Z njo se je poročil leta 1932. Vedno pogostejše sta se umikala v rodno Savinjsko dolino. V Mozirju sta s Franko živela od 1933 do 1937. Od leta 1937 do 17. aprila 1941 sta živela v Litiji, od koder sta morala pred nemškimi okupatorji na hitro oditi v Ljubljano. Pred vojno je namreč imel Levstik na neki sokolski proslavi bojevit protinemški govor, kar so litijski nemškutarji nemudoma naznanili novim oblastnikom. Ti so med njuno odsotnostjo vdrli v njuno stanovanje, raznesli vso opremo njunega stanovanja, uničili njegovo bogato knjižnico (le 7 knjig se je ohranilo), uničili so njegove rokopise in tipkopise njegovih prevodov, prav tako vsa pisma njegovih prijateljev, znancev, sodelavcev in založnikov: Ivana Cankarja, Otona Župančiča, Lojza Kraigherja, Lavoslava Schwentnerja in drugih.

Obdobje med vojno in dve leti po njej sta zakonca preživela v Ljubljani. Nova oblast je leta 1945 ukinila Jutro in s tem njuni delovni mesti ter Vladimirju dodelila skromno pokojnino.

Leta 1947 sta se Levstika vrnila v Celje. Veselje ob vrnitvi je izrazil v pesmi Ave Celeja. Njegove telesne moči so ga vedno bolj zapuščale in vid mu je pešal. Po dobrih desetih letih bivanja v Celju je 23. decembra 1957 umrl. Pokopan je na celjskem mestnem pokopališču. Na grob so mu zasadili bor, kakor je že v mladosti napisal v svoji pesmi. Na spomeniku pa sta vklesana verza iz epitafa, ohranjenega v njegovi rokopisni zapuščini: »Sanje mi vstajajo s Savne srebrne, pokoj mi stražijo celjske gore ...« Po treh letih, torej leta 1960, so tam pokopali še njegovo ženo Franko.

V nedeljskem popoldnevu, 13. oktobra 2024, pa smo se zbrali pod Jelovsko lipo, kjer smo imeli Goro Oljko kot na dlani. Pogled nanjo je vsakokrat veličasten in spokojen. Tako, kot je spokojno in veličastno na Jelovskem hribu, pod lipo, kjer nam lokacija nudi številna doživetja, prekrasne občutke in odlično počutje. Nedeljsko popoldansko druženje pod lipo so pričeli Sonja Zajc, režiserka prizora iz Kastelke, in igralca gledališke sekcije Kulturnega društva Andraž Ivica Zabukovnik in Janez Dušič.

V pogovoru s Konradom Brunškom, ki sem ga vodila Jolanda Železnik, smo na kratko osvetlili spomin na Vladimírja Levstika in njegovega očeta Miloša, podrobneje pa smo se pogovarjali o sadjarstvu v Andražu nad Polzelo nekoč in danes, pa o nasadu, polnem dišečih rastlin in čebel, ki bo obiskovalcem omogočil, da se povežejo z naravo, in še o marsičem.

Konrad Brunšek je s svojo družino, ki se ji je ob tej priložnosti posebej zahvalil, v neposredni bližini Jelovske lipe zasadil okrog 100 dreves in grmovnic, od tega je približno 70 medonosnih.

Kot rečeno, sva se uvodoma spomnila Miloša Levstika in njegovega vpliva na razvoj sadjarstva v Andražu nad Polzelo. Lahko bi rekli, da se je z njim zgodil sadni čudež v Andražu nad Polzelo.

Po pripovedi starejših bi naj Miloševa družina pogosto posedala pri Jelovski lipi in tam je našel Vladimir tudi navdih za Kastelko. Tudi kot študent bi naj prihajal tja gor.

V neposredni bližini lipe se razprostira nasad, ki ni nastal čez noč. Vse rastline niso avtohtone, nobena pa ni invazivna. Razlogov, da se je gospodar Brunšek za to odločil, je več. Med drugim tudi dejstvo, da vse bolj primanjkuje paše za čebele, saj so včasih kosili dvakrat, zdaj pa vsaj štirikrat.

Konrad Brunšek ima tudi svoj sadovnjak, v katerem je okrog 200 sadnih dreves. Sadjarstvo je ena izmed njegovih ljubezni. Najbrž je bil tudi zato pobudnik in eden glavnih pripravljalcev sadjarskih razstav v Andražu nad Polzelo. Prva je bila leta 2012, zadnja 2022.

Ponosno pove, da mu družina ves čas stoji ob strani. Tudi, ko so njegove ideje drzne. Razkril je, kako si predstavlja ta nasad v prihodnosti.

Pogovor je oplemenitila harmonikarka Mia Arh, učenka Kulturno glasbenega društva Cecilija.

Predstavitve koščka zemlje pod Jelovsko lipo, ki bo zagotovo živel in nudil čutenje in doživljanje lepote tega edinstvenega prostora, je zaokrožil domač ansambel Zven gora.

Ansambel Zven gora je uradno nastal 26. decembra 2023 z nastopom na Gori Oljki. Z željo do igranja in ustvarjanja domače glasbe so se mladi glasbeniki povezali v ansambel in tako z rednimi vajami izpopolnjevali igranje. Ansambel sestavljajo Martin Plaskan Hodnik (harmonika), Marcel Plaskan Hodnik (kitara), Matevž Plaskan Hodnik (klarinet), Tjaša Klopčič (pevka), Matej Klopčič (trobenta), Domen Sitar (pevec) in Žiga Sitar (baskitara). Konec julija so igrali na festivalu Villacher Kirchtag v Beljaku. Za ansambel je bila to nepozabna izkušnja, saj so igrali na velikem odru pred večtisočglavo množico obiskovalcev. Nastopili so z znanimi slovenskimi narodno-zabavnimi skladbami in navdušili poslušalce.

Pod Jelovsko lipo je neka posebna energija, nek spokoj, ki vsakomur dobro dene, zato se tja gor radi vračamo. Upam, da se bodo vračali tudi Levstikovi dnevi.

Iskrena zahvala vsem, ki so sooblikovali Levstikove dneve 2024:

- pobudniku Levstikovih dni Jožetu Kužniku, županu Občine Polzela,
- Lidiji Praprotnik, ki je zasnovala oba dogodka in zanju pripravila odličen scenarij,
- bibliotekarkam Medobčinske splošne knjižnice Žalec Valeriji Jerman, Karmen Kreže in Nataši Koren,
- Kulturnemu društvu Andraž – gledališki sekciji za odigran odlomek Kastelke,
- članicam Kulinarične sekcije Kulturnega društva Andraž, ki so obakrat poskrbele za razvijanje naših brbončic,
- Frenku Odru za ozvočenje,
- citrarki Tanji Lončar,
- Mii Arh, učenki glasbene šole Cecilija, in
- domači glasbeni skupini Zven gora.

V upanju, da smo položili trdne temelje za Levstikove dni, prispevek zaključujem z besedami Miloša Levstika v zadnjem dopisu uredniku Sadjarja naša popotnica: »Le eno še zmorem prositi Gospoda, da bi blagoslavljal preljubo domačo zemljo in delo naših marljivih sadjarjev. Da bi naša zemlja, naše delo rodili obilo sreče še poznim rodovom. To bom prosil do zadnjega diha.«

Jolanda Železnik

November 2024

Sobota, 2. 11. 2024

- ob 16.00: **10. kolo medkrajevne lige malega nogometa – Andraž 2024/25**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- ob 19.00: **2. liga KZS, sezona 2024/25: Hopsi Polzela – Hidria**
Športna dvorana Polzela; Košarkarsko društvo Hopsi Polzela

Nedelja, 3. 11. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 4. 11. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Igra štrbunk**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 5. 11. 2024

- od 8.00 do 9.00: **Delavnica Gibam se**
Telovadnica vrtca; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 11.00: **Ročna dela – Iskrice**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Likovna in ustvarjalna delavnica**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metanje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 6. 11. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**

Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 7. 11. 2024

- od 16.00 do 17.00: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Streljanje z zračno puško**
Prostori PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pred občinsko stavbo; Društvo upokojencev Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori DU Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 8. 11. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 17.00: **Likovna razstava »Čez sedem let vse prav pride«**
Grad Komenda Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija

Sobota, 9. 11. 2024

- ob 6.00: **Od Litije do Čateža**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž
- ob 16.00: **11. kolo medkrajevne lige malega nogometa – Andraž 2024/25**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- od 20.00 do nedelje, 10. 11. 2024 do 2.00: **Štumffest**
Corner Caffè; Mladinsko društvo Polzela

Nedelja, 10. 11. 2024

- ob 14.00: **Srečanje ob mladem vinu, domačih dobrotah in kmečki tržnici na Lovskem domu**
Lovski dom v Založah; Krajevni odbor Založe

Ponedeljek, 11. 11. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Igra štrbunk**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 12. 11. 2024

- od 8.00 do 9.00: **Delavnica Gibam se**
Telovadnica vrtca; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

- od 9.00 do 11.00: **Ročna dela – Iskrice**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Likovna in ustvarjalna delavnica**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvici**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 13. 11. 2024

- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 14. 11. 2024

- od 16.00 do 17.00: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Streljanje z zračno puško**
Prostori PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pred občinsko stavbo; Društvo upokojencev Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 15. 11. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Sobota, 16. 11. 2024

- ob 18.00: **17. tradicionalna degustacija zeliščnih likerjev – Andraževac**
Dom krajanov Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Ponedeljek, 18. 11. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž

- od 18.00 do 19.00: **Igra štrbunk**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 19. 11. 2024

- od 8.00 do 9.00: **Delavnica Gibam se**
Telovadnica vrtca; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 11.00: **Ročna dela – Iskrice**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 16.00: **Likovna delavnica, priprava zaključne razstave**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvici**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 20. 11. 2024

- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 21. 11. 2024

- od 10.00 do 11.00: **Posvetovalnica Patronažna služba**
Martina Pečovnik, dipl. med. sestra
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Streljanje z zračno puško**
Prostori PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pred občinsko stavbo; Društvo upokojencev Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 19.00 do 20.00: **Predavanje Portugalski Camino**
Lizbona–Santiago v Občinski knjižnici Polzela
Grad Komenda – VIT-točka; Občinska knjižnica Polzela

KOLENDAR DOGODKOV

Petek, 22. 11. 2024

- ob 7.00: **Pohod: Golava**
Zbor pri Domu krajanov Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Sobota, 23. 11. 2024

- ob 18.00: **Koncert Andraškega okteta**
Dom krajanov Andraž; Kulturno društvo Andraž

Ponedeljek, 25. 11. 2024

- ob 6.00: **Savinjska pot – 1. del**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž
- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Telovadba**
Šolska telovadnica POŠ Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 18.00 do 19.00: **Igra štrbunk**
OŠ Polzela – mala telovadnica; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 26. 11. 2024

- od 8.00 do 9.00: **Delavnica Gibam se**
Telovadnica vrtca; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 9.00 do 11.00: **Ročna dela – Iskrice**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Ustvarjalna delavnica, šivanje**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Pikado, metanje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvici**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Elektronski pikado – ženske**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 19.00 do 21.00: **Elektronski pikado – moški**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Sreda, 27. 11. 2024

- od 9.00 do 10.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 28. 11. 2024

- od 15.00 do 16.00: **Meritve krvnega tlaka, sladkorja in holesterola**
Medgeneracijski center Polzela; Društvo upokojencev Polzela in KO RK Polzela, prisotna tudi patronažna sestra
- od 16.00 do 17.00: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Streljanje z zračno puško**
Prostori PGD Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 16.00 do 17.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pred občinsko stavbo; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 18.00: **Prisluhnimo pravljici v Občinski knjižnici Polzela**
Grad Komenda – prostori knjižnice; Občinska knjižnica Polzela
- od 18.00 do 21.00: **Igranje šaha**
Društveni prostori Društva upokojencev Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 29. 11. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 18.00: **Zaključna razstava ob prazniku »Ta veseli dan kulture«**
Grad Komenda Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija

Vabljen na večer za ženske, ki ga bosta vodili Mojca Giacomelli in Živa Štiglic, z znamko **Ženska na polno**. Dogodek bo kmalu v skupnosti župnij Polzela in Andraž nad Polzelo, v cerkvi svete Marjete. Spremljaj župnijska obvestila in oglasno desko za točen datum in uro.

1. CIKLOKROS DIRKA POLZELA

Nedelja, 17. 11. 2024, ob 10.00

Lokacija: avtopoligon
Ločica ob Savinji

Dodatne informacije na
tel.: 051 316 129
(Bojan Krivec)

ZVEZA
ŠPORTNIH DRUŠTEV
POLZELA

OBČINA POLZELA

Od spomladanskega nabiranja zelišč do današnjega dne se je zgodila prav posebna zgodba, ki jo že 17 let pišeta Andraž nad Polzelo in Dobrič, poimenovana **Zeliščni liker ANDRAŽEVEC**.

Tesno je povezana s sprehodi in nabiranjem sestavin po obronkih med Goro Oljko in Sevnikom.

Več deset različnih rož, zeli in plodov je v pravilnem razmerju dodano domačemu sadnemu žganju.

Vsaka z vonjem, okusom, barvo in zdravilno močjo prispeva k harmoničnosti in celovitemu okusu ANDRAŽEVCA.

Društvo upokojencev Andraž prireja že 17. tradicionalno degustacijo zeliščnih likerjev ANDRAŽEVEC (vzorke bo predhodno ocenila strokovna komisija).

**Dogodek bo v petek,
16. novembra 2024, ob 18. uri
v Domu krajanov Andraž
nad Polzelo.**

Lepo vabljeni na degustacijo andraškega zeliščnega likerja ANDRAŽEVEC, kjer bo poskrbljeno za dobro voljo, prigrizek in pijačo. Zaželen je prostovoljni prispevek.

OBČINA POLZELA

POLZELAN

Oktober 2024

ČARABUČIJADA

z voditeljico MALA LU

GRAD KOMENDA

25.10.2024 ob 16.00

